

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

الرحمن
علیه صاب

www.

www.

www.

www.

Ghaemiyeh

.com

.org

.net

.ir

نورمی در آرزوی سلامتی

ویژه صداحاجان اهل بیت عصمت و طهارت (ع)
منتخبین از اشعار برومند و لوحه‌های استان فارس
شهرستان لامرد، بخش و شهر خیرگو

تعداد مجلدات: ۱۰۰
تعداد صفحات: ۱۰۰
تعداد تصاویر: ۱۰۰
تعداد نقوش: ۱۰۰
تعداد کتب: ۱۰۰
تعداد مجلدات: ۱۰۰
تعداد صفحات: ۱۰۰
تعداد تصاویر: ۱۰۰
تعداد نقوش: ۱۰۰
تعداد کتب: ۱۰۰

سید مجتبی موسوی نژاد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نوی ذاکر آل الله: ویژه مداحان اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام

نویسنده:

سید مجتبی حسینی نژاد

ناشر چاپی:

اثر قلم

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۱۱	نوی ذاکر آل الله: ویژه مداحان اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام
۱۱	مشخصات کتاب
۱۲	اشاره
۱۶	فهرست مطالب
۲۹	مقدمه
۳۱	پیشگفتار
۳۵	صبا بگو به زهرا خردار
۳۵	فی نوحه واحد
۴۴	شام غریبان
۴۸	واحد
۶۸	شیعه ز نو شد ز نو شد ماه محرم
۷۶	دفتر دوم
۷۸	شام غریبان و آتش زدن خیمه ها
۸۱	شام غریبان (شام ۱۱)
۸۲	فرزندان حضرت زینب (علیها السلام) (شب ۶)
۸۴	شب حر
۸۶	حسین حیدر
۸۸	أحب انت إلی حسین حبیب (غزل مرثیه با الهام از غزل مرثیه خوانی امام)
۸۹	شب مسلم بن عقیل (شب اول)
۸۹	شب طفلان مسلم بن عقیل (شب دوم)
۹۲	شب اول (مسلم بن عقیل)
۹۳	در میان دشمن
۹۴	زبان حال مادر طفلان حضرت مسلم

۹۷	تمام لاله ها رفتند و تنها مانده ام من (شام غریبان)
۹۸	نوحه روز عاشورا
۱۰۵	شب جمعه شب سوز و گداز است
۱۰۵	شب وهب (۵)
۱۰۷	شب ۶
۱۰۷	شب ۶
۱۰۹	ای دل بسوز امشب، وای از دل زینب
۱۱۹	وفات حضرت زینب (علیها السلام)
۱۲۴	دفتر سوم
۱۳۷	نوحه قاسم (علیه السلام)
۱۴۸	نوحه واحد علی اصغر
۱۵۸	شهادت طفل شش ماهه علی اصغر (علیه السلام)
۱۶۵	نوحه حر
۱۶۷	نوحه اول محرم
۱۷۷	نوحه مسلم بن عقیل
۱۸۰	نوحه دو طفلان مسلم
۱۸۱	نوحه دو طفلان مسلم
۱۸۳	نوحه حرکت امام حسین (علیه السلام) از مدینه به کربلا
۱۸۵	نوحه شهادت دو طفلان زینب (علیها السلام)
۱۸۸	نوحه شهادت قاسم بن الحسن (علیه السلام)
۱۹۱	نوحه قاسم بن حسن (علیه السلام)
۱۹۱	نوحه شهادت قاسم بن الحسن (علیه السلام)
۱۹۳	نوحه شهادت قاسم بن الحسن (علیه السلام)
۱۹۵	شهادت قاسم بن الحسن (علیه السلام)
۱۹۷	نوحه شهادت قاسم بن الحسن (علیه السلام)
۱۹۸	زنجیر زنی

- ١٩٨ نوحه شهادت ابوالفضل (عليه السلام)
- ٢٠٢ نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)
- ٢٠٥ نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)
- ٢٠٦ نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)
- ٢٠٩ نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)
- ٢١٠ نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)
- ٢١٣ نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)
- ٢١٥ نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)
- ٢١٧ نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)
- ٢٢٠ نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)
- ٢٢١ نوحه شهادت علي اكبر (عليه السلام)
- ٢٢٢ نوحه شهادت علي اكبر (عليه السلام)
- ٢٢٤ نوحه شهادت علي اكبر (عليه السلام)
- ٢٢٧ نوحه شهادت علي اكبر (عليه السلام)
- ٢٢٩ نوحه علي اكبر (عليه السلام)
- ٢٣٢ نوحه علي اكبر (عليه السلام)
- ٢٣٤ نوحه علي اكبر (عليه السلام)
- ٢٣٥ نوحه علي اكبر (عليه السلام)
- ٢٣٧ نوحه علي اكبر (عليه السلام)
- ٢٣٨ نوحه علي اكبر (عليه السلام)
- ٢٣٩ نوحه علي اكبر (عليه السلام)
- ٢٤٠ نوحه شهادت علي اكبر (عليه السلام)
- ٢٤٢ نوحه علي اكبر (عليه السلام)
- ٢٤٣ نوحه علي اكبر (عليه السلام)
- ٢٤٥ نوحه علي اكبر (عليه السلام)
- ٢٤٦ نوحه شهادت علي اكبر (عليه السلام)

- ٢٤٨ نوحه على اكبر (عليه السلام) -
- ٢٤٩ نوحه على اصغر (عليه السلام) -
- ٢٥٠ نوحه شهادت على اصغر (عليه السلام) -
- ٢٥٠ نوحه شهادت على اصغر (عليه السلام) -
- ٢٥٢ نوحه شهادت على اصغر (عليه السلام) -
- ٢٥٢ نوحه شهادت على اصغر (عليه السلام) -
- ٢٥٣ نوحه شهادت على اصغر (عليه السلام) -
- ٢٥٥ نوحه شهادت على اصغر (عليه السلام) -
- ٢٥٧ نوحه شهادت على اصغر (عليه السلام) -
- ٢٥٨ نوحه شهادت امام حسين (عليه السلام) -
- ٢٦٠ نوحه واحد عاشورا -
- ٢٦٢ نوحه واحد عاشورا -
- ٢٦٤ نوحه امام حسين (عليه السلام) -
- ٢٦٥ نوحه امام حسين (عليه السلام) -
- ٢٦٦ نوحه امام حسين (عليه السلام) -
- ٢٦٧ نوحه شب عاشورا -
- ٢٦٩ نوحه شب عاشورا -
- ٢٧١ نوحه شب عاشورا -
- ٢٧٢ نوحه شهادت امام حسين (عليه السلام) -
- ٢٧٣ نوحه شهادت امام حسين (عليه السلام) -
- ٢٧٦ نوحه شب عاشورا -
- ٢٧٩ نوحه شهادت امام حسين (عليه السلام) -
- ٢٨٠ نوحه شب عاشورا -
- ٢٨١ نوحه شب عاشورا -
- ٢٨٢ نوحه شب عاشورا -
- ٢٨٣ نوحه عاشورا -

٢٨٤	نوحه واحد عاشورا
٢٨٤	نوحه شب عاشورا
٢٨٨	نوحه شب عاشورا
٢٨٩	نوحه شب عاشورا
٢٩٠	نوحه شهادت امام حسين (عليه السلام)
٢٩٠	نوحه شب عاشورا
٢٩٣	نوحه شب عاشورا
٢٩٣	نوح شب عاشورا
٢٩٤	نوحه امام حسين (عليه السلام)
٢٩٥	نوحه عاشورا
٢٩٦	نوحه على اصغر (عليه السلام)
٢٩٧	نوحه عاشورا
٢٩٩	نوحه شام غريبان
٢٩٩	نوحه شام غريبان
٣٠٠	نوحه شام غريبان
٣٠٢	نوحه شام غريبان
٣٠٤	نوحه شام غريبان
٣٠٥	نوحه شهادت امام زين العابدين (عليه السلام)
٣٠٦	نوحه شب دوازدهم
٣٠٧	نوحه شب دوازدهم
٣٠٨	نوحه شب دوازدهم
٣٠٩	اربعين حسيني
٣١١	اربعين حسيني
٣١٣	نوحه شهادت امام رضا (عليه السلام)
٣١٤	نوحه شهادت امام على (عليه السلام)
٣١٥	نوحه شهادت امام على (عليه السلام)

- ۳۱۶-----نوحه شهادت حضرت علی (علیه السلام)
- ۳۱۷-----نوحه شهادت امام علی (علیه السلام)
- ۳۱۸-----نوحه شهادت امام علی (علیه السلام)
- ۳۲۰-----نوحه شهادت حضرت زینب (علیها السلام)
- ۳۲۱-----نوحه حضرت زهرا (علیها السلام)
- ۳۲۲-----نوحه امام خمینی(ره)
- ۳۲۳-----نوحه امام خمینی(ره)
- ۳۲۴-----نوحه امام خمینی(ره)
- ۳۲۵-----نوحه امام خمینی(ره)
- ۳۲۶-----نوحه متفرقه
- ۳۲۷-----نوحه متفرقه
- ۳۲۸-----نوحه متفرقه
- ۳۲۹-----نوحه متفرقه
- ۳۳۲-----نوحه متفرقه
- ۳۳۵-----درباره مرکز

نوی ذاکر آل الله: ویژه مداحان اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام

مشخصات کتاب

سرشناسه: حسینی نژاد، سیدمجتبی، 1359-، گردآورنده

عنوان و نام پدیدآور: نوی ذاکر آل الله: ویژه مداحان اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام: منتخبی از اشعار و نوحه های استان فارس شهرستان لامرد، بخش و شهر «خیرگو»/ مداح و ذاکر اهل بیت سیدمجتبی حسینی نژاد؛ گردآورنده سیدمجتبی حسینی نژاد.

مشخصات نشر: قم: اثر قلم، 1402.

مشخصات ظاهری: 291 ص.؛ 5/14×5/21 س م.

شابک: 1600000 ریال 7-38-5450-622-978

وضعیت فهرست نویسی: فاپا

عنوان دیگر: منتخبی از اشعار و نوحه های استان فارس شهرستان لامرد، بخش و شهر «خیرگو».

موضوع: شعر مذهبی فارسی -- قرن 14 -- مجموعه ها Religious poetry, Persian -- 20th century -- Collections
فارسی -- قرن 14 -- مجموعه ها Persian poetry -- 20th century -- Collections
Rowdah* -- مجموعه ها
Khani (Commemoration of the martyrs of Karbala) -- Collections

رده بندی کنگره: PIR4193

رده بندی دیویی: 8/1620831

شماره کتابشناسی ملی: 9208301

ویراستار دیجیتال: محمد منصوری

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فاپا

نوی ذاکر آل الله

گردآورنده: سیدمجتبی حسینی نژاد

ناشر: اثر قلم

چاپ: احسان

نوبت چاپ: اول 1402

شمارگان: 500 نسخه

شابک:

..... 7-38-5450-622-978

قیمت: 000/160 تومان

صفحه آرابی: حمیدرضا علیزاده (کامپیوتر احسان)

آدرس: قم، مجتمع ناشران، واحد 237

شماره تماس: 09124516242 / 09364310318

ص: 1

اشاره

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص: 2

نوی ذاکر آل الله

ویژه مداحان اهل بیت عصمت و طهارت (علیهم السلام)

منتخبی از اشعار روضه و نوحه های استان فارس شهرستان لامرد، بخش و شهر «خیرگو»

مداح و ذاکر اهل بیت: سیدمجتبی حسینی نژاد

گردآورنده: سیدمجتبی حسینی نژاد

ص: 3

مقدمه. 13

پیشگفتار 15

صبا بگوبه زهرا خبردار 19

فی نوحه واحد. 19

شام غریبان.. 28

واحد. 32

شیعه ز نو شد ز نو شد ماه محرم. 49

دفتر دوم. 57

شام غریبان و آتش زدن خیمه ها 59

شام غریبان (شام 11) 61

فرزندان حضرت زینب (علیها السلام) (شب 6) 62

شب حر. 64

حسین حیدر 66

أحب انت إلى حسین حبيب (غزل مرثیه با الهام از غزل مرثیه خوانی امام) 67

شب مسلم بن عقیل (شب اول) 68

ص: 5

شب طفلان مسلم بن عقیل (شب دوم) 68

شب اول (مسلم بن عقیل) 71

در میان دشمن.. 72

زبان حال مادر طفلان حضرت مسلم.. 73

تمام لاله ها رفتند و تنها مانده ام من (شام غریبان) 76

نوحه روز عاشورا 77

شب جمعه شب سوز و گداز است... 84

شب وهب (5) 84

شب 6. 86

شب 6. 86

ای دل بسوز امشب، وای از دل زینب... 88

وفات حضرت زینب (علیها السلام)... 96

دفتر سوم. 101

نوحه قاسم (علیه السلام)... 113

نوحه واحد علی اصغر. 124

شهادت طفل شش ماهه علی اصغر (علیه السلام)... 134

نوحه حر. 141

نوحه اول محرم. 143

نوحه مسلم بن عقیل.. 153

نوحه دو طفلان مسلم.. 156

نوحه دو طفلان مسلم.. 157

نوحه حرڪت امام حسين (عليه السلام) از مدينه به كربلا.. 159

نوحه شهادت دو طفلان زينب (عليها السلام) 161

ص: 6

نوحه شهادت قاسم بن الحسن (عليه السلام)... 163

نوحه قاسم بن حسن (عليه السلام)... 165

نوحه شهادت قاسم بن الحسن (عليه السلام)... 165

نوحه شهادت قاسم بن الحسن (عليه السلام)... 167

شهادت قاسم بن الحسن (عليه السلام)... 168

نوحه شهادت قاسم بن الحسن (عليه السلام)... 169

زنجير زنى.. 170

نوحه شهادت ابوالفضل (عليه السلام)... 170

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)... 172

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)... 174

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)... 175

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)... 177

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)... 178

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)... 181

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)... 182

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)... 184

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)... 187

نوحه شهادت على اكبر (عليه السلام)... 188

نوحه شهادت على اكبر (عليه السلام)... 189

نوحه شهادت على اكبر (عليه السلام)... 191

نوحه شهادت على اكبر (عليه السلام)... 194

نوحه على اكبر (عليه السلام) ... 199

نوحه على اكبر (عليه السلام) 200

نوحه على اكبر (عليه السلام) 201

نوحه على اكبر (عليه السلام) 203

نوحه على اكبر (عليه السلام) 204

نوحه على اكبر (عليه السلام) 205

نوحه شهادت على اكبر (عليه السلام) 206

نوحه على اكبر (عليه السلام) 207

نوحه على اكبر (عليه السلام) 208

نوحه على اكبر (عليه السلام) 210

نوحه شهادت على اكبر (عليه السلام) 211

نوحه على اكبر (عليه السلام) 213

نوحه على اصغر (عليه السلام) 214

نوحه شهادت على اصغر (عليه السلام) 215

نوحه شهادت على اصغر (عليه السلام) 215

نوحه شهادت على اصغر (عليه السلام) 217

نوحه شهادت على اصغر (عليه السلام) 217

نوحه شهادت على اصغر (عليه السلام) 218

نوحه شهادت على اصغر (عليه السلام) 220

نوحه شهادت على اصغر (عليه السلام) 222

نوحه شهادت امام حسين (عليه السلام) 223

نوحه واحد عاشورا 225

نوحه واحد عاشورا 227

ص: 8

نوحه امام حسين (عليه السلام) 229

نوحه امام حسين (عليه السلام) 230

نوحه امام حسين (عليه السلام) 231

نوحه شب عاشورا 232

نوحه شب عاشورا 234

نوحه شب عاشورا 235

نوحه شهادت امام حسين (عليه السلام) 236

نوحه شهادت امام حسين (عليه السلام) 237

نوحه شب عاشورا 238

نوحه شهادت امام حسين (عليه السلام) 240

نوحه شب عاشورا 241

نوحه شب عاشورا 242

نوحه شب عاشورا 243

نوحه عاشورا 244

نوحه واحد عاشورا 245

نوحه شب عاشورا 247

نوحه شب عاشورا 249

نوحه شب عاشورا 250

نوحه شهادت امام حسين (عليه السلام) 251

نوحه شب عاشورا 251

نوحه شب عاشورا 253

نوح شب عاشورا 253

نوحه امام حسين (عليه السلام) 254

ص: 9

نوحه عاشورا 255

نوحه على اصغر (عليه السلام) 256

نوحه عاشورا 257

نوحه شام غريبان.. 259

نوحه شام غريبان.. 259

نوحه شام غريبان.. 260

نوحه شام غريبان.. 262

نوحه شام غريبان.. 263

نوحه شهادت امام زين العابدين (عليه السلام) 264

نوحه شب دوازدهم.. 265

نوحه شب دوازدهم.. 266

نوحه شب دوازدهم.. 267

اربعين حسيني.. 268

اربعين حسيني.. 270

نوحه شهادت امام رضا (عليه السلام) 272

نوحه شهادت امام على (عليه السلام) 273

نوحه شهادت امام على (عليه السلام) 274

نوحه شهادت حضرت على (عليه السلام) 275

نوحه شهادت امام على (عليه السلام) 276

نوحه شهادت امام على (عليه السلام) 277

نوحه شهادت حضرت زينب (عليها السلام) 278

نوحه حضرت زهرا (عليها السلام) 279

نوحه امام خميني (ره) 280

ص: 10

نوحه امام خمینی (ره) 281

نوحه امام خمینی (ره) 282

نوحه امام خمینی (ره) 283

نوحه متفرقه. 284

نوحه متفرقه. 285

نوحه متفرقه. 286

نوحه متفرقه. 287

نوحه متفرقه. 289

ص: 11

ثقل اکبر کو کتاب فطرت است *** ثقل اصغر اهل بیت و عترت است

نیست هرگز انفصالی این دورا *** تا به روز رستخیز کبریا

پس اگر خواهی باشی که در امان *** این دورا هرگز جدا از هم مدان

(علی سیستانی)

خدا را بر این توفیق که نصیب شد تا اشعار مداحی و نوحه و سینه زنی که در مجالس ماه محرم که از قبل طلبگی که در سنین 15، 16 سالگی ام که کلید دار مسجد و حسینیه (قدیمی به نام) علی اکبر (علیه السلام) خیرگو بودم و قبل از آن در مسجد جامع خیرگو قدیمی ترین مسجد خشت و گلی با هدایت مرحوم سیداحمد عرب و زمان منبری حجج اسلام شیخ احمد رستگار میرملکی و شیخ عباس قاسمیان فالی را هم اکنون در قالب این جلد جمع آوری کنم شکر می کنم.

بیشتر سعی کرده ام اشعار نوحه که در این مجلد جمع آوری کنم که آهنگین و همراه با وزن خاص سینه زنی باشد.

قسمت روضه و اشعار روضه هم آنهایی که سوزناک تر است گردآورده ام.

این اشعار سینه به سینه و زبان به زبان به نسل حاضر رسیده است. در حقیقت می توان گفت این مجموعه تلاش اندکی است جهت انتقال و ثبت و ضبط آنچه از نیاکان اندوخته و فرا گرفته ایم.

و از آن جهت بنا به دلائلی همچون عدم ضبط و ثبت نام شاعر نتوانسته ایم این اشعار پر محتوا را به نام خودشان ثبت کنیم پوزش می طلبیم.

امیدواریم این مجموعه مورد استفاده شیعیان مخلص - اهل منبر و وعظ

و مداحان اهل بیت قرار گرفته و وسیله ای جهت شفاعت پیامبر و ائمه اطهار (علیهم السلام) خاصه مقام شامخ سید و سرور شهیدان حضرت اباعبدالله الحسین (علیه السلام) در حق ما باشد.

امیدواریم که خطا و لغزش هایی که عاری از آن نیستیم مورد عفو قرار گیرد.

اسامی کتاب و دفاتر نوحه ای که مورد استفاده قرار گرفته اند:

بهار و خزان حسین محمودی دشتی

دفترچه نوحه گلزار شهیدان شهید محمود قادری

دفترچه نوحه صبا

سید مجتبی حسینی نژاد

دفتر نوحه یارب سید مجتبی حسینی نژاد

دفتر سخنرانی و نوحه و روضه سید مجتبی حسینی نژاد

ص: 14

دیدگاه امام صادق (علیه السلام) درباره عزاداری سیدالشهداء (علیه السلام)

امام صادق (علیه السلام) در زمان حیات خویش، بارها برای سیدالشهداء (علیه السلام) مجلس عزا برپا کردند و سعی می کردند عزاداری امام حسین (علیه السلام) را در بین شیعیان، به عنوان یکی از شعائر شیعه نهادینه کنند.

عزاداری برای امام حسین (علیه السلام) از بعد از عاشورا شکل گرفت. حضرت زینب (علیها السلام) و اهل البیت امام حسین (علیه السلام) همان روز عاشورا در عزای آن حضرت سوگواری کردند. این رسم و عزای سید الشهداء در زمان امام صادق (علیه السلام) هم وجود داشته است که حضرت به آن اهتمام می ورزیدند.

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: نفس کسی که بخاطر مظلومیت ما اندوهگین شود، تسبیح است و اندوهش برای ما، عبادت است و پوشاندن راز ما جهاد در راه خداست. سپس امام صادق (علیه السلام) افزود این حدیث را باید با طلا نوشت! (1)

در زمان امام صادق (علیه السلام) بر سر مزار سیدالشهداء (علیه السلام) روضه می خواندند و ایشان هم علاقه زیادی به آن روضه ها داشته اند ابوهارون مکفوف می گوید: خدمت حضرت صادق (علیه السلام) رسیدم. امام به من فرمود: «برایم شعر بخوان». پس برایش اشعاری خواندم. فرمود: اینطور نه، همان طور که (برای خودتان) شعر خوانی می کنید و همانگونه بخوان که نزد قبر حضرت سیدالشهداء مرثیه می خوانی. (2)

ص: 15

1- قال الصادق (علیه السلام): نفس المهموم لظلمنا تسبیح و همه لنا عباد و کتمان سرنا جهاد فی سبیل الله. ثم قال ابو عبد الله (علیه السلام): یجب ان یکتب هذا الحدیث بالذهب، امالی شیخ مفید، ص 338.

2- عن ابی هارون المكفوف قال: دخلت علی ابی عبد الله (علیه السلام) فقال لی: انشدنی، فأنشدته فقال: لا، کما تشدون و کما ترثیه عند قبره... بحار الانوار، ج 44، ص 287.

امام صادق: خدای، اشک تو را مورد رحمت قرار دهد. آگاه باش، تواز آنانی که از دلسوختگان ما به شمار می آیند.

حضرت صادق (علیه السلام) در خانه خود بودند و زید شحام و جمعی از شیعیان کوفه حاضر بودند، حضرت جعفر بن عفان را نزدیک طلبید و به او فرمود: شنیده ام در مرثیه حضرت امام حسین (علیه السلام) شعر می گویی، و نیکو می گویی. گفت: آری، فدایت شوم. فرمود: بخوان. او خواند، امام صادق (علیه السلام) و حاضرین گریستند، و اشک چشم امام به صورتش جاری شد، سپس فرمود: ای جعفر! به خدا سوگند، ملائکه مقربین در اینجا حاضر بودند و اشعار تو را، برای امام حسین (علیه السلام)، شنیدند و گریستند، چنان که ما گریستیم، بلکه بیشتر؛ و خداوند برای تو در این ساعت به تمامه بهشت را واجب گردانید و تو را آمرزید، می خواهی زیادتیر بگویم؟ گفت: آری، ای آقای من. فرمود: هر کس برای امام حسین (علیه السلام) شعری بگوید: و بگرید، و بگریاند، خداوند بهشت را بر او واجب می گرداند. و او را می آمرزد. (1)

امام صادق (علیه السلام) هزینه کردن برای روضه سیدالشهداء را خوب می دانست و می فرمود پدرم امام باقر (علیه السلام) به من فرمود: ای جعفر! از مال خودم فلان مقدار وقف نوحه خوانان کن که به مدت ده سال در «منا» در ایام حج، بر من نوحه خوانی و سوگواری کنند. (2)

حضرت به «مسمع» که از سوگواران و گریه کنندگان بر عزای حسینی بود، فرمود: خدای، اشک تو را مورد رحمت قرار دهد. آگاه باش، تواز آنانی

ص: 16

1- . قال الصادق (علیه السلام): ما من احد قال فی الحسین شعرا فبکی و ابکی به الا اوجب الله له الجنة و غفر له. رجال شیخ طوسی، ص 289.

2- . بحار الانوار، ج 46، ص 220.

که از دلسوختگان ما به شمار می آیند، و از آنانی که با شادی ما شاد می شوند و با اندوه ما غمگین می گردند. آگاه باش! تو هنگام مرگ، شاهد حضور پدرانم بر بالین خویش خواهی بود. (1) او را به بپا داشتن عزاداری تشویق می کنند.

مایه عزا گریه است و این اشک است که آثار حزن انسان را بروز می دهد. حضرت هر نالیدن و گریه ای مکروه است، مگر ناله و گریه بر حسین (علیه السلام). (2)

اشک برای سیدالشهدا در عزای ایشان مکروه نیست و ثواب های بسیار دارد که در زیر امام در باره آن بسیار صحبت کردند.

امام صادق (علیه السلام): خدایا... آن دیدگان را که اشکهایش در راه ترحم و عاطفه بر ما جاری شده و دلهایی را که بخاطر ما نالان گشته و سوخته و آن فریادها و ناله هایی را که در راه ما بوده است، مورد رحمت قرار بده.

ایشان می فرمودند «نزد هر کس که از ما (و مظلومیت ما) یاد شود و چشمانش پر از اشک گردد، خداوند چهره اش را بر آتش دوزخ حرام می کند.» (3)

و همچنین در جای دیگر بیان کردند که هیچ چشمی نیست که برای ما بگرید، مگر اینکه برخوردار از نعمت نگاه به «کوثر» می شود و از آن

ص: 17

1- . قال الصادق (علیه السلام): ..رحم الله دمعتك، اما انک من الذین یعدون من اهل الجزع لنا و الذین یفرحون لفرحنا و یحزنون لحزننا، اما انک ستری عند موتک حضور آبائی لک...، وسائل الشیعه، ج 10، ص 397.

2- . قال الصادق (علیه السلام): کل الجزع و البكاء مکروه سوی الجزع و البكاء علی الحسین (علیه السلام)، بحار الانوار، ج 45، ص 313.

3- . قال الصادق (علیه السلام) من ذکرنا عنده ففاضت عیناه حرم الله وجهه علی النار. بحار الانوار، ج 44، ص 28.

سیرایش می کنند. (1)

ایشان ثواب اشکر گریه را به دیگر اعمال مقایسه کردند و فرمودند: هر چیزی پاداش و مزدی دارد، مگر اشکی که برای ما ریخته شود (که چیزی با آن برابری نمی کند و مزد بی اندازه دارد). (2)

امام صادق (علیه السلام) بر سجاده خود نشسته و بر زائران و سوگواران اهل بیت، چنین دعا می کرد و می فرمود: خدایا... آن دیدگان را که اشکهایش در راه ترحم و عاطفه بر ما جاری شده و دلهایی را که بخاطر ما نالان گشته و سوخته و آن فریادها و ناله هایی را که در راه ما بوده است، مورد رحمت قرار بده. (3)

حضرت صادق (علیه السلام) در زمان خودشان بسیار به شاعران صله می دادند و یاران خودشان را به سوگواری بر امام حسین (علیه السلام) تشویق می کردند. در زمان ایشان عزای سیدالشهدا نهادینه شد و بسیاری از مرد به زیارت کربلا می رفتند و افرادی مرثیه خوانی می کردند.

ص: 18

-
- 1- . قال الصادق (علیه السلام): ما من عين بكت لنا الا نعمت بالنظر الى الكوثر وسقيت منه، جامع احاديث الشيعة، ج 12، ص 554.
 - 2- . قال الصادق (علیه السلام): لكل شئى ء ثواب الا الدمعه فينا، جامع احاديث الشيعة، ج 12، ص 548.
 - 3- . قال الصادق (علیه السلام): اللهم... و ارحم تلك الأعين التي جرت دموعها رحمه لنا و ارحم تلك القلوب التي جزعت و احترقت لنا و ارحم الصرخه التي كانت لنا، بحار الانوار، ج 98، ص .

صبا بگو به زهرا خبر دار

صبا بگو به زهرا خبر دار *** چه شد حسین تویی علمدار

در کنار نهر علقمه *** پیکر ز زین نگون شد

بازوی علمدار حسین *** از دفعه های چرخ و دون شد

صبا بگو به زهرا خبر دار *** که شد حسین تویی علمدار

گفت آورید قنداقه طفل شیر خوارم *** بهر حجتتم تا ببرید سر میان قوم کافر

شاید آب و دادند به علی *** اصغر صغیر مضطر

صغیر است و ندارد گناه *** چقدر تویی صد بی حیایی

صبا بگو به زهرا خبر دار *** که شد حسین تویی علمدار

محسن خلیلی (1)

فی نوحه واحد

در صف کرب و بلا شورش و محشر آمد *** دیده اهل جهان تار و مکدر آمد

شاه دین چون به سر کشته ی اکبر آمد *** ناله اش تا به فلک از دل مضطر آمد

گفت و وای تازه جوان جسم تو صد چاک و چرا *** من کشیدم بکشیدم بدهیدم آبی

من مظلوم ندارم به خدا اصحابی *** می کشی از جگر این آه شرر بار چرا

ص: 19

مگرت یاد ز سوز دل اصغر آمد *** ای بهار دل افسرده گل تازه برم

نوجوان کشته ی ناکام بدوران پسر *** بسوی خیمه چنان این تن صد چاک برم

چشم امید رخت مادر نالان آمد *** بار الها به حق دیده ی مجروح بتول

این عزاداری ما جمله بفرمای قبول *** قطع و نابود نما مدعی آل رسول

این عزاداری ما جمله بفرمای قبول *** بار الها نشود لال به هنگام ممات

اون زبانی که بفرستد به محمد صلوات

اکبر به میدان می رود آه و واویلا *** در جنگ عدوان می رود آه و واویلا

چون ماه تابان می رود آه و واویلا *** شیر دلیران می رود آه و واویلا

کی تو مرا بهتر ز جان آه و واویلا *** چون ماه تابان می رود آه و واویلا

ای نوگل شیرین زبان آه و واویلا *** من از قفایت با فغان آه و واویلا

ص: 20

آیم به غم بر سر زخم آه و واویلا *** تا بنگرم رویت چسان آه و واویلا
ای نوگل شیرین زبان آه و واویلا *** در جنگ عدوان می رود آه و واویلا
من از قفایت با فغان آه و واویلا *** اکبر به میدان می رود آه و واویلا
در جنگ عدوان می رود آه و واویلا *** آیم به غم بر سر زخم آه و واویلا
اکبر به میدان می رود آه و واویلا *** در جنگ عدوان می رود آه و واویلا

شبه پیامبر علی اکبر شه والا *** شد از حرم جلوه کنون با قد رعنا
نوگل گلزار حسین شبه پیغمبر *** گشت و چه عازم به سوی سبقه ی کافر (واویلا)
بر سر زنان در عقبش مادر مضطر *** گفتا بیا بار دگر ای علی اکبر (واویلا)
گشت و خرامان ز حرم ماه ده و چار *** نوگل باغ شه دین زاده ی زهرا (واویلا)
مانده علی بعد تو من بی کس و یاور *** اندر کنار خیمه گه با دل مضطر (واویلا)

ص: 21

شبه پیامبر علی اکبر شه والا *** شد از حرم جلوه کنون با قد رعنا

مادر علی من بعد تو بی کس و یاور *** اندر کنار خیمه گه با دل مضطر

گویم علی اکبر ای نوگل پر پر *** اندر کجا کشته شدی یاور مادر (واویلا)

جمله جوانان بنی هاشم بیاید *** نعش علی اکبر من به خیمه برسانید

مادر غریبانه چرا جان می سپاری *** بعد تو کسی بابت ندارد بهر یاری

دیدار من با تو علی در روز محشر *** نزد علی شیر خدا ساقی کوثر

فاطمه بانوی بزرگ سبط پیغمبر *** در انتظار تو نشسته علی اکبر (واویلا)

شیون و شین است واویلا *** قتل حسین است واویلا

شیون عام است واویلا *** قتل امام است واویلا

شیون ناس است *** قتل عباس است واویلا

ص: 22

زهرابه محشر آید با حوریان سیه پوش *** پیراهن حسینش افکنده بر سر ودوش
فرزند مصطفی را کشتند ز شمشیر کین *** خورشید منکسف شد لرزید و عرش برین
زینب چه دید و غوغا زد به سر و سینه *** فریاد که ای برادر شهید اهل کینه
شاهی و کم سپاهی قربان شاهی تو *** زینب چرا نگرید از بی پناهی تو
در قتلگاه بگفتا لیلای داغ دیده *** با جسم پاک اکبر ای کهل نور دیده
در دم فغان و زاری فریاد بی قراری
هرگز کسی چو لیلان نشنیده و ندیده *** ابروی چون کمانت زنجیر گیسوانت

ما عزادار شه کرب و بلائیم همه *** جمع ماتم زدگان شهدائیم همه
گشه در کرب و بلا چون شه مظلوم شهید *** از دم خنجر و شمشیر هم از ظلم یزید
خون دل زین الم از دیده ی افلاک حسین *** تا ابد جن و بشر اهل عزائیم همه

ص: 23

گر نبودیم در آن روز به صف کرب و بلا *** برکابش بنماییم سرو جان به عزا
ماتمش هر طرف امروز نماییم به پا *** بر سر و سینه زنان صبح و مسائیم همه
داغ ناکامی شهزاده علی اکبر *** تا قیامت به دل شیعه فکنده است شرر
دست عباس و علی گشته جدا از پیکر *** بر علمدار حسین نوحه سرائیم همه
یاورانش همه افتاده ز شمشیر جفا *** غرق خون با تن صد چاک فتاده روی خاک
عشرت قاسم داماد به دل شد به عزا *** در عجب از غم آن عیش و عزاییم همه
ره کین حرمله اندر عوض جرعه ی آب *** چاک زد حلق علی اصغرش از نوک شهاب
جگر فاطمه زین واقعه گردید کباب *** بر فغان شد دل عالم بنوائیم همه
غم هفتاد و دو تن عقده شده در دل ما *** تا صف حشر یقین حل نشود مشکل ما
منجمد شد ز ازل عشق حسینی کل ما *** تا دم مرگ به آن شور و نواییم همه
یا حسین جان همه ی سینه زنان قربانت *** به فدای سر دور از بدن و عطشانت

چشم امید همه بر کرم و احسانت *** روز و شب از غم هجرانت به عزائیم همه

بانی و مستمع و هم همه ی سینه زنان *** خاصه جمع عزادار شهنشاہ جهان

بار الها نشود لال به هنگام ممات *** اون زبانی که بفرستد بر محمد صلوات

فصل بهار و گریه فصل محرم است *** فصل حسین، فصل عزا فصل ماتم است

اینکه دل شکسته و اندوهبار من *** دل نیست، آشیانه ی اندوه عالم است

ای آبروی مکتب اسلام ای حسین *** بعد از تو آسمان و زمین هاله ی غم است

در سوز سوز ناک تو ای پاک تر ز آب *** دریا اگر گریه کنم باز هم کم است

آن ماجرای سرخ که تو آفریده ای *** زیبا ترین حماسه ی تاریخ آدم است

زخمی که لب گشود چو گل روی سینه ات *** زیباتر از تمامی گل های عالم است

ام لیلا مزن به سینه و سر دگر *** می رود اکبرت تو می شوی بی پسر

به حق دیده ی حضرت زینب قسم (2)

هست و اندر دلم از رویت ای پسر *** که بیوشم بدن خلعت دامادیت

مادرم یاد اگر از من ناشاد کنی *** تو مباد از غم ناله و فریاد کنی

تا که من زنده ام تو بی قراری مکن *** از غم مرگ من تو سوگواری مکن

عاقبت شد کفن خلعت دامادیت *** خاک و خون در برت در شب دامادیت

گریه و ناله و تو بی قراری مکن *** بیش از این در برم تو جان نثاری مکن

شده قتل گهت حجله گه شادیت *** کفن اندر برت خلعت دامادیت

قاسم بگشته غرقه خون اویلی و اویلا *** در صف میدان عدو لا اله الا الله

اهل حرم به سر زنان همه با ناله و آه *** فتاده است به قتل گاه قاسم شیرین زبان

ص: 26

گفتا عمو جان تو بیا تشنه ام به خدا *** مادر قاسم به فغان گفت وای تازه جوان
عروسیت گشته عزا سرو بستان حسن *** به جای رخت شادیت به برت رفته کفن
زهرا ز داغت دلغمین اندر آن بیت الحزن *** داغ جوان چه مشکل است لا اله الا الله
قاسم بگشته غرق خون اویلی و اوایلا *** در صف میدا عدو لا اله الا الله
رفتی ز آغوش پدر ای علی اصغر *** تا دامن خیر البشر ای علی اصغر
رفتی ز آغوش پدر اندرین صحرا *** تا دامن خیر النساء حضرت زهرا
مادر علی اصغر زمن شد فراموشت *** تا آن که پروردم و جان اندر آغوشت
خاموش و گشت از گفتگو لعل پر نوشت *** از روی ما بستی نظر ای علی اصغر
گشت از غم بی آیت بر سر من خاک *** آتش ز جانم شعله ور ای علی اصغر
در کودکی گشتی شهید آه و اوایلا *** حلق تو از ناوک برید آه و اوایلا

قنذاقه ات در خون بشد آه و واویلا *** با کام خشک و چشم تر ای علی اصغر

ای کشته ی بی غسل و کفن پیرهننت کو *** بابا کفنت کو

آن طلعت نورانی و وجه حسنت کو *** بابا کفنت کو

از گلشن زهرا نرسد نغمه به گوشم *** تا کی بخروشم

آن اصغر نشکفته گل یاسمنت کو *** بابا کفنت کو

افسوس که یاران همه کردند جدایی *** بابا به کجایی

آن اکبر و آن قاسم گل پیرهننت کو *** بابا کفنت کو

ما بی کس و یاریم گرفتار سپاهیم *** با ناله و آهیم

عباس علمدار مه صف شکنت کو *** بابا کفنت کو

محزون به جوار تو بود تا صف محشر *** ای زاده ی حیدر

پرسی اگر طوطی دشت عدنت کو *** بابا کفنت کو

شام غریبان

امشب به صحرا بی کفن جسم شهیدان است *** شام غریبان است

امشب نوای کودکان بر بام کیوان است *** شام غریبان است

امشب به دشت کربلا نالان یتیمان اند *** تا صبح گریانند

امشب به روی کشته ها در ناله مرغانند *** چون نی در افغانند

بر خاک بی غسل و کفن رعنا جوانانند *** خوابیده عریانند

بر غربت اجسادشان عالم پریشان است *** شام غریبان است

امشب عیال مصطفی در گوشه ی صحرا *** بی منزل و مأوا

اموالشان تاراج کین از فرقه ی اعدا *** ای آه و واویلا

امشب ز چشم دختر زهرا *** اف بر تو ای دنیا

امشب به بالین حسین جلاد بد اختر *** دارد به کف خنجر

آل علی ویران نشین اندر بیابان است *** شام غریبان است

از خلد آید فاطمه با حیدر صفدر *** دست عزا بر سر

نالان به بالین حسین از ظلم عدوان است *** شام غریبان است

سازد جدا انگشت وی آن بی حیای دون *** ای چرخ شو و ارون

کی خاتم محبوب حق در خورد دیوان است *** شام غریبان است
امشب تمام مادران از داغ فرزندان *** تا صبح و در افغان
امشب یتیمان حسین بهر پدر گریان *** اشک از بصر ریزان
از آه لیلا دیده ی ملک و فلک گریان *** عرش خدا لرزان
امشب به بالین حسین زینب عزادار است *** از غم گرفتار است
امشب سکینه بر سر نعش پدر زار است *** تا صبح بیدار است
امشب فلک گریان به حال آل اطهار است *** از دیده خونبار است
زهرآبه دور کشته ها با خیل حوران است *** شام غریبان است
امشب تن پاک حسین در قتلگه بی سر *** در بحر خون اندر
خوابیده بی غسل و کفن با اکبر و اصغر *** با یاوران یک سر
آثار ظلم خولی مردود سگ کمتر *** در کنج خاکستر

امشب جناب فاطمه تا صبح در زاری *** اشک غمش جاری

گاهی به حال دختران اندر پرستاری *** از راه غمخواری

گاهی کند در مطبخ خولی عزاداری *** آن عصمت باری

مادر مادر لحظه ای بنشین کنارم آرزو دارم *** آمدی خوش با برادر سر مزارم (2)

مادرا با صد امید کردی مرا داماد *** بر مزارم لحظه ای بنشین شوم دلشاد

روح پاکم از قفس شده آزاد *** مادرا بهرم مزین بر سینه و بر سر

یاد آور مادر از عباس نام آور *** ای تو خواهر یاد کن از زینب اطهر

مادرا نیک بعد من قاسم نما داماد *** مرگ کم بشکسته پشت او کینه دلشاد

هست دنیا سجن مؤمن گشته ام آزاد *** هر کس باید شود آزاد از این دنیا

ص: 31

نوبت جنگ شد و شاه به میدان آمد *** شه دین با دل صد آه به میدان آمد
گفت ای خواهر غمدیده ی زارم زینب *** صبرم از حد بگذشت و به لبم جان آمد
شه دین گفت به زینب که ایا خواهر *** شب آخر بود از عمر من ای زینب من
می شوم کشته من و تو بشوی ناله کنون *** چه بیایی به سر کشته ی من توز وفا
با عیالم چورسی بر در دروازه ی شام *** جمع سازنده ی رقاصی بود شورش شام
خواهرا غم مخور از بر تو خورد سنگ ها *** چون که هستم سر نی همره تو من همه جا
از فراقم تو مکن ناله مکش آه و وا *** سر مزن صیحه مکش گریه مکن بهر خدا
جان خواهر ببرندت به سوی شام عزا *** سر بشکسته و دل خسته بازو به طناب
چون بینی سر بر خون من و بزم یزید *** خیزران چوب بر این لب که پیمبر بمکید
تو بصد ناله بگو اینکه مزن چوب یزید *** آخر این سر به فدا تشنه جگر کشته شده

کن پرستاری اطفال من زار و حزین *** که گُشد داغ جوان مادر خود را به یقین

خواهرا جان تو و جان سکینه ز وفا *** نگذاری به سرش بزنند سنگ جفا

کن پرستاری عابد که بود خوار و ذلیل *** غل و زنجیر کجا گردن بیمار علیل

نه چراغی بود و شمع و نه کافور و کفن *** تو بمانی تن تنها به سر دختر من

گو به غساله که تا نرم بمالد بدنش *** زان که مجروح و سیاه کشته زکین جمله تنش

گر یزید امر بقتلش بگذارد مگذار *** نگذارد به زمین نسل من از عابد زار

دل من خون بود از بهر رقیه به خدا *** که ز دنیا برود کنج خرابه ز جفا

ای بازوی از تن جدا کو علمدارم *** افتاده در خون در کجا آن وفادارم

حر ریاحی شد شهید آه و واویلا *** در خاک و خون جسمش طپید آه و واویلا

اندر زمین کربلا غمگساری کرد *** بر نور چشم مصطفی جان نثاری کرد

ص: 33

روز جزا یارش خدا چون که یاری کرد *** بر شاه دشت کربلا آه و واویلا
در صبح عاشورا چه دید اندر آن هامون *** دارد به سرقتل حسین ابن سعد دون
تابید آنگاهی عنان با دل پر خون *** سوی حسین با صد امید آه و واویلا
بر دست و پای شاه دین بوسه زد از جان *** رخ بر رکاب او بزد با دلی (بریان)

بیامادر از حرم بیرون *** سرو بستانت می رود میدان
کفن بنما بر تن قاسم *** مونس جانت می رود میدان
بیا مادر درد و دل گویم *** این دم آخر با تو از احسان
من دیگر بعدم ای مادر *** گریه و زاری ناله و افغان
بود یارت اندر این صحرا *** ای ستمدیده خالق سبحان
ز جور چرخ نوگل مادر *** از گلستان می رود میدان
مرخص کن مادرا دیگر *** نبود اندر دل طاقتی دیگر
جوانها چون یک به یک رفتند *** کشته گردیدند در ره داور
برای من زندگی مشکل *** از پس مرگ نوجوان اکبر
چسان مانم اندر این دنیا *** روح و ریحانت می رود میدان
رهایم کن تا که بنشینم *** در فراق مرگ با هزار افغان
که جولان گشته ای مادر *** دیده ی گریان وعده ی جانان

ز خون من باید این صحرا *** لاله گون گردد از دم پیکان

شود جسم طوطیا از کین *** جان جانانت می رود میدان

بیا مادر لحظه ای بنشین *** در کنار من از ره یاری

چو من رفتم کشته گردیدم *** نو عروسم را ده تو دلداری

اگر گوید کو پسر عمو *** گو فدایی شد در ره یاری

این سر پر ز خون ببین کنار مصطفی *** جسم شریفش بر زمین سرش به نیزه ها

هر چه به زحمت نگرم ای شه با وفا *** زخم تنت فزون بود و از ستاره ها

گهی به مجلس یزید و گه به تشت زر *** گهی به دست ظالمان گهی به نیزه ها

نهاده بر سر تنور خولی بی حیا *** سری که نور او بود مثال قرص ماه

من و ملائک به زمین جمله به سر زنان *** جبریل ما نوحه کنان در صف کربلا

آب فرات و پس چرا تو موج و می زنی *** شرم و نکردی ز خدا به روی مصطفی

به گردنش شال عزا علی مرتضی *** فاطمه با حسین روان به دشت کربلا

ص: 35

شیعه عزای شه دین کهنه نمی شود *** صاحب عزا خدا بود فریاد از این

آه از دمی که کشته شد عزیز فاطمه *** چه روی و داد و در حرم ز فرقه ی کافر

سید سجاد غمین با دلی پر ز خون *** کلثوم و زینب غمین به دور خیمه ها

روی زمین سیاه شد چه کشته شد حسین *** ز اهل حرم بلد شد فغان و ناله ها

یکی ز هجر پسر و یکی ز هجر باب *** زینب و کلثوم غمین به بانگ یا ابا

شده است قتل شه دین ویلی واویلا *** زهرا در این ماتم غمین لا اله الا الله

بین زینب زار و حزین لا اله الا الله *** گرید برای شه دین لا اله الا الله

این کلثوم زار و حزین ویلی واویلا *** از هجر عباسش غمین ویلی واویلا

مادر قاسم به فغان ویلی واویلا *** نشسته بر روی زمین ویلی واویلا

ای شیعیان بر سر زیند ویلی واویلا *** زه به شاهنشاه دین ویلی واویلا

ص: 36

نعل حسین بی معین ویلی واویلا *** فتاده بر روی زمین ویلی واویلا
گفت بر خیز ز جا ای مه رخشنده ی مادر *** قد شمشاد علم کن و بکش تیغ
خویشتن زن به صف معرکه چون *** همچو طومار بیچجان تو زهم لشکر کافر
همچه ابن عم نبی شیر خدا ساقی کوثر *** بدو انگشت بیفکن در از قلعه ی خیبر
اذن میدان از پدر خواست در آن دم *** نو گل باغ بتون آن که بود شبه پیمبر
تا شود عازم میدان عدو همچو پیمبر *** گیسوان کرد پریشان ز غمش مادر مضطر
تویی ای تازه جوان سرو روان نو گل لیلا *** ترک میدان بنما رحم بکن بر دل لیلا
میشود زار و پریشان ز فراق دل لیلا *** حسرت عیش تو در گور برم تا صف محشر
شرم سازم که چرا حجله ی عیش تو بنشینم *** شب دامادی به پهلوی تو یکدم بنشینم

کاروان رفته منزل به منزل *** قصه ی ساربان مانده بر دل

من گدای گدای حسینم *** مستحق عطای حسینم

ص: 37

عشق او مایه ی سوز و سازم *** روی او قبله گاه نیازم

از غلامی او سرفرازم *** چاکری بر سرای حسینم

دل ز مهر رخس بر نگیرم *** هر غمش را به جان می پذیرم

این مرامم بود تا بمیرم *** زنده چون با ولای حسینم

من گدای گدای حسینم *** مستحق عطای حسینم

گر چه از حد فزون شد گناهم *** بود زهرا بود عذر خواهم

روز محشر مگو بی پناهم *** در پناه لوای حسینم

او کریم است و از خود نراند *** هر گدایی که او را بخواند

فاش گویم که هر کس بداند *** من غریق عطای حسینم

بر سر کوی او من بیاسم *** هست بر او امید و هواسم

صاحبم را نکو می شناسم *** من سگ با وفای حسینم

نور صدق و صفا دارد این دل *** مهر آل عبا دارد این دل

عقده ی کربلا دارد این دل *** عاشق کربلای حسینم

از جوانی به پیری رسیدم *** عاقبت کربلا را ندیدم

بار الها مکن نا امیدم *** بین که مدحت سرای حسینم

تا غمش در دلم خانه دارد *** این دلم حال دیوانه دارد

چشمم از اشک پیمانه دارد *** روز و شب در هوای حسینم

گویم از ماتم اکبر او *** بر لب تشنه ی اصغر او

بر تن بی سر و بر سر او *** خون جگر در عزای حسینم

آب در کرب و بلا ای قوم بد اختر نبود *** یا حسین بن علی فرزند پیغمبر نبود

با مشقت پیکر عباس را پیدا نمود *** تا نماید با برادر لحظه ای گفت و شنود

گفت ابوالفضل ای برادر جان سپاه من تویی *** تا تو بودی خاطر من از قید غم آسوده بود

رفتی و کردی در این صحرا غریب و بی کس *** بر دلم داغ فراق محنت ماتم (درود)

بعد مرگت زندگی بهر حسین مشکل بود *** بر برادر مرده آخر زندگی دارد چه سود

دیده ام روشن بُدی بر دیدن رخسار تو *** چون علی اکبرم بر خاک کین کردی غنود

چون بینم چشم حق بین تو را آماج تیر *** ماتم بی دستیت صبر و قرارم را ربود

از وجودت ای برادر جان ز غم ایمن بدم *** از هزاران دشمن خونخوار پروایم نبود

یارب جوانم شبه پیمبر *** آید بر من یک بار دیگر

الله الله نصر من الله

روح و روانم آرام جانم *** تاب و توانم نادیده کامم

الله الله نصر من الله

از هجرت اکبر هستم در آذر *** یا رب سبب ساز ای محرم راز

الله الله نصر من الله

ص: 39

اکبر سلامت آید برم باز *** رخت عروسی بهرت بریدم

الله الله نصر من الله

من حجله گاهت مادر ندیدم *** بازا جوانم سیرت بینم

الله الله نصر من الله

از داغ وصلت تا گل بچینم *** بودی امیدم ای جان لیلا

الله الله نصر من الله

از غم خزان شد بستان لیلا *** بی تو چه سازم ای جان لیلا

الله الله نصر من الله

چون به خرگاه حسین آتش رسید *** محشر روز قیامت شد پدید

گفت راوی در زمین کربلا *** بودم و دیدم ز جور اشقیاء

گلعدان رنگ خود را باختند *** چادر عصمت به سر انداختند

لشکر کفار با طبل و علم *** از جفا کردند آهنگ حرم

گفت راوی در میان گیر و دار *** دختری آمد برون خورشید وار

جامه های خسروانی در برش *** نور می تابید از پا تا سرش

ص: 40

کرده مادر گوشواره بر دو گوش *** برده بودش هوش از انور فروش

بود از پر زسیمی پیراهنش *** آتش افتاده ز کین بر دامنش

بر زبان می گفت با صوت جلی *** سوختم این علی این اخی

خوش را من از غمش نشناختم *** از کفارش اسب همت تاختم

با تصریح گردن خود را کج نمود *** یک سخن گفت ز من طاقت ربود

که جوان برگرد از دنبال من *** من یتیمم رحم کن بر حال من

گفتمش دردانه ساکت از خروش *** تا کنم من آتش رخت خموش

چون بدید آثار و احسان ز من *** هم چو طوطی وار آمد از سخن

پرسید از من آن از بهر شرف *** از کدامین ره رود سوی نجف

گفتمش دختر مگر نزدیکی *** از نجف رفتن تو را مقصود چیست

گفت می خواهم روم با صد نوا *** بر سر قبر علی شیر خدا

با فغان گفتا زینب محزون *** بر سر نعش شاه مظلومان

خواهم روم بر سوی شام ای برادر جان

با فغان گفتا کلثوم افگار *** بر سر نعش میر علمدار

خواهم روم بر سوی شام ای برادر جان

با فغان گفتا عروس ناشاد *** بر سر نعش قاسم داماد

خواهم روم بر سوی شام ای برادر جان

با فغان گفتا لیلا به اکبر *** کی نوجوانم شبه پیغمبر

خواهم روم بر سوی شام ای برادر جان

بر من نظر کن ترک سفر کن *** از شعله ی آه من حذر کن

خواهم روم بر سوی شام ای برادر جان

اسباب عشرت بهر تو چیدم *** رخت دامادی بهرت بریدم

خواهم روم بر سوی شام ای برادر جان

بنشین عزیزمادر *** ز برم علی اکبر

ای علی آرام جانم *** نیست دگر صبر و قرارم

ای گل احمر لیلا *** نور چشم تر لیلا

گفته بودم چه بمیرم *** توییایی مرو ای نور دو

ای گل باغ حسینم *** عینم به مزارم

ای چراغ دل لیلا *** نور چشم تر لیلا

ای کمان ابرو حاللم *** رحم کن مادر به حالم

سر تربتم زمانی *** سوره ی قرآن بخوانی

همچنان لاله ز داغت *** سری از قبر برآرم

بود امیدم که به پیری *** تو عصای من بگیری

چه کنم که نا امیدم *** ای جوان مرد رشیدم

گفت لیلا چقدر ناله من بپسر کنم *** نوجوانم ز کفم رفت چه تدبیر کنم

می کشد کار که دیوانه شوم آخر کار *** هر زمان یاد از آن زلف چه زنجیر کنم

ای خدا چند ز هجران علی اکبر *** آه جان سوز کشم ناله من پیر کنم

عاقبت گر که اجل یوسف گل پیرهنم *** برد و نگذاشت که با وی نظری سیر کنم

حسرت شادی اکبر به دلم ماند ولی *** چون که تقدیر چنین است چه تدبیر کنم

شیر من باشد حالات ای جوان *** بار دیگر از وفا مادر حلالم کن حلال

حیرتم با که نهان گویم و تحریر کنم *** شرح لیلای جگر خون ز جان سیر کن

گفت لیلا که چقدر ناله من پیر کنم *** نوجوان اکبر من بی تو چه تدبیر کنم

آرزو داشتیم ای اکبر شیرین سخنم *** سپری بار دگر باز تو بوی وطنم

دادو اندوه من افزون بود از حد شمار *** روز روشن بود اندر نظرم چون شب تار

همچونی ناله جانسوز کشم از دل زار *** می کشد کار که دیوانه شوم آخر کار

زندگی بی تو به لیلای جگرخون عاراست *** دیده ام شام و سحر در غم تو خونبار است

در نظر مدّ رخ خوب تو تصویر کنم *** آه جانسوز کشم ناله ی کنم

بی گل روی تو هرگل بر چشمم خار است *** بی جوان بی توشب و روز به من دشوار است

آه و افسوس نکردم به جهان دامادت *** تا دم صبح عروسی به مبارک بادت

آه و صد آه زغم سوخت دل ناشادم *** تیشه ی جور و جفا کند ز جا بنیادم

نوجوان مرده خبر از دل لیلا دارد *** به خدا مادر اکبر چه سحر ها دارد

شیعه باز است و غم *** با آه و علم

به سر و سینه بر زن *** که ز نوشد محرم

ص: 44

چه شهنشاه دین *** رویه روی قوم کین

فرمود ایها الناس *** به صدای حزین

شیعه باز است و غم *** با آه و علم

به سر و سینه بر زن *** که ز نو شد محرم

زهر است مادرم *** پسر حیدرم

نامم بود حسین *** و سبط پیمبرم

کشید یاورم (2) عون و جعفرم

عباس یاور من و امیر لشکرم (جواب)

قاسم شد شهید (2) ای قوم پلید

عروسی اشد عزا شد از حکم یزید (جواب)

شیعه کردند شهید (2) اون قوم پلید

نو گل باغ زهرا از حکم یزید (جواب)

سکینه از عطش (2) اطفال کرده غش

قطره ی آبی دهید به خیمه ها برم (جواب)

ز بهر شاه دین (2) به غم و آه برین

جمله ی اهل عالم ز برای حسین (جواب)

زهر است مادرم (2) پسر حیدرم

نامم بود حسین و سبط پیمبرم (جواب)

کشتید یاورم (2) عون و جعفرم

در خیمه گه علیل است عابدین مضطرم

چه شهنشاہ دین (2) رو به روی قوم کین

فرمود ایها الناس به صدای حزین (جواب)

سکینه از عطش (2) اطفال کرده غش

قطره ی آبی دهید به خیمه ها برم (جواب)

جرس قافله داران چه نوایی دارد *** شوق دیدار و یا (عزم جدایی دارد)

می دهد مژده ز نو موسم دیدار آمد *** به مشامم ز چنان (بوی خوش یار آمد)

گو به زینب که توی قافله سالار بیا *** قد علم کن و اسیران (تو به محمل بنشان)

کاروان گو که بخوانند نوایی ز وفا *** ز سرم هست هوای (سفر کرب و بلا)

شکوه از سرزنش خار مگیلان دارم *** از جفاهای عدو (از تو چه پنهان دارم)

شکوه از کعبه نیانالی ز مجروحی پا *** شکوه از شمرو سنان (خولی کافر دارم)

به کنیزی طلبیدند عزیز زهر) *** همه بنشسته ولی (زینب کبری بر پا)

چون به میعاد که عشق رسیدند اسرا *** بگرفتند بغل اسرا (قد پاک شهدا)

عابدین اون پسر فاطمه بر ناقه سوار *** غل و زنجیر به گردن (اون علیل تب دار)

کنج ویرانه شامند ز جفا داد و مکان *** ناز دانه گلمن رفت (رقیه ز جهان)

تن عریان تو صد پاره شد از سم ستور *** سر پر نور تو شد (زینت نی کنج تنور)

بانگ لا حول و ولا از لب پر خون جوشید *** خیزرون زد به همان لب (که پیمبر بوسید)

به کنیزی طلبیدند عزیز زهرا *** همه بنشستند ولی (زینب کبری بر پا)

اکبر ای تازه جوانم *** شد شهید کربلا

اکبر ای روح و روانم *** شد شهید کربلا

مونس شبهای تارم *** شد شهید کربلا

بیو بنشین اندر کنارم *** شد شهید کربلا

قاسم ای آرام جانم *** شد شهید کربلا

قاسم ای روح و روانم *** شد شهید کربلا

مونس شبهای تارم *** شد شهید کربلا

بیو بنشین اندر کنارم *** شد شهید کربلا

عباس ای تازه جوانم *** شد شهید کربلا

مونس شبهای تارم *** شد شهید کربلا

قاسم ای آرام جانم *** شد شهید کربلا

قاسم ای روح و روانم *** شد شهید کربلا

الوداع الوداع امشب شب عاشورا است *** دور خیمه بر سر زنان زهراست

الوداع الوداع امشب زینب محزون *** زینب محزون در فکر فرداست

الوداع الوداع امشب عروس ناشاد *** عروس ناشاد در فکر فرداست

الوداع الوداع امشب لیلائی مضطر *** لیلائی مضطر در فکر فرداست

الوداع الوداع امشب سکینه خاتون *** سکینه خاتون در فکر فرداست

الوداع الوداع امشب عابد بیمار *** عابد بیمار در فکر فرداست

الوداع الوداع امشب کلثوم بی یار *** کلثوم بی یار در فکر فرداست

الوداع الوداع امشب زینب محزون *** زینب محزون در فکر فرداست

شیعه ز نو شد ز نو شد ماه محرم

ماه محرم آمده با شور محشر *** شال عزا در گردن حیدر صفدر

واویلا حیدر صفدر

ای شیعیان بر سر زنید ماه عزا شد *** قتل حسین بن علی از نو پیا شد

واویلا از نوبه پا شد

زینب چه آمد بر سر نعش برادر *** گفتا به شامم می برند این قوم کافر

واویلا این قوم کافر

بعد از برادر چه جفاها که کشیدم *** پای برهنه روی مغیلان ها دویدم

واویلا من بدویدم

نوگل گلزار حسین قاسم داماد *** جسم شریفش بر زمین آن گل شمشاد

واویلا آن گل شمشاد

رأس شریف شاه دین سبط پیامبر *** از این عزا بر سر زنان حیدر صفدر

واویلا حیدر صفدر

غمدیده زینب بر سر شاه شهیدان *** شد قسمت تو کربلا من شام ویران

واویلا من شام ویران

جسم تو بر روی زمین من دیده گریان *** با اهل بیت و عازم و بر شام ویران

واویلا بر شام ویران

ای کشته ی غلطان به خون ای علمدارم *** بردی ز دل صبر و توان ای علمدارم

ای زاده ی حیدر چه شد زور و بازویت *** از چه ز زین گشتی نگون ای علمدارم

جان برادر حال من بی تو در هم شد *** از بی کسی پشتم شکست قامتم خم شد

صبر از کفم بر باد رفت طاقتم کم شد *** داد از سپهر واژگون ای علمدارم

جان برادر شد حسین بعد تو بی یار *** کردند و دستت را علم فرقه ی اشرار

چون بازوی شیر افکنت اوفتاده از کار *** شد کوکب بختم زبون ای علمدارم

چشم سکینه در حرم مانده اندر راه *** از بعد تو دست من از چاره شد کوتاه

غیر از خدا نبود کسی از دلم آگاه *** نبود روم در خیمه چون ای علمدارم

بعد از تو شد اندر جهان در به در زینب *** در دست دشمن شد اسیر خون جگر زینب

با شمر دون شد سوی شام همسفر زینب *** گر بود ایمن تا کنون ای علمدارم

تنها من و گردیده ام با غمت همدم *** زد تا قیامت ماتمت شعله بر جان

صبح دم یک دم مدم یک امشبى بهر خدا *** تا حسین کشته نگردد در زمین کربلا

ص: 50

ساربانا مهلتی آرام جان گم کرده ام *** من حسین گم کرده ام روح روان گم کرده ام

قاسم کو اکبرم کو عزیز مادرم *** هم غریبم هم وحیدم هم اسیر و مضطرم

شش برادر داشتم، تاج و افسر داشتم *** هم برادر، هم پسر هم یار و یاور داشتم

یاد از آن روزی که بودم با برادر همسفر *** قاسم و عباس و اکبر بسته بودند ی کمر

از غم سبط رسول قرۃ العین بتول *** قرۃ العین نبی شد کشته ی قوم جهول

بی برادر ها فغان و ناله و شیون کنید *** ای برادر الوداع

در عزای شاه دین خاک سیه بر سر کنید *** ای برادر الوداع

زینب بی خانمان تا خبر شد زین فغان *** ای برادر الوداع

گفت او ایلا که بختم شد سیاه و واژگون *** ای برادر الوداع

می رود زینب به شام ای شاه بی سر الوداع *** ای برادر الوداع

دیده بگشا تازه کن دیدار خواهر الوداع *** ای برادر الوداع

عاقبت دست امیدم شد جدا از دستان تو *** ای برادر الوداع

ای تن صد پاره از شمشیر و خنجر الوداع *** ای برادر الوداع

چون شوم من بعد از این بی یار و تنها الوداع *** ای برادر الوداع

این قدر دلسنگ نبوده خواهر غم پرورت *** ای برادر الوداع

کاین چنین بگذاردت بی دفن الوداع *** ای برادر الوداع

جبریل بر نعش حسین آه و ویلا می کند *** زینب حسین گم کرده است آه ویلا می کند

سکینه گوید العطش آه بابا می کند *** بین زمین کربلا آه غوغا می کند

لیلا می گوید بی اکبرم آه ویلا می کند *** مادر قاسم به فغان آه ویلا می کند

جبریل بر نعش حسین آه ویلا می کند *** کلثوم بر نعش حسین آه ویلا می کند

کشته شده برادرم آه ویلا می کند *** امشب علی مرتضی آه ویلا می کند

امشب عیال مصطفی آه ویلا می کند *** زینب میان قتلگه آه ویلا می کند

آل و عیال مصطفی آه ویلا می کند *** اندر بیابان بلا آه ویلا می کند

ریاب ز داغ اصغرش آه ویلا می کند *** جن و ملک آه ویلا می کند

یارب زجان حاضر شدم بر عهد و پیمانم *** این کربلا و این من و این نوجوانانم

ص: 52

این زیرسم اسبها این جسم عربانم *** این کربلا و این من و این نوجوانانم
عهدی که بستم از ازل ای حی سبحانی *** بی یاور و یارم، این دشت قربانی
من چون خلیلم کربلا صحرای عطشانم *** این کربلا و این من و این نوجوانانم
یارب به راهت می دهم رضا جوانم را *** این نوجوان اکبر، بهتر ز جانم را
تا از غم داغش رود خون از دو چشمانم *** این کربلا و این من و این نوجوانانم
این قاسم داماد و این حجله ی شادی *** بزم عزا و غم، این رسم دامادی
این نوعروس بی نوا این آه و افغانم *** این تیغ اعداء و این دوستان علمدارم
اندر غمش یارب، از دیده خونبارم *** این کربلا و این من و این نوجوانانم
این نوگلان ماه رو، این جمله یارانم *** این اصغرشش ماهه ام، این بهر قربانی
این ظلم اعدا و این رسم مهمانی *** این کربلا و این من و این نوجوانانم
این نوک تیر حرمله این طفل عطشانم *** این کربلا و این من و این نوجوانانم

یارب من و این قتلگه این شر بد اختر *** این تیزی خنجر ، ای خالق داور

این تشنگی، این آب، این شعله، این لعط عطشانم *** این کربلا و این من و این نوجوانانم

یارب ز جان حاضر شدم بر عهد و پیمانم *** این کربلا و این من و این نوجوانانم

ای واویلا صد واویلا *** ای واویلا در کربلا

زینب خاتون به فغان می گفت *** دُر این معنی به زبان می سفت

چه تو سرداری به کجا آرم *** علی اصغرم به که بسپارم

نه کس دارم که دهد شیرش *** نه دم آبی که کند شیرش

کو اکبرم کو اصغرم *** کو عون و فضل و جعفرم

امشب جناب فاطمه *** با اضطراب و واهمه

گوید حسین من چه شد *** نور عین من چه شد

بگو ای صبا به زهرا که حسین کفن ندارد *** تنش اوفتاده عریان سر او بدن ندارد

بگو ای صبا به زهرا که به کربلا گذر کن *** چه عزیز خود را به محیط خون نظر کن

سر نعش نور عینت بنشین و نوحه سر کن

ص: 54

این بدن بی سر و عریان کیست *** حسین است حسین است

این تن محنت زده از آن کیست *** حسین است حسین است

پیکر خونین بلا دیده اش (2) *** حسین است حسین است

زیر سم و عرصه ی جولان کیست (2) *** حسین است حسین است

ای زمین کربلا بهر تو مهمان آمده *** شاه مظلومان حسین حامی قرآن آمده

بهر قربان آمده (2)

همره آورده تمام نوگل آن باغ خود *** تا که سازد در تو هفتاد و دو قربان آمده

بهر قربان آمده (2)

هم چو عباس سپه سالار لشکر کن نظر *** بهر آب آوردن اطفال عطشان آمده

بهر قربان آمده (2)

اکبر و عباس و عون آورده همراه حسین *** قاسم نو کدخدا آن ماه تابان آمده

بهر قربان آمده (2)

کجا دیدی در این دنیا که باشد تشنه لب سقا *** به جز عباس نام آور فروغ دیده ی زهرا
کجا آن تشنه کامی کز عطش باشد دلش بی تاب *** رود بر آب و جرعه ای حتی ننوشد آب
بود خود تشنه کام و تشنه کامانی کند سیراب *** به غیر از زاده ام البنین عباس مه سیما
از غم بی برادری کشته ی علی اکبری *** برادر دلاورم چرا به خون شناوری
بعد تو از برای من، دگر نمانده یآوری

اکبرم اکبرم شبه پیغمبرم *** صبر کن صبر کن آرام جانم
ای گل احمرم یوسف کربلا *** صبر کن صبر کن آرام جانم
روح و ریحان من صبر و آرام من *** نوجوان اکبرم یوسف کربلا صبر کن
یوسف آل عبا زاده ی طاها *** نور چشمان حسین زهرا صبر کن
هر یاد از رخ زیبای پیمبر می کرد *** با نگاه رخ تو دیده منور می کرد
اکبرم اکبرم شبه پیغمبرم *** صبر کن صبر کن آرام جانم
لحظه ای صبر کن مرکب نگه دار *** ای مرا روح به تن محرم اسرار
مایه ی صبر من ، نور چشم ترم *** نوجوان اکبرم صبر کن
لب لعل تو سمن عشوه کوثر می کرد *** حیف و صدحیف شوی کشته اسرار دگر

ای جهت قبله ی حاجات ما *** ابوالفضل

یاد تو تسبیح و مناجات ما *** ابوالفضل

تاج شهیدان همه عالمی *** ابوالفضل

دست علی ماه بنی هاشمی *** ابوالفضل

ماه کجا روی دلارای تو *** ابوالفضل

سرو کجا قامت رعناى تو *** ابوالفضل

دست تو شد دست شه لافتی *** ابوالفضل

فعل تو شد خط امان خدا *** ابوالفضل

مکتب تو مکتب عشق و وفاست *** ابوالفضل

درس الفبای تو صدق و صفاست *** ابوالفضل

چار امامی که تو را دیده اند *** ابوالفضل

دست علمگیر تو بوسیده اند *** ابوالفضل

عم امام و اخ و ابن امام *** ابوالفضل

حضرت عباس علیه السلام *** ابوالفضل

ای فدای سر و جان و تنت *** ابوالفضل

این ادب آمدن و رفتنت *** ابوالفضل

شمع شده آب شده سوخته *** ابوالفضل

روح ادب را ادب آموخته *** ابوالفضل

دفتر دوم

خودم دیدم که صحرا لاله گون بود (2) *** زمین از خون یاران غرق خون بود

خودم دیدم فضای آسمان را *** پر از اِثًا إلیه راجعون بود

خودم دیدم که نور چشم زهرا *** آخ جراحات تنش از حق فزون بود

خودم دیدم که بر هر برگ لاله *** نوشته این سخن با خط خون بود

خودم دیدم که دلها مرده بودند *** خودم دیدم همه افسرده بودند (آی آی)

خودم دیدم که گلهای نبوت (آی نبوت) *** زبی آبی همه پژمرده بودند (داد و بیداد)

خودم دیدم کبوتر های معصوم *** همه سر زیر پرها برده بودند

همان جایی که فرزندان زهرا *** به جرم عشق سیلی خورده بودند

سه روز بدن ابی عبدالله و یارانش زیر آفتاب سوزان نینوا مونده، کسی نمونده به خاک بسپاره.

روضه نبی الله

سوار بر اسب نقاب بر صورت (کیه خودش رو معرفی نمی کنه) آی مردم من این بدنها را می شناسم.

با انگشت سباب- هذا قبر حسین بن علی بن ابی طالب الذین قتلوه عطشاناً آی مردم بمانید بدن دیگری هم هست * کنار نهر علقمه *

با اخلاص سه مرتبه یا حسین یا حسین یا حسین

ص: 58

شام غریبان و آتش زدن خیمه ها

دلا دنیا به یک ارزن نیارزد *** دعا کن تا دلی هرگز نلرزد

دعا کن خیمه ای آتش نگیرد *** یتیمی کز سر راهش نگیرد

امام زمان امروز بگو یا بقیة الله آجرک الله فی مصیبة جدک

الهی بی کسی بر سر نیاید *** اگر آید سر دختر نیاید

خداوندا به حق هشت و چارت *** نگرده خیمه ی مظلوم غارت

خدایا پیش چشم چاک چاکی *** نیاید خواهری بر تل خاکی (داد و بیداد)

کسی زیر سم مرکب نباشد(2) *** اگر باشد گل زینب نباشد

خداوندا به پیش چشم خواهر *** نگرده روی نی رأس برادر

عقیله بنی هاشم تا صدای صیحه ی ذوالجناح شنید پرده ی خیمه رفت بالا از در خیمه بیرون دوید زنان و بچه ها بیرون دویدند ذوالجناح با کاکل خونین- زین واژگون- دور ذوالجناح حلقه زدند.

سکینه خاتون: ذوالجناح من که می دونم یتیم شدم اما بگو ببینم اما بگو بابام رو سیراب کردند.

حسین جان(2) همه با هم

دستی بزنی به قلبم *** تا آن که جان بگیرم

گر می روی دعا کن *** من در حرم بمیرم

گویم به چشم خونبار *** حسین خدا نگه دار(3)

بین کنار خیمه *** در پرده غمانم

تو کعبه ای و من هم *** دور تو در طوافم

ای بود و هست زینب *** آتش مزنی به هستم

قرآن من گرفتم *** قرآن به روی دستم

گویم حسین حسین جان *** جانم حسین حسین جان (2)

داداش

با اشک دانه دانه *** زینب وضو بگیرد

تا آنکه بوسه ای از *** زیر گلو بگیرد

خدای عشقی و من *** پیغمبر تو هستم

هم خواهر تو هستم *** هم مادر تو هستم

جانم حسین حسین جان (2) *** حسین حسین حسین حسین

شهید حسین غریب حسین *** مظلوم نینوا حسین

شبهای جمعه فاطمه *** با اضطراب و وا همه

آید به دشت کربلا *** گردد به دور خیمه ها

گوید حسین من چه شد *** نور دو عین من چه شد

کو اکبر و کو اصغر *** کو عباس دلاورم

وای حسین کشته شد (2) *** شیر خدا کشته شد

به کربلا کشته شد *** به نینوا کشته شد

(وای وای حسین وای)

ای تشنه لب آزرده سر میر عرب محبوب رب

ای بی کفن بی پیرهن آزرده سر در تشت زر

ای بی کفن بی پیرهن کو یاورت آب آورت

کو اکبرت کو اصغرت

وای وای حسین وای

ص: 60

حسین جان

گلی گم کرده ام در این بیابان *** به سوی او روان با سر شتابان

به سوی او روان باشم شتابان

حسین ای سرور گلهای خفته *** چه گلهایی در این مأوا نهفته

به هر سو رو نمود و جستجو کرد *** به هر مأوا که می دانست و رو کرد

(امام زمان)

عقیله بنی هاشم نمی دونم قبل از هجوم به خیمه بود، بعد از هجوم او بر روی تل زینبیه ایستاد دنبال حسین می کرد حسین من برادرم
داداش خوب حسین رو پیدا نمی کنه - امید دل زینب

همی ماتم غمی بر غم فزودند

همی او با زبان حال گفتید *** کدامین گوشه ای سالار خفتی

به ناگه ناله ای از دور برخاست *** بیا گم گشته ات خواهر در اینجاست

به دنبال صدا زینب روان گشت *** یکی جسم دو صدچاک اش عیان گشت

(داد و بیداد)

شام غریبان (شام 11)

جسم هفتاد و دو کشته تن مظلوم شهید *** پایمال سم اسبان شد، از امر یزید

سرشان بر نی اعداست بیا گریه کنیم *** ماتم عترت زهراست بیا گریه کنیم

شیعه امشب شب غمهاست بیا گریه کنیم

شب شب شام غریبان و شب محنت و آه *** قتلگه پر شده از ناله اِنَّا لِلّٰه

ص: 61

در سکوتی که غم افزاست بیا گریه کنیم *** ماتم عترت زهراست بیا گریه کنیم

شیعه امشب شب غمهاست بیا گریه کنیم *** زینب و خیمه گهی سوخته از آتش ها

کودکانی که دویدند به کوه و صحرا *** همه را آبله بر پاست بیا گریه کنیم

ماتم عترت زهراست بیا گریه کنیم *** شیعه امشب شب غمهاست بیا گریه کنیم

چه غروبی است که دلگیرتر از صبح غم است *** حر می سوخته از آتش دست ستم است

داغ مظلومی گلهاست بیا گریه کنیم *** ماتم عترت زهراست بیا گریه کنیم

شیعه امشب شب غمهاست بیا گریه کنیم

فرزندان حضرت زینب (علیها السلام) (شب 6)

بود زینب را دو مه سیما پسر *** کز فروزان چهره هر یک چون قمر

هر دو از رخسندگی بدری تمام *** وز دو گیسو لیله ی قدری تمام

زینب کبری دو تا پسر ای عبدالله جعفر با خودش آورده کربلا این دو تا پسر ای عبدالله جعفر را می خواد فدای دایی حسین کند.

هر دو را بر بست تیغی بر نیام *** وانگه ایشان را به سان ارمغان

نزد شه آورد و بوسیدش قدم *** گفت کای شاهنشاه گردون

چشم رحمت....

لباس نو تنشان کرد *** آورد به نزد برادر

آن قدر افشانند سیلاب از دو عین *** تا مرخص کرد ایشان را حسین

همین که خودت آواره ی حسینی بسه *** دنبال حسین آمدی بسه

خواهر زینب شروع کرد به گریه،

زینب است و نا امیدش نکن نکنه عبدالله راضی نباشه،

عبدالله بهم سفارش کرد اگر جنگی در گرفت پسرهای من به میدان بفرست همه ی بچه های من فدای حسین فاطمه.

مادر آنان چون جان در بر گرفت *** توشه بر لب گرفت

دو نوجوان وارد میدان شدند صدای بچه ها بلند شد دای حسین آقا ما را دریاب؛

ابی عبدالله یکی یکی بچه ها را در بغل گرفت؛

اول زنی که می آمد زینب بود ولی برای بدن فرزندان زینب اما زینب نیامد یاالله؛

زینبی که اولین زن بود اما چرا این بار

نکنه ناله ای بزنه از پاداشش کم بشه، نکنه چشم برادر به چشم او بیفته حسین خجالت بکشه و شرمنده باشه از خیمه بیرون نیامد.

یا آخا - من ز رویت خجلم *** خجل از هدیه ی ناقابلم

داداش خوبم؛

من ز عشقت بی قرارم *** سر به پایت می گذارم

جز دو گلهایم حسین جان *** من کسی دیگر ندارم

یابن الزهرا؛ هر کجا نشستی سه مرتبه صدا بزنی یا حسین

دگر ندارم نفس *** نباشدم جز تو کس

تمام سرمایه ام *** همین دو طفل است و بس

حسین حسین یا حسین

عاشق نام توأم *** تشنه ی جام توأم

گر بپذیری حسین *** هر دو غلام توآند

حسین حسین یا حسین

هر دو بی تاب و تبند *** تشنه و جان بر لبند

قبولشان کن قبول *** که هدیه زینب اند

موی تو حبل المتین *** روی تو خلد برین

دیده گشا ای آخا *** دو لاله ام را ببین

حسین حسین یا حسین

ببین به چشم تررت *** دو لاله ی خواهرت

هر دو به قربان یک *** موی علی اکبرت

ای همه هست من *** غم شد پابست من

اگر ندارم کسی *** بود تهی دست من

حسین حسین یا حسین

شب حر

در این ایام که کاروران حسین رسید کربلا اولین فرمانده از ناحیه دشمن نگذاشت آقا برگردد به مدینه حر بن یزید ریاحی آقا جمله ای فرمود: «... أمّک یا حر»؛ اما حر در مقابل این مادر حسین فاطمه است ادب کرد چیزی نگفت:

همین ادب حرّ باعث شد به تردید افتاد دنبال دنیا باشم یا آخرت (آخرت)

انتخاب کردم) سوار اسب شد آمد پشت خیمه ابا عبدالله صدا زد یا ابا عبدالله حسین جان در خونه ات آمده ام آقا.

اگر بر آستان خوانی مرا خاک درت کردم

حسین فاطمه

وگر از در برانی خاک پای لشکرت کردم

جویم در خونه ابی عبدالله

به دامانت غبار آسا نشستم بر نمی خیزم *** وگر بنشانی ام خیزم ولی گرد سرت کردم

علی شیر خدا باب تو شیر خود به قاتل داد *** تویی دلبنده او، میسند بی فیض از درت کردم

دل و جانم زتاب شرم، هم چون شمع می سوزد *** بده پروانه، تا پروانه سان خاکسترت کردم

حسین جان حسین جان

به دربارت اگر راهم دهی بارم، زهی عزت *** ولی خود با چه رویی رو به رو با خواهرت کردم

بین از کرده ی خود سر به پیشم سربلندم کن *** مرا رخصت بده تا پیشمرگ اکبرت کردم

اگر باشد به دستم اختیاری، به سر دادن *** سرم بگیرم به دست و باز بر گرد سرت کردم

وضوگیرم ز آب کوثر و نامش به لب آرم *** که شاید رستگار از فیض نام مادرت کردم

اگر بر جان نشانی نیستم قابل اجارت بخش *** به خیمه مهد جنبان علی اصغرت کردم

ص: 65

اومد در خیمه زنان

أنت حر كما اسمك أنت *** أنت حرفی الدنيا و الآخرة

حسین حسین حسین حسین

ای آینه رویت بهشتم *** ای عفو تو خط سر نوشتم

بنگر به آه من ؛ هستی پناه من ؛ بخشا گناه من

یابن الزهرا حسین

ای آینه رویت بهشتم *** ای عفو تو خط سرنوشتم

من حرم راه بر تو بستم *** من عبد خطا کار تو هستم

بگو به خدا حرّت (2) - مران از درت ؛ به جان مادرت

یابن الزهرا حسین

من از روی تو دارم خجالت (2) *** تو بر من بیار ای ابر رحمت

ای عبد کوی تو ؛ آمد به سوی تو ؛ شد محور روی تو

یابن الزهرا حسین

تو معنای غفار الذنوبی *** تو تفسیر ستار العیوبی

بگو به خدا حرّت ؛ مران از درت ؛ به جان مادرت

ای دریای رحمت الهی *** کُن بر عبد درگاہت نگاہی

رو بر درگه تو کردم *** کن اشاره تا دورت بگردم

بنگر به آه من ؛ هستی پناه من ؛ بخشا گناه من

یابن الزهرا حسین

حسین حیدر

حسین زینب حسین زهرا *** حسین زخمی حسین تنها

دردم دوا کن حاجت روا کن *** به جان احمد به جان حیدر

به جان زهرا به جان مادر *** به جان خواهر به جان زینب

جان سکینه جان رقیه *** دردم دوا کن حاجت روا کن

أحب انت إلی حسین حبیب (غزل مرثیه با الهام از غزل مرثیه خوانی امام)

رشته بر گردنم افکنده ای و در پی تو *** هرشب آواره هر کوچه و بازار شدم

من به خال لب ای دوست گرفتار شدم *** حال سجاده تورا دیدم و بیمار شدم

کربلا اوج عزا بود ولی چون زینب *** از بلایای پس از شام عزا دار شدم

در حسینیه ارباب شبی خوابم برد *** صبح پشت در یک میکده بیدار شدم

من از آن روز که در بند توأم آزادم *** نوکر فاطمه و حیدر کرار شدم

چه شبی بود که از بین دو انگشت شما *** ناگهان با خبر از عالم اسرار شدم

بچه بودم که علمدار شفا داد مرا *** تا قیامت به ابا الفضل بده کار شدم

خلق در روضه گرفتند برای *** من بیچاره ولی دیر خیر دار شدم

شاعر: عباس احمدی

شب مسلم بن عقیل (شب اول)

محبت آدم رو بالا می بره، این قدر که محب هم رنگ محبوب می شه، شبیه محبوبش می شه حتی اگر حواسش نباشه؛

چند ساله داریم شباهت های مسلم و امام حسین رو می گیم؛

خسته شد مسلم:

اللهم إنَّ العَطشَ قد بلغ منِّي خدایا تشنگی من

امام حسین هم تشنه شد:

عَطشُ الحسینِ فدعا بقَدحٍ *** زَمَاهُ الحَصینِ بنِ نَمیرِ بسَهْمٍ فدخَلَ منه

لب من پاره اگر گشت دگر چوب نخورد *** در غم چوب یزید و لب خونبار توأم

شب طفلان مسلم بن عقیل (شب دوم)

این مزار لاله های مسلم است *** آن دورا بردند سوی قتلگاه

این دو غنچه روی ماه مسلم است *** هر دورا کشتند بی جرم و گناه

این دو طفلان کودکان مسلمند *** هر دو قربانی جانان گشته اند

این دو گل آرام جان مسلمند *** با لبان تشنه قربان گشته اند

این دو طفل بی گناه نازنین *** چشمشان شد غرق خون در این زمین

دست گلچین این دورا چیده است *** این دو کودک خونشان جوشیده است

رو چو اندر دشت و صحرا کرده اند *** دست آخر یاد بابا کرده اند

علی انسانی

دلمون می خواد که روضه ی پراحساس بخونیم *** دم کفین بشینیم روضه ی عباس بخونیم

یاد دستای جدا بر سر و سینه بزینم *** روی سینه یاد نوحه ی سکینه بزینم

یاد سقای حرم بگیریم با گریه دم

ای اهل حرم میر و علمدار نیامد *** سقای حسین سید و سالار نیامد

آرزومونه با یک پرچم سرخ حسین *** با همه سینه زنان بیایم تو بین الحرمین

تو کوچه پس کوچه های کربلا رم بگیریم *** تو مقام اکبرت شور محرم بگیرم

همگی گریه کنون *** بخونیم سینه زنون

جوانان بنی هاشم بیاید *** علی را بر در خیمه رسانید

چی می شه سینه زنان تو کربلا گریه کنیم *** تو هر گوشه به یاد بچه ها گریه کنیم

بخونیم نوحه به یاد لاله های پر پرت *** بزینم سینه کنار قتلگاه اصغرت

بخونیم در تب و تاب *** به یاد طفل رباب

به کربلا آب روان قیمت جان شد *** گلوی اصغر هدف تیر و کمان شد

کاش می شد تو کربلا *** عشقمونو نشون بدیم

کاش می شد کنار شش گوشه *** با گریه جون بدیم

چی می شه با دسته سینه زنات *** با اشک و آه

شیه زینب پیام سینه زنون تو قتل گاه *** واسه جسم بی سرت بخونیم با خواهرت

اگر کشتند چرا خاکت نکردند *** کفن بر جسم صد چاکت نکردند

اگر کشتند چرا آبت ندادند *** چرا زان دریا ندادند

سلام ما به حسین و به کربلای حسین *** سلام ما به علمدار با وفای حسین

سلام ما به سلامی که عصر عاشورا *** نموده بر بدن غوطه ور به خون زهرا

سلام ما به حسین شکسته ی زینب *** سلام ما به نماز نشسته ی زینب

سلام ما به بدنهای مانده در صحرا *** سلام ما به ملاقات زینب و زهرا

سلام ما به لب چوب خیزران خورده *** به آن خرابه نشینی که نیمه شب مرده

سلام ما به تنوری که اشک زهرا ریخت *** به اشک بچه یتیمی که در سحرها ریخت

سلام ما به فرات و به موج سوزانش *** سلام ما به ابو الفضل و چشم گریانش

چه گویم با تو ای دنیا که با زینب چها کردی *** ز بار رنج و غم آن سرو قامت را دو تا کردی
نخست آتش زدی از داغ مادر تار و پودش را *** سپس او را عزادار علی مرتضی کردی
پس از چندی غمی بر داغش افزودی *** که او را داد داغ دار امام مجتبی کردی
دلش خوش بود که بعد از حسن او را حسینی است *** نکردی شرم ای دنیا از حسینش هم جدا کردی

خبر اومد که دشتستون بهاره *** زمین از خون پاکان لاله زاره
خبر بر مادرش زهرا رسانید *** حسینش یک و دشمن هزاره
تموم زندگیم مال حسینه *** دلم دنبال طفلان حسینه

شب اول (مسلم بن عقیل)

کوفه میا حسین جان کوفه وفا ندارد *** کوفی بی مروت شرم و حیا ندارد

مظلوم حسین حسین جان

گردد به شهر کوفه مسلم فدایت آقا *** در کوچه های غربت گریم برایت آقا

مظلوم حسین حسین جان

بنگر شدم نزاری ای روی تو بهشتم *** ای کاش از برایت نامه نمی نوشتم

ص: 71

مظلوم حسین حسین جان

گردیده یابن زهرا در بین خیل اعدا *** از بهر کشتن تو تیغ عدو مهیا

مظلوم حسین حسین جان

به روی بام قصر ابن زیاد ملعون *** که گشتی غرقه به لُجه ی خون

امام علی (علیه السلام) به پیامبر عرض کرد یا رسول الله آیا عقیل را دوست داری؟ به خدا قسم آری او را دو چندان دوست دارم خودش را و پدرش ابی طالب را و فرزندش مسلم را . مؤمنین برای او می گریند و ملائکه مقرب بر او صلوات می فرستند.

از خانه مختار خارج شد به خانه هانی عروه 18 هزار کرده بودند ارسال نامه مسلم به امام حسین 27 شب قبل از شهادت او بوده. هانی بن عروه پیرمردی 98 ساله و از بزرگان کوفه است. عبیدالله بن زیاد غلام خود معقل را طلبید 3000 دینار به او داد که در اختیار مسلم بگذارد مسلم جاش فاش شد از خونه هانی بیرون آمد مأمورین به خانه هانی ریختند با زندانی شدن هانی کار بر مسلم دشوار شد.

در میان دشمن

ای خدا شب شده و من چه کنم؟ *** یک تن و این همه دشمن چه کنم؟

اهل کوفه همه پیمان شکنند *** خوب نمک خوار و نمک دان شکنند

صبح با من همگی پیوستند *** شب در خانه به رویم بستند

ص: 72

صبح من شمع و همه پروانه *** شب بیگانه تر از بیگانه
صبح بر دامن من چنگ زدند *** شام از بام به من سنگ زدند
طوعه امشب تو مرا خانه بده *** مرغ پر بسته ام و لانه بده

زبان حال مادر طفلان حضرت مسلم

یتیمان صغیرم رودم ای رود *** غریبان امیرم رودم ای رود
سر و جسم و جانم ای عزیزان *** ضیاء دیدگانم ای عزیزان
شهیدان به خون طفلان مادر *** جدا گشته ز جسم و جان مادر
کجا شد روی تان در خون خضابان *** کجا شد جسمتان در خاک پنهان
خدایا چون کنم از داغ ایشان *** چه سازم غیر اشک و آه و افغان
همی گریم یتیمان شهیدم *** گل گلزار بستان امیدم
ز داغ نو گلان غرقه خونم *** نهالان رشید واژگونم
بسوزم دمبدم زین آتش غم *** بیارم اشک خونین را دمادم
خدایا آگهی بر حال زارم *** ز داغ کودکانم بی قرارم
زده آتش سراپا جسم و جانم *** که سوزد دمبدم این استخوانم

ولی قدر چمن را بلبل افسرده می داند *** غم مرگ برادر را برادر مرده می داند

ادامه و استنباط از زبان مهر آوران (حاج سید ابراهیم موسوی)

خوری گر خنجری قدر حسین را خوب می دانی *** بلی قدر حسین را شخص خنجر خورده می داند

ز کوشش های عباس و سکینه گشت معلوم *** که قدر آب را لعل لب خشکیده می داند

شبهای جمعه فاطمه *** با اضطراب و وا همه

آید به دشت کربلا *** گوید به صد شور و نوا

آخر حسین من چه شد *** نور دو عین من چه شد

گردد به دور قتلگه *** نور دو عین من چه شد

شد شب جمعه که زهرا بر سر قبر حسین *** بر سر قبر حسین اش ناله و افغان می کند

شد شب جمعه علی آید مزار همسرش *** یک شبی با فاطمه در کربلا منزل کند

شد شب جمعه حسن آید به دیدار حسین *** شکوه از قبر باز دارد با محمل می کند

شد شب جمعه بیاید قهرمان کربلا *** بر روی قبر برادر ناله و افغان می کند

شد شب جمعه بیاید کربلا ام البنین *** بر سر قبر پسر آغاز درد و دل می کند

چرا بی سر میان قتلگاهی *** به سوی زینب ات بنما نگاهی

تمام هستی ام رفته به غارت *** نمایم از تن بی سر زیارت

زیارتگاه من شد مقتل یار *** زیارت می کنم از جسم عریان

ص: 74

فدای آن سر از تن جدایت *** فدای لاله های کربلایت

فدای آن تن عریانت ای گل *** فدای پیکر بی جانت ای گل

کلیم اگر دعا کند بی تو دعا نمی شود *** مسیح اگر شفا دهد بی تو شفا نمی شود

گرد حرم گردیده ام صفا و مروه دیده ام *** هیچ کجا برای من کرب و بلا نمی شود

عمر گذشت دوا نشد مرا به زیارتت ببر *** حاجت این شکسته دل چرا روا نمی شود

یا حسین یا حسین یا حسین یا حسین یا حسین

یا حسین یابن الزهرا

من شب تار اسیران را چراغانم *** شعله سوزان هفتاد و دو داغم

هر طرف می گردم این جا *** من حسین گم کردم اینجا

خاک مقتل را به اشک خود بشویم *** شاید این جا لاله خود را بجویم

هر طرف می گردم اینجا *** من حسین گم کردم اینجا

لاله ی خونین خود را در بگیرم *** بلکه من هم در کنار او بمیرم

در کنار قتلگه با اشک دیده *** بوده ام دنبال رگ های بریده

هر طرف می گردم این جا *** من حسین گم کردم اینجا

گشته ام مبهوت یار سر جدایم *** می زند از گوشه ی مقتل صدایم

زینب من ؛ زینب من ؛ زینب من

از حرم تا قتلگه زینب صدا می زد حسین *** دست و پا می زد حسین زینب صدا می زد حسین

طایر جان پرزند اندر هوایت یا حسین *** صد هزاران جان ما بادا فدایت یا حسین

کن به پا بوست طلب ما را به جان مادرت *** تا کنیم اندر حرم بر پا عزایت یا حسین

بر مشامم می رسد هر لحظه بوی کربلا *** بر دلم ترسم بماند آرزوی کربلا

تشنه ی آب فراتم ای اجل مهلت بده *** تا بگیرم در بغل قبر شهید کربلا

سلام ما سلام ما به تربت مطهرت *** سلام ما سلام ما به کربلای اطهرت

یا حجة ابن الحسن عجل علی ظهورک

تمام لاله ها رفتند و تنها مانده ام من (شام غریبان)

تمام لاله ها رفتند و تنها مانده ام من *** خداوندا نمازم را نشسته خوانده ام من

زدل خیزد شراره، ندارم راه چاره *** که بر هفت آسمانم، نمانده یک ستاره

شیم را سحر، تو ای همسفر، چرا از من جدایی *** امید دلم، همه حاصلم، حسین جانم کجایی

ص: 76

چرا دیگر نمی تایی تو ای ماه منیرم *** از آن لب های پر خونت دعا کن من بمیرم
شب و روزم سیاه است، دو چشم من براه است *** خودم در خیمه اما، دلم در قتلگاه است
رسد بوی تو، چو گیسوی تو، بین در پیچ و تابم *** بیا کن نظر، چو شمع سحر، غم تو کرده آبم

زداغت ای اخوا سوزانده ای بال و پرم را *** بیا از قتلگه امشب تماشا کن حرم را
چو بلبل من بنالم، شده افسرده حالم *** تو ای ابرو هلالم، بین همچو هلالم
بیا دلبرم، به سوی حرم، بین شکسته بالی *** گل چیده ام، بود دیده ام، به گهواره ی خالی

نوحه روز عاشورا

شاه گفتا کربلا امروز میدان من است *** زینب من، پریشان و عزادار من است

عید قربان من است (2) روز ایثار من است

کربلا رنگین ز خون نوجوانان من است *** کشته بی دست عباس علمدار من است

ص: 77

عید قربان من است روز ایثار من است

مادرم زهرا در این گودال مهمان من است *** مادرم زهرا امروز غمخوار من است

عید قربان من است روز ایثار من است

خواهرم زینب نگهدار یتیمان من است *** آسمان و ارض و انس و جان هوادار من است

عید قربان من است روز ایثار من است

دل بی تاب اومده *** چشم پر از آب اومده

اومده ماه عزا *** لشکر ارباب اومده

لشکر مشکی پوشان *** سینه زنای ارباب

شب همه شب می خونند *** نوحه برای ارباب

جان آقا، سنه قربان آقا *** سید العطشان آقا

جان آقا، سنه قربان آقا *** سید العطشان آقا

گره هایی که واشده با دستت *** خبر از معدن کرامت می ده

یه عمر نوکرت بودم تو محشر *** این در و دیوار شهادت می ده

تو اوج تنهایی به قلب نوکر *** ذکر ابوالفضل شهادت می ده

گریه برا حضرت زینب کردم *** این در و دیوار شهادت می ده

گریه بر از منبر و قرآن و *** سینه زنی طعم عبادت می ده

سینه زدم برات آقا هر هفته *** این در و دیوار شهادت می ده

دعا کن تا نرم از این خونه *** دعای تو بوی اجابت می ده

من او مدم روز قیامت آقا *** این در و دیوار شهادت می ده

به نام خداوند توبه پذیر *** خدای الا کل شیء قدیر

منم عضوی از لشکر فاطمه *** امیرم حسین و نعم الامیر

امیر حسین و نعم الامیر

این اعتقاد قلبم است آقا *** هر چی بخوای روز قیامت می ده

من از تو آقا چون خودت رو خواستم *** این در و دیوار شهادت می ده

شفاعت بی حسین معنا نداره *** قیامت بی حسین معنا نداره

(ای دل ای دل)

حسینی باش تا در روز محشر *** نگویند نامه ات امضا نداره

(عزیز زهرا)

هر آن کس نامه اش امضا نداره *** شفاعت نامه از زهرا نداره

(ای دل ای دل)

حسین جان پاک کن چشمانم و از خون *** تا که بینم رخ زیبای بی جون

ولی تا زنده ام بگذارم این جا *** بینم چهره ی اطفال محزون

(ای دل ای دل)

ای علمدار حسین آه برادر عباس *** کشته تیر و سنین ، آه برادر عباس

ص: 79

محرم زینب و کلثوم چرا خاموشی *** شب بزم حرم ای آه برادر عباس

سرزمین خون تو چون خون حسین می جوشد *** ای شبه القمرین آه برادر عباس

حیف از این قامت رعنا که شود غرق به خون *** مادر پیر تو گردد ز غمت چون مجنون

دیدی که فرات از پی ات در راه بود *** دیدی که زمان عمر بسی کوتاه بود

گفتم که فرات را نبینی دیدم *** آمد به سرم از آن چه می ترسیدم

متوکل عباسی یه سال دستور داد هر کس می خواد قبر امام حسین و ابوالفضل را زیارت کنه باید دست راست اش جدا کنم مردم می آمدند تو صف می ایستادند قبر اربابکن.

یه روز به متوکل خبر دادند پیرزنی می خواد قبر رو زیارت کنه دست راست از بدن - دست راست پارسال جدا شده . متوکل خیلی عصبانی شد دستور داد دست چپش رو از بدن جدا کنند

پیر زن می گه دست چپم رو جدا کردند بدنم رو توی شریعه ی فرات انداختند کردم یه وقت صدا زدم یا ابوالفضل حاشه به کرمت یا ابوالفضل من او مدم قبر تو را در بغل بگیرم . یه آقای خوش قواره ای گفت مادر : من عباسم من چون خودم نا امید برگشتم نا امیدت نمی کنم. گفتم من دست ندارم (دستام و دادم) که تو دستم و بگیری.

سینه زن گر نرود تا به حرم می میرد *** سینه زن دور ز دلدار که باشد می میرد

مرحوم کافی

مرحوم شیخ مهدی مازندرانی تو کربلا بود (50 سال صبح ها تو رواق امام حسین بر اش منبر می گذاشتند منبر می رفت) معروف بود به حاج شیخ مهدی چند جلد کتاب نوشته (کوکب الدری- معالی البسطين- یکی هم آثار الحسین)

در آثار الحسین نوشته تو مازندران ما یه ملا عباس چاروشی بود یه پرچم دست می گرفت از مازندران می رفت کربلا 32 جوون او مدند بریم کربلا.

سید عباس هاشمی

یک عمری آرزویم کربلا بود *** دلم در بند شاه نینوا بود

سحرگاهان به آه و اشک و زاری *** گرفتم دست بر درگاه یاری

که یارب از دل من عقده واکن *** نصیب و قسمت من کربلا کن

آی خدایا شکر به مقصود رسیدم *** آی نمردم قبر محبوبم بدیدم (2)

سفری کنید به سرزمینی که قدمگاه زینبه، قدمگاه ام کلثومه، جا پای دختران امیر المؤمنین است، قدمگاه خاندان پیامبره.

جایی که اشک می ریزید دختر فاطمه زینب گریه کرده اشک ریخته.

آی هزاران سال گذشت از حکایت مجنون *** هنوز مردم صحرا نشین عزادارند (2)

اما من و تو با مصیبت دیدگان اهل بیت فرق داریم، ما با دل شاد می ریم زیارت می کنیم، با همه همسفران می ریم زیارت. مردم استقبال شما می آیند. برای دوستان و آشنایان سوغات می برید هدیه می برید.

اما بگویم چطور زینب برگشت به مدینه. یه روزی کاروان اسرا به خانه هاشون برگشتند مردم به استقبال اومدند.

آی خبر دادند مردم مدینه چه نشسته اید آی مردم مدینه حسین را کشتند. یا اهل یثرب.

ای همسفر زینب رفتیم و خدا حافظ *** ای تاج سر زینب رفتیم و خدا حافظ

ای پادشه خوبان، ای تشنه لب عطشان *** از کوی تو سر گردان، رفتیم و خدا حافظ

ما جمع پریشانیم، سرگشته و حیرانیم *** بر ناقه ی عریانیم، رفتیم و خدا حافظ

من شافع من معنی توحیدو *** من منشأ جودم هم صوم و صلاتم

من جود و سخا هستم هم صوم و صلاتم *** من معنی توحید و منا و عرفاتم

ای همسفر زینب رفتیم و خدا حافظ

به یاد کربلا دلها غمین است *** دلا خون گریه کن دل آتشین است

خودم دیدم که صحرا لاله گون بود *** زمین از خون یاران غرق خون بود

خودم دیدم فغان آسمان را *** پر از اِنَّا إِلَیْهِ رَاجِعُونَ بود

ص: 82

خودم دیدم که نور چشم زهرا *** جراحات تنش از صد فزون بود

السلام ای تشنه کام کربلا *** السلام ای خامس آل عبا

ای لبانت بوسه گاه فاطمه *** ای خجبل از توفرات و علقمه

بر لب دریا لبث خشکیده بود *** از عطش کی اصغرت خوابیده بود

کودکانت جملگی بی تاب آب *** دور از چشم یتیمان تو خواب

آب دریا بود مهر مادرت *** حسرتش می سوخت حلق اصغرت

تا به روز محشر آب است خجبل

تا خدایی خدا *** همه جا کرب و بلاست

روزها روز حسین *** اشکها اشک غم است

انا مجنون الحسین (2)

عشق و احساس کجاست *** اشجع الناس کجاست

مشاطه یاس کجاست *** دست عباس کجاست

یک طرف اشک پدر *** یک طرف خون پسر

یک طرف زخم جگر *** یک طرف یا ابتاست

تا خدایی خدا *** همه جا کرب و بلاست

دل من سوخت علی *** اشک من ریخت علی

عشق من سینه زنی است *** رهبرم سید علی است

شب جمعه شب سوز و گداز است

شب جمعه در رحمت بود باز *** کند عاشق سوی معشوق پرواز

شد شب جمعه علی آید همراه همسرش *** یک شبی با فاطمه در کربلا منزل کند

شد شب جمعه که زهرا بر سر قبر حسین *** بر سر قبر حسین اش ناله و افغان کند

شد شب جمعه حسن آید به دیدار حسین *** شکوه ای از قبر بی زوار و بی محفل کند

شب وهب (5)

سیدی یا مظلوم یا ابا عبدالله

امشب از یاد وهب دل ما غرق غم است *** خون اگر گریه کنم در عزای او کم است

سفر کرب و بلا حاصلش رنج و بلاست *** خطبه خوان نهضتش دختر شیرخداست

سیدی یا مظلوم یا ابا عبدالله *** یک طرف در خیمه ها دیده ها گریان بود

سوی دیگر شاه دین بی کس و تنها بود *** حال و کاروان آزاد است

روضه خوان در یثرب، حضرت سجاد است

سیدی یا مظلوم یا ابا عبدالله

ص: 84

قبله گاه ما بود، خال آبروی حسین *** مرکز دار الشفا، خاک بین الحرمین

سیدی یا مظلوم یا ابا عبدالله

یک طرف حسین، مادرش زهرا بود *** یک طرف ام البنین مادر عباس بود

شب غریبان سحر ندارد *** سکینه امشب پدر ندارد

(غریب حسین جان، غریب حسین جان)

بهار زینب خزان ز آه است *** گهی در چشمش به نور ماه است

گهی نگاهش به قتلگاه است

(غریب حسین جان، غریب حسین جان)

نسیم صحرا شده معطر *** ز عطر روی علی اکبر

کجاست عمه ، کجاست مادر

(غریب حسین جان، غریب حسین جان)

بگو خلائق ز غم خروشدند *** بگو به اطفال لبین ننوشتند

بگو به سادات کفن بپوشند

(غریب حسین جان، غریب حسین جان)

کبوتران را ز لانه بردند *** ز وادی خون نشانه بردند

رباب دلخون پسر ندارد

(غریب حسین جان، غریب حسین جان)

ز دل زار زینب که خیر دارد *** چه کند با غم هجران چه سفر دارد

به طرف قامت اکبر سوی دیگر غنچه اصغر *** در خزان بوته ی یاسش غرق به خون عباسش

ز دل زار زینب

نه علمدار سپاهی ، نه دگر پشت و پناهی

غنچه ای خفته به خواب است *** در خیامش قحطی آب است

ز دل زار زینب که خیر دارد *** به سر نی مه زینب همه جا خرگه زینب

همه جا آتش و خون است *** قلب زینب لاله گون است

امان امان از دل زینب *** عزا شده حاصل زینب

امان از این ، داغ بی یاری *** شکسته از ، شیون وزاری

به قتلگاه ، یک زن تنها *** نشسته بر ، نعش سرداری

دو دیده اش ، دیده در میدان *** به خاک و خون پیکر عریان

تو ای دل برده این ماتم *** بنالد از زاده سفیان

به قتلگاه دیده می دوزد *** غم حسین سینه می سوزد

به چشم خون دیده با حسرت *** سری که به نیزه افروزد

کجا شود مثل او پیدا *** غمین ولی ، با دلی شیدا

رسیده تا، آسمان آهش *** قیام خون ، می کند احیا

آه چه کند زینب، با غم طفلان و داغ شهیدانش

غم علی، اکبر و اصغر *** فراق آن ، ساقی لشکر
به کنج دل، کرده پنهانی *** به لطف آه، با دو چشم تر
دلش فقط به حسین نازد *** به اوج غم، لانه می سازد
نشسته بر، توسن اندوه *** نشسته به دشت پر، غصه می تازد
نوای او بوی غم دارد *** به دیدگاه ، اشک غم دارد
میان این بحر ، ماتم زا *** نه ذره ای ، غصه کم دارد
دلش شده ، آشیانه غم *** گرفته از، این بیان ماتم
به جای من ، سروری بنگر *** نشسته بر ، آسمان غم

هر که دارد هوس کرب و بلا بسم الله *** هر که دارد به سرش شور و نوا بسم الله
هر که لبیک به فرمان خمینی گوید *** به خداوند قسم راه حسین می پوید
هر که فرمان برد از روح خدا بسم الله *** هر که دارد هوس کرب و بلا بسم الله
هر که دیدار حسین بن علی می خواهد *** هر که دیدار ائمه بقیع می خواهد
بود از مهر و وفا، عشق رضا بسم الله *** هر که دارد هوس کرب و بلا بسم الله
کربلا منزل عشاق خدا می باشد *** کربلا چون سر عشاق جدا می باشد

هر که دارد به دلش ذکر خدا بسم الله *** هر که دارد هوس کرب و بلا بسم الله

ای دل بسوز امشب، وای از دل زینب

بسوز ای دل ، بسوز ای دل، زمین از خون گلستان *** است شب است اما، تنور مطبخ خولی، چراغان است

(ای دل بسوز امشب، وای از دل زینب) *** بسوز ای دل، بسوز ای دل، به یاد غنچه ی پرپر

بسوز ای دل ، که خوابش برده در صحرا علی اصغر *** (ای دل بسوز امشب ، وای از دل زینب)

بسوز ای دل ، که پرپر لاله های باغ یاس است *** فرات و علقمه رنگین زخون سرخ عباس است

(ای دل بسوز امشب، وای از دل زینب) *** بسوز ای دل ، بسوز ای دل ، ز آه آتشین امشب

که قران پاره لیلا، شده نقش زمین امشب *** (ای دل بسوز امشب، وای از دل زینب)

بسوز ای دل، بسوز ای دل، که می سوزد رباب امشب *** دل دریا، به یاد اشک اصغر، شد کباب امشب

(ای دل بسوز امشب، وای از دل زینب)

یابن الحسن از کربلا فریاد فریاد *** شام غریبان بر تو مولا تسلیت باد

ص: 88

ما از فراق روی ماهت بی قراریم *** چون اهل کوفه نیستیم ، ما جان نثاریم

من آمدم بلکه تسلای تو باشم *** با چشم تر خاک کف پای تو باشم

آتش زده خصم ستمگر خیمه ها را *** آواره بنگر در بیابان بچه ها را

عالم همه محزون و پریشان حسین است *** شام است ولی شام غریبان حسین است

از خون جگر لاله نشانید که امشب *** در مقتل خون فاطمه مهمان حسین است

زینب نگهش بر قد خم گشته زهرا *** زهرا نگهش بر تن عریان حسین است

اگر کشتند چرا آبت ندادند *** چرازان درّ نایابت ندادند

اگر کشتند چرا خاکت نکردند *** کفن بر جسم صد چاکت نکردند

امان از دل زینب *** چه خون شد دل زینب

امشب به صحرا بی کفن جسم شهیدان است *** شام غریبان است

امشب نوای کودکان بر بام کیوان است *** شام غریبان است

امشب به دشت کربلا نالان یتیمان اند *** تا صبح گریانند

امشب به روی کشته ها در ناله مرغانند *** چون نی در افغانند

با خاک بی غسل و کفن رعنا جوانانند *** خوابیده عریان اند

با غربت اجسادشان عالم پریشان است *** شام غریبان است

امشب عیال مصطفی در گوشه ی صحرا *** بی منزل و مأوا

اموالشان تاراج کین از فرقه ی اعدا *** ای آه و واویلا

خون می رود امشب ز چشم دختر زهرا *** اف بر تو ای دنیا

آل علی ویران نشین اندر بیابان است *** شام غریبان است

امشب.....در گوشه ی هامون *** غلطان به بحر خون

به بزم گریه هم‌رنگ غرویم *** به زیر ابر ستار العیوبم

تسلای دلت اشک محبان *** خدا صبرت دهد آقای خوبم

در این ده شب صدای نه فلک وای *** نوای ناله مُلک و مُلک وای

شهیدان سر خوش و ما مانده ایم و *** دم یا لیتنا کنا معک وای

خوشا آنانکه محرم با تو بودند *** شهیدانی که همدم با تو بودند

خوشا آنانکه در وقت شهادت *** لب تشنه محرم با تو بودند

منم زینب که معنای وفایم *** منم که فانی راه بقایم

منم یک زن ولی در اوج غیرت *** امیر فاتح کرب و بلایم

به زهرایی شبیه مادرم من *** به مولایی بسان حیدرم من

حسینم رفت اما دین به جا ماند *** به تنهایی امیر لشکر من

کلید گنج اسرار حسینم *** چو عباسم علمدار حسینم

حسینم گر به مقتل آرمیده *** من امشب چشم بیدار حسینم

اگر چه زیر باغم خمیدم *** وگر جام بلا را سر کشیدم

ص: 90

اگر چه جسم بی سر دیدم اما *** به غیر از عشق و زیبایی ندیدم
همین امروز دیدم دلبرم رفت *** که یا نه سایه روی سرم رفت
فرات و اشک خیمه موج می زد *** لب تشنه حسینم از حرم رفت
به مقتل دیده های دخترش بود *** که تیغ دشنه روی خنجرش بود
تمام لحظه های سر بریدن *** سرش بر روی پای مادرش بود
زبان گفتنم آتش گرفته *** ز کعب نی تنم آتش گرفته
حرم می سوخت طفلی داد می زد *** که بابا دامنم آتش گرفته
غم تو آتش بر جان ما زد *** یکی آتش به جان خیمه ها زد
یکی انگشت و هم انگشترت برد *** یکی رأس تو را بر نیزه ها برد
تورفتی و میان خیمه ماندیم *** یتیمم کرده چادر را تکاندیم
نشسته خسته با دستان بسته *** همه با هم نماز خویش خواندیم

کنار علقمه شد غوغا *** حرم دیگر ندارد سقا

واویلا واویلا واویلا

حسین ای نور دو چشمانم *** تویی تو صاحب و مولایم

واویلا واویلا واویلا

تویی که من به تو دل دادم *** نوای یا حسین سر دادم

واویلا واویلا واویلا

نسیم جان فزا می آید *** بوی کرب و بلا می آید

واویلا واویلا واویلا

با ذکر تو مدد می گیرم *** برای کربلا می میرم

واویلا واویلا واویلا

از جفای جمیع اعدا *** جدا شد هر دو دست سقا

واویلا واویلا واویلا

زائرم زائرت یا مولا *** یا حسین یا ابا عبدالله

واویلا واویلا واویلا

حسین جان من غلامت هستم *** داده بابا به دستت دستم

واویلا واویلا واویلا

گفته مادر غلامت باشم *** گدای خیامت باشم

مرحوم حاج احمد آرونی (آرام دل)

الهی بهر قربانی به درگاهت سر آوردم *** نه تنها سر برایت بلکه از سر بهتر آوردم

پی ابقاء قد قامت به ظهر روز عاشورا *** برای گفتن الله اکبر، اکبر آوردم

برای کشتن دونان به دشت کربلا یا رب *** چو عباس همایون فر، امیر لشکر آوردم

پی آزادی نسل جوان از بند استعمار *** برادر زاده ای چون قاسم فرخ آوردم

علی را در غدیر خم نبی بگرفت روی دست *** ولی من روی دست خود، علی اصغر آوردم

اگر با کشتن من دین تو جاوید می گردد

برای خنجر شمر ستمگر خنجر آوردم

برای آن که قرآنت نگردد پایمال خصم *** برای سم مرکب ها، خدایا، پیکر آوردم

علی انگشتر خود را به سائل داد اما من *** برای ساریان انگشت با انگشتر آوردم

به پاس حرمت بوسیدن لبهای پیغمبر *** لبای تشنه یا رب بهر چوب خیزر آوردم

حسن را گر که از لخت جگر آکنده شد طشتی *** من اینک سر برای زینت طشت زر آوردم

برای آنکه همدردی کنم با مادرم زهرا *** برای خوردن سیلی، سه ساله دختر آوردم

من ژولیده می گویم، حسین بن علی گفتا *** الهی بهر قربانی به درگاهت سر آوردم

ژولیده نیشابوری

به سمت گودال از خیمه دویدم من *** شمر جلوتر بود دیر رسیدم من

سر تو دعوا بود، ناله کشیدم من *** سر تو رو بردند، دیر رسیدم من

یک گوشه ی گودال، مادر و دیدم من *** که رفته بود از حال، دیر رسیدم من

صدا زدی من رو، خودم شنیدم من *** صدای رگهات بود، دیر رسیدم من

به سمت گودال از خیمه دویدم من *** شمر جلوتر بود، دیر رسیدم من

عمامه ات بردند، دیر رسیدم من *** شمشیر ات و بردند، دیر رسیدم من

ص: 93

انگشتر و بردند، دیر رسیدم من *** پیراهن و بردند ، دیر رسیدم من

با بوسه از رگها، به خون تپیدم من *** میان خاک و خون، دیر رسیدم من

دامن کشان رفتی دلم زیر و رو شد *** چشم حرامی به حرم رو به رو شد

بیا برگرد خیمه ای کس و کارم *** منو تنها نگذار ای علمدارم

آب به خیمه نرسید فدای سرت *** حسین قامتش خمید فدای سرت

از تو خبر دارم با دستای خونی *** زهرا وساطت کرد تو میدون بمونی

تو که پیرم کردی ای پناه من *** زمین گیرم کردی ای سپاه من

ای علمدارم ، علمدارم

پیر شده برادر فدای سرت *** خونه چشم خواهرت فدای سرت

ای آفتاب زهرا *** عجل علی ظهورک

تنهای شهر و صحرا *** عجل علی ظهورک

گم گشته ی وجودی *** هم غیب و هم شهودی

در دیده و دل ما *** عجل علی ظهورک

بی تو غریب قرآن، بی تو اسیر عترت

بی تو علی است تنها *** عجل علی ظهورک

نه طاقتی ، نه صبیری *** تا چند پشت ابری؟

ای مهر عالم آرا *** عجل علی ظهورک

دنیا در انتظار است *** خون قلب روزگار است

پا در رکاب بنما *** عجل علی ظهورک

حیدر کند رعایت *** زهرا زند صدایت

الغوث یابن الزهرا *** عجل علی ظهورک

زخم به خون نشسته *** پیشانی شکسته

دارند با تو نجوا *** عجل علی ظهورک

بلند مرتبه شاهی و پیکرت افتاد *** همین که پیکرت افتاد خواهرت افتاد

تو نیزه خوردی و یک مرتبه زمین خوردی *** هزار مرتبه زینب، برابرت افتاد

همین که از طرف جمعیت دو تا چکمه *** رسید اول گودال، مادرت افتاد

تورا به خاطر درهم، چه دره‌مت کردند *** چنانکه شرح تن تو به آخرت افتاد

دلی به جان خودت خواهرت مقصر نیست *** در آن شلوغی اگر بارها سرت افتاد

خبر رسید که انگشتر تورا بردند *** میان راه النگوی دخترت افتاد

کنار خیمه رسیده است لشکر کوفه *** و خواهر تو که یاد برادرت افتاد

علی اکبر لطیفیان

سلام ما به محرم، به حال خسته ی زینب *** به بی نهایت داغ، دل شکسته ی زینب

سلام ما به محرم، به مشک پاره ی عباس *** سلام ما به محرم، به قد و قامت اکبر

به آن گلوی خشکیده، مؤذن زیر نیزه و خنجر *** سلام ما به محرم، به گاهواره ی اصغر

به اشک خجالت شاه و گلوی پاره ی اصغر *** سلام ما به محرم، به اضطراب سکینه

به آن ملیک که رویش، ندیده چشم مدینه *** سلام ما به محرم، به عاشقی زهیرش

به بازگشتن حر و عروج ختم به خیرش *** سلام ما به محرم، به مسلم و به حبیبش

به عاشقی جُون و به بوی عطر عجیبش

وفات حضرت زینب (علیها السلام)

پس از تو آب اگر خوردم از این چشمان تر خوردم *** گلی هستم که از هر شش جهت به خار بر خوردم

برای دلخوشی دختران نیمه جانت بود *** در این یک سال و اندی لقمه نانی هم اگر خوردم

منی که سایه ام را مردم کوچه نمی دیدند *** منی که شش برادر داشتم، حالا نظر خوردم

به نان کوچه و خرمای روم لب نزد زینب *** میان کوفه هر چه خوردم از دست پدر خوردم
نمی دانم تو می بینی، که جایی را نمی بینم؟ *** غروبی داشتم می رفتم از خانه به در خوردم
شب شام غریبانت از این خیمه به آن خیمه *** برای هر یتیمی که سپر گشتم سپر خوردم
دلیل تازیانه خوردم ما گریه ی ما بود *** ز طفلان بیشتر گریان شدم پس بیشتر خوردم
من پرده نشین را محمل بی پرده ای دادند *** به هر جا که گذر کردم چقدر از رهگذر خوردم
تو و پیراهن پاره، من و این چار پاره *** تو سنگ از صد نفر خوردی، من از صد ها نفر خوردم
بین این روزها پیراهنم هم رنگ عوض کرده *** فقط گرما نخورده بودم، آنهم آنقدر خوردم

علی اکبر لطیفیان

سلام علی ساکن کربلا *** سلام علی من بکنه السما
سلام علی روح قالوا بلا *** امیری حسین و نعم الامیر
به زیر همین خیمه آسوده ام *** من از کودکی عاشقت بوده ام
قبولم نما گر چه آلوده ام *** امیری حسین و نعم الامیر

ص: 97

خدارو هزار دفعه شکرش کمه *** که قلبم برات خونه ی ماتمه

وکار چشمام بارون نم نمه *** امیری حسین و نعم الامیر

سلام علی ساکن کربلا *** سلام علی من بکته السماء

سلام علی روح قالوا بلا *** امیری حسین و نعم الامیر

تو که از همه عالم آقا سری *** با او عزت و هیبت حیدری

بده رخصت و قدرت نوکری *** امیری حسین و نعم الامیر

دلم تا حریم شما پر زده *** شده آسمون و زمین غم کده

که مشکى بازم پرچم گنبده *** امیری حسین و نعم الامیر

سلام علی ساکن کربلا *** سلام علی من بکته السماء

سلام علی روح قالوا بلا *** امیری حسین و نعم الامیر

لباس عزای محرم تنم *** دل از عالم و آدما می کنم

خوشم که برای تو سینه زنم *** می دونم می دونی که خیلی بدم

اجازه دادی که منم او مدم *** من این روضه روبه عالم ندم

امیری حسین و نعم الامیر

حسین رحمانی

پسرم! می روی اما پدری هم داری *** نظری گاه بینداز به پشت سرها

سراحت پسرم تا در آن خیمه برو *** شاید آرام بگیرند کمی خواهرها

مادر نیست اگر، مادر سقا هم نیست *** عمه ات هست به جای همه مادرها

آنکه کاخ ظالم را بنمود ویران زینب است *** آن که هر بیدادگر را کرد حیران زینب است

آنکه با آن خطبه های آتشین خویشتن *** کرد خصم بدگهر زار و پریشان زینب است

این روزها کنار قبر سیدالشهدا هر جا عزاداریه صدای اخت الحسین بلنده؛

این روزها روضه خون زینبه آخر تازه از سفر شام برگشته؛

خیمه ها برپا کردند- کنار قبور شهدا - ما نمی بینند - زندهای قبیله عرب- بنی اسد آمدند به زینب عرض تسلیم می گن.

کرد اندر کربلا پیکار خونین حسین *** فاتح این جنگ اندر شام ویران زینب است

آنکه تا آباد سازد پایه های عدل و داد *** چند روزی در خرابه گشت مهمان زینب است

ستم ندیده زنی (کسی) در جهان ، مقابل زینب *** نسوخت هیچ دلی در جهان، چنان دل زینب

نگشت شاد دلش از غم زمانه زمانی *** به آب غم بسرشتند گویا مگر زینب

ص: 99

ناله های اخت الحسین کنار قبر برادر- دل هر کسی رو آتیش می زنه-

روز وداع گریه زینب - دوست و دشمن را به گریه انداخت.

آی برادر حسین جان؛

پس از تو جان برادر چه رنج ها که کشیدم *** چه شهر ها که نگشتم چه کوچه ها که ندیدم

برادر

به سخت جانی خود آنقدر نبود امیدم *** که بی تو زنده ز دشت بلا به شام رسیدم

امید نداشتم بی برادر به شام رسیدم

نمی دانم خدا چطور جان مرا *** چو ماه چارده دیدم سر تو را بر نی

هزار بار ز بار مصیبت تو خمیدم *** هلال وار ز بار مصیبت تو خمیدم

زدم به چوبه محمل سر آن زمان که سر نی *** به نوک نیزه خولی سر چو ماه تو دیدم

آی

شدم چو وارد بزم یزید و بازوی بسته *** هزار بار مرگ خود از خدا طلبیدم

حسین جان

هنوز در کف پایم نشان آبله پیداست *** ز راه شام به صد جفا پیاده دویدم

بأبی انت و امی یا بنت فاطمه الزهرا

ص: 100

یارب ز جان حاضر شدم بر عهد و پیمانم *** این کربلا و این من و این نوجوانانم

این زیر سم اسبها این جسم عریانم *** این کربلا و این من و این نوجوانانم

عهدی که بستم از ازل ای حی سبحانی *** این یاور و یارم، این دشت قربانی

من چون خلیلیم کربلا صحرای قربانی *** این کربلا و این من و این نوجوانانم

یارب به راهت می دهم رعنا جوانم را *** این نوجوان اکبر بهتر ز جانم را

تا از غم داغش رود خون از دو چشمانم *** این کربلا و این من و این نوجوانانم

این قاسم داماد و اینهم حجله ی شادی *** بزم عزا و غم، این رسم دامادی

این نوعروس بی نوا، این آه و افغانم *** این کربلا و این من و این نوجوانانم

بر لب دریا لب دریا دلان خشکیده است (2) *** از عطش دلها کباب است و زبان خشکیده است (2)

کربلا بستان عشق و شهادت ای دریغ (سریع وصل) *** کز سموم تشنگی این بوستان خشکیده است (2)

سوز بی آبی اثر کرده است بر اهل حرم (2) *** هر طرف بینی لب پیر و جوان خشکیده است (2) (صبر)

آه از مهمان نوازانی که در دشت بلا *** میزبان سیراب و کام میهمان خشکیده است (2)

نازنین همت که عباس آید از دریا ولی *** آب بر دوش است و لبها همچنان خشکیده است (2) (صبر)

دامن مادر چو دریا اصغرش چون ماهی است *** کام ماهی بر لب آب روان خشکیده است (2)

گر ندارد اشکها آبی به لبهایش زند (2) *** چشمه ی چشم رباب کز سوز جان خشکیده است (2)

چون گل باغ حسن از خیمه گاه آمد برون *** از میان ابر گفتی قرص ماه آمد برون

تا ببیند وقت رفتن روی ماهش را تمام *** همچو خورشیدی ز برج خیمه شاه آمد برون

زینب غمدیده بهر دیدن خورشید و ماه *** از حرم با ناله و فریاد و آه آمد برون

از پی نوشیدن جام شهادت آن یتیم *** چون دُر خونین ز دریای سیاه آمد برون

سوی میدان تاخت قاسم چون صدای العطش *** از خیام کودکان بی گناه آمد برون

عمو جان آرزوی دیدن روی پدر دارم *** به شوق دیدن بابا هوای ترک سر دارم

نگیرم تا زدست ساغر سرخ شهادت را *** محال است ای عمو از دامن تو دست بردارم

علی اکبرت رفت و شد از دست علی سیراب *** هم از تشنگی لبهای خشک و چشم تر دارم

اگر حرف مرا در محضر تو اعتباری نیست *** من از بابا اجازه نامه بهرت معتبر دارم

به نزد مادرت زهرا بیا و روسپیدم کن *** که من هم خاطری آزرده از دیوار و در دارم

دلم خواهد که گردم پیش مرگ شیرخوار تو *** که من از تیر و پرپر گشتن اصغر خبر دارم

من از روز ولادت خوانده ام درس شهادت را *** بپرس از من که تاریخ شهادت را ز بر دارم

مپنداری صغیرم من ندارم تاب جنگیدن *** بظاهر کوچکم اما دلی چون شیر نر دارم

بده اذنم تماشا کن پس از آن مرحبا بر گو *** که من آهنگ آزادی ابا بشر دارم

ص: 103

ای عمو دیده ی تر آوردم *** هدیه از بهر تو سر آوردم
در بر تیر جگر سوز ستم *** سینه را جای سپر آوردم
جان ناقابل خود را به برت *** از پی دفع خطر آوردم
اذن جنگم بده ای جان عمو *** که ز حق حکم سفر آوردم
من که بهتر نیم از اکبر تو *** کز غمش خون جگر آوردم
تا دهی اذن شهادت بر من *** نامه ای از سوی پدر آوردم
شیر خود کرده حلالم مادر *** بهرت از نجمه خبر آوردم
مادرم گفته که بر گو به عمو *** رایت فتح و ظفر آوردم

کجا دیدی در این دنیا که باشد تشنه لب سقا *** به جز عباس نام آور فروغ دیده ی زهرا(2)
کجا آن تشنه کامی کز عطش باشد دلش بی تاب(2) *** رود در شط آب و جرعه ای حتی ننوشد آب(2)
بود خود تشنه کام و تشنه کامان را کند سیراب *** به غیر از زاده ی ام البنین عباس مه سیما
با غم بی برادری کشته علی اکبری(2 مرتبه جواب) *** برادر دلاورم چرا به خون شناوری
کجا دیدی کسی را در چنین اوج فدا کاری *** که از جان بگذرد تا تشنه کامان را کند سیراب
چنین مهر و صفا و لطف و ایثار و فداکاری *** بود در شأن عباس علی آن خلعت زیبا

با غم بی برادری کشته علی اکبری(2) *** برادر دلاورم چرا به خون شناوری

کجا دیگر پسر عمو نزاید مادر دوران *** که عطشان بر لب آب روان گردد به خون غلطان

جدا گردد دو دستش از بدن در یاری قرآن *** کجا مثل ابوفاضل در این دنیا شود پیدا

با غم بی برادری کشته علی اکبری(2) *** برادر دلاورم چرا به خون شناوری

بنازم غیرت را ای ابوالفضل وفادارم(2) *** که در هر جا تو بودی ای برادر یار و غم خوارم(2)

فدای این دو دستت ای علمدار فداکارم(2) *** که گردیده جدا از تن در این صحرا که جان فرساست(2)

با غم بی برادری کشته علی اکبری(2) *** برادر دلاورم چرا به خون شناوری

سر پر خاک و خونت را گذارم روی دامانم *** جمال لاله گونت را به آب دیدگان شویم

تو را گیرم در آغوشم به مانند گُلت بویم(2) *** چرا شد قطعه قطعه ای عزیزم قد و بالایت

با غم بی برادری کشته علی اکبری(2) *** برادر دلاورم چرا به خون شناوری

برادر دلاورم چرا به خون شناوری *** بعد تو از برای من دگر نمانده یآوری

ز جا برخیز علمدارم فدای قد موزونت *** حسین گردد به قربانت فدای روی گلگونت

ز رویم بر گشا چشمان برادر چشم پر خونت *** پی آرامش قلبم، عزیزم، دیدگان بگشا(2)

باغم بی برادری کشته علی اکبری(2) *** برادر دلاورم چرا به خون شناوری

در این وادی ز داغ تو مرا خم شد کمر عباس(2) *** شده غوطه حسین بی روی تو خون جگر عباس

برادر رفتی از دستم شدم بی بال و پر اما *** شنو از کودکانم در حرم فریاد وویلا

باغم بی برادری کشته علی اکبری(2) *** برادر دلاورم چرا به خون شناوری

بیا یابن الحسن دورت بگردم *** بیا تا دست تو بگیرم به دستم

چه شبها تا سحر سویت دویدم *** ولیکن روی ماهت را ندیدم

بگو امشب کجا احیا گرفتی *** کجا قرآن به سر مولا گرفتی

همه رفتند و تنها مانده ام من *** ز خیل عاشقان جا مانده ام من

رفیقان می روند و من چه سازم *** خوش آن روزی که نوبت بر من آید

ص: 106

ای علی اکبر گل‌عذار لیلا *** می روی میدان از کنار لیلا

رحم و کن علی بر پیر مام مضطر *** مونس غریبان جان زار لیلا

ای علی اکبر گل‌عذار لیلا *** می روی میدان از کنار لیلا

در رخت علی جان بس الم کشیدم *** خدمت تو مادر قد را خمیدم

ماه نارس من سرو نا امیدم *** شادی تو بینم ای امید لیلا

ای علی اکبر گل‌عذار لیلا *** می روی میدان از کنار لیلا

آرزو مرا بود نوجوانی تو *** بهر عیش و کامرانی تو

حجله عروس بهر شادی تو *** بندم از برایت ای عزیز لیلا

ای علی اکبر گل‌عذار لیلا *** می روی میدان از کنار لیلا

خواهرت مدینه اندر انتظاری *** تا روی علی جان بهر غمگساری

آوری ز یثرب آن علیل زاری *** سوی این زمین پر بلا و غوغا

ای علی اکبر گل‌عذار لیلا *** می روی میدان از کنار لیلا

حیف ای علی جان وقت کامرانی *** کشته چون شوی تو نوبت جوانی

حیف من بمانم پیرو ناتوانی *** ای عزیز مادر آه و واویلا

ای علی اکبر گل‌عذار لیلا *** می روی میدان از کنار لیلا

ای سری که بر نیزه همچو ماه تابانی *** سرور شهیدانی (سرور شهیدانی)

نیزه شد چو نورانی (2) خون چکید ز پیشانی *** ای حسین مظلومم، ای شهید گلگونم (جواب)

هر کجا سفر کردم (2) تو همسفرم بودی *** هر کجا گذر کردم پیش نظرم بودی (2) (جواب)

من که خسته ام بابا (2) دل شکسته ام بابا *** قلب کوچک خود را بر تو بسته ام بابا (2)

خون ز گلشن بابت (2) روی نیزه است دختر می کنی نگهبانی *** زار و خسته ام بابا دلشکسته ام بابا (جواب)

زیرتابش خورشید، سر جدا و عریانی *** در کنار تو خونین، لاله های عرفانی (2) (جواب)

آن دم که نظر کردم، بر چهره ی گلگونت *** دیدم که بود خونین از ظلم عدورویت

ای سر به خون آلود، آفتاب ایمانی *** زیر تابش خورشید، سر جدا و عریانی

خواهر بیچ و مسند (2) *** بردار و متکایم

دیگر درون خیمه *** ناید برون صدایم (2)

به جای خالی من (2) *** زینب نظاره بنما

یاری نما تو خواهر *** از یادگار زهرا

مهلاً مهلاً مهلاً *** برگرد یابن الزهرا

بعد از شهادت من (2) *** آید به سویت دشمن

آتش زنند به خیمه *** از کینه خواهر من

کن یاوری تو طفلان (2) *** سر نه سوی بیابان

جمع کن تو کودکانم *** ای نور دیدگانم

اصبر یا اختی زینب *** مات جدُّ أمَّ آب

عین اخی یا آختا *** دیدار شد به محشر

جان آخا فدایت *** زینب فدای جایت

برپا کنم لوایت *** بر پا کنم لوایت

این کودکان زارت(2) *** بر گردون در مدینه

گریون بود هم اینک *** نور چشمت سکینه

گفتا حسین زهرا(2) *** لا ترک قتالاً(2)

اصبر یا اختی زینب *** باشد پناه خدا را

آرید و اصغرم را(2) *** وی را برم به همراه

شاید دهند و آبی *** بر این صغیر عطشان

اصغر ببرد به همراه(2) *** در نزد قوم گمراه(2)

گفت و دهید و آبی *** بر این صغیر عطشان

اکبرم اکبرم شبه پیغمبرم *** صبر کن صبر کن آرام جانم

نوجوان اکبرم، ای گل احمرم *** ای ز جان بهترم شبه پیغمبرم

میروی در کجا، ای علی اکبرم *** می کنی نوجوان خاک غم بر سرم

صبر کن صبر کن آرام جانم(جواب)

نوجوانا بیا سوی میدان مرو *** یوسفا از برم سوی گرگان مرو

روح و ریحان من، صبر و آرام من *** نوجوان اکبرم، یوسف کربلا

صبر کن صبر کن آرام جانم(جواب)

گردن کج بین، باب بی یاورت ***گشته مات تو دادن، طلعت انورت

ص: 109

هر یاد از رخ، زیبای پیمبر می کرد *** با نگاه رخ تو، دیده منور می کرد

صبر کن صبر کن آرام جانم (جواب)

لحظه ای صبر کن، مرکب نگهدار علی *** ای مرا روح به تن، محرم اسرار علی

مایه ی صبر من، نور چشم ترم *** نوجوان اکبرم، ای ز گل بهترم

صبر کن صبر کن آرام جانم (جواب)

این سر پر زخون بین کنار مصطفی *** جسم شریفش به زمین، سرش به نیزه ها

هر چه به زخمت نگرم ای شاه با وفا *** زخم تنت فزون بود و از ستاره ها

گهر به مجلس یزید و گه به تشت زر *** گهر به دست ظالمان و گه به نیزه ها

نهاده بر سر تنور، خولی بی حیا *** سری که نور او بود مثال قرص ماه

جن و ملائک به زمین جمله به سر زنان *** جبریل با نوحه کنان در صف کربلا

آب فرات و پس چرا تو موج می زنی *** شرم و نکردی از خدا به روی مصطفی

به گردنش شال عزا علی مرتضی *** فاطمه با حسین روان به دشت کربلا

شیعه عزای شه دین کهنه نمی شود *** صاحب عزا خدا بود فریاد از این عزا

آه از دمی که کشته شد عزیز فاطمه *** چه روی و داد و در حرم ز فرقه ی جفا

سید سجاد غمین با دلی پر ز خون *** کلثوم و زینب غمین به دور خیمه ها

روی زمین سیاه شد چه کشته شدن حسین *** ز اهل حرم بلند شد فغان و ناله ها

یکی ز هجر پسر و یکی ز هجر باب *** زینب و کلثوم غمین به بانگ وا آخا

ای اسب عقاب، اکبر نیکو سیرم کو؟ *** شه زاده آزاده والا گهرم کو؟

عقابا، پسرم کو، ضیاء بصرم کو؟ *** درخشان گهرم کو؟

ای اسب چه رخ داده، که مات آئی و بی شاه *** شاهم که کجا خفت به خون با رخ چون ماه؟

ماهیم به کجا گشت ز زین تو نگون، آه *** آه آن درخشنده فروزان قمرم کو؟

ای اسب، خدا را راز جوانم خبری ده *** بر پیکر غمزده، جان دیگری ده

بگذر ز مفصل، خبر مختصری ده *** برگو که آن سرو قد نو ثمرم کو؟

ص: 111

ای اسب علی اکبرم تازه جوان بود *** اندر تن بی طاقت من ، تاب و توان بود
در کالبد پیکر من، روح روان بود *** آن روح روان، روشنی چشم ترم کو؟
زاندم که برفت از نظرم روی چو ماهش *** تا حال در خیمه ستاده سر راهش
شاید نگرم باز به آن شوکت و جاهش *** برگو که آن راحت جان، تاج سرم کو
پیشانی و یال تو، ز خون بهر چه گلگون *** ای اسب چرا زین و رکابت شده وارون
گویا پسرم کشته و آغشته شد از خون *** ور کشته نگردیده ، ضیاء بصرم کو؟
ای اسب زبان بسته زبانی بگشا باز *** از حال علی اکبر من کن سخن آغاز
از قصه حالش دل این غمزده بنواز *** آن بدر شب تار، ستاره سحرم کو؟
ای وای اگر خفته به خون آن قد و قامت *** بر دیده ی غم بگذرد، امروز قیامت
احوال تو از قتل علی هست علامت *** دیگر چه بگویم ، پسرم کو، پسرم کو؟

افتاد به خون سرو چمان چمنم وای *** گردیده خزان باغ گل یاسمنم وای

یتیم حسنم وای، بهار چمنم وای، گل یاسمنم وای

نوحه پسراروز زفافش شب غم شد *** یک لحظه غم و عیش قرین، هر دو به هم شد

نخل قدش از اژه ی بیداد قلم شد *** هم رنگ به مرجان شده در سعد غم وای

نوحه پسر، خون گلو گشت خضابش *** بی بهره و ناکام شد از عیش شبابش

جانباز عمو گشت به فرموده ی بابش *** داماد حسین، آه عزیز حسنم وای

نوحه پسر، کام ز ایام ندیده *** یک گل به مراد از چمن دهر نچیده

از جام جهان، شربت عیش نچیده *** شد بسمل غم، طوطی شکر شکنم وای

نوحه پسر در خط فرمان محبت *** بنهاد سر و رفت به میدان محبت

بگسست ز جن رشته پیمان محبت *** بر بست به داغ غم ورنج محنم وای

آن روز که بستم ز یثرب به سفر بار *** او کرد سوارم به شتر، بود مرا یار

امروز که غلطیده به خون آن گل بی خار *** دیگر که رساند به دیار و وطنم وای

اربعین شاه مظلومان رسید *** روز آه و ناله و افغان رسید

بر سر نعش حسین از شام غم *** زینب مظلومه ی گریان رسید

بر مزار اکبر گلگون کفن *** ام لیلا چشم خون افشان رسید

نزد عباس جوان کلثوم زار *** با لب پر شکوه از عدوان رسید

گردن مجروح و از زنجیر کین *** عابد دلخسته ی نالان رسید

حجله ی داماد را زینت کنید *** نو عروس بی سر و سامان رسید

نزد باب خود سکینه با خروش *** روی نیلی سینه ی سوزان رسید

بر سراغ اصغر ناخورده شیر *** مادرش با شیر در پستان رسید

آه از آن ساعت که از شام بلا *** زینب آمد در زمین کربلا

با زبان حال آن کس زار و حزین *** با زمین کربلا گفتا چنین

کی زمین از عرش اعلا برتری *** چون مقام زاده ی پیغمبری

خاک تو چشم ملک را توتیاست *** درد با درمان عالم را رواست

آب تو بهتر ز آب کوثر است *** زان که مهر دختر پیغمبر است

لیک زینب از تو دارد اضطراب *** در تو شد چون آسمان دین خراب

ای زمین اندر تو شد سلطان دین *** بی برادر از جفای مشرکین

ای زمین اندر تو بست از خون حنا *** قاسم نو کدخدا بر دست و پا

در تو ما را خاک غم بر سر شده *** در تو لیلا، بی علی اکبر شده
در تو پیش دیده ی خون بارها *** شد جدا از تن سر سالارها
در تو کرد از تن جدا بی واهمه *** ساریان دست عزیز فاطمه
ای زمین اندر تو سبط مصطفی *** شد تنش پامال سم اسبها
در تو من بی یار و یاور گشتمی *** دستگیر فرقه ی کافر گشتمی
در تو شد خاک مصیبت بر سرم *** کوفیان بردند از سر معجرم
نیست دیگر طاقت و صبر و مجال *** حالیا من از تو دارم یک سؤال
گو به من قبر علی اکبر کجاست *** قبر عباس علمدارم کجاست
ذاکر عاصی فدای خاک تو *** خاک گردد او به خاک پای تو

آن از آن ساعت که با صد شور و شین *** زینب آمد بر سر نعش حسین
بر سر قبر برادر چون رسید *** ناله و آه و فغان از دل کشید
با زبانحال آن عزیز دور از وطن *** گفت با قبر برادر این سخن
السلام ای کشته ی راه خدا *** السلام ای نور چشم مصطفی
السلام ای شاه بی غسل و کفن *** السلام ای کشته ی دور از وطن
السلام ای تشنه ی آب فرات *** السلام ای کشتی بهر نجات
السلام ای سید و سالار ما *** السلام ای مونس و غمخوار ما
بهر تو امروز مهمان آمده *** خواهرت از شام ویران آمده
سر بر از خاک و بنگر حال ما *** خیز از جا بهر استقبال ما
شرح حال خود حکایت می کنم *** وز فراق تو شکایت می کنم

تا تو بودی شأن و شوکت داشتیم *** خیمه و خرگاه و عزت داشتیم

چون تورفتی بی کس و یاور شدم *** دستگیر فرقه ی کافر شدم

از پس قتل تو ای شاه شهید *** از سرم شمر لعین معجر کشید

آتش کین کوفیان افروختند *** خیمه ی ما را به آتش سوختند

بعد قتل و غارت اموال تو *** تاخت دشمن بر سر اطفال تو

بسکه سیلی شمر زد بر رویشان *** گشت نیلی صورت نیکویشان

ای علمدار حسین آه برادر عباس *** کشته ی تیغ و سنین آه برادر عباس

در زمین خون تو چون خون حسین می جوشد *** ای شبیه القمرین آه برادر عباس

تو شهیدی به عزای تو کند آه و فغان *** خسرو بدر و حنین آه برادر عباس

محرم زینب و کلثوم چرا خاموشی *** شمع بزم حرمین ، آه برادر عباس

حال بر قتل من غمزده ی زار دلیر *** دشمنان از طرفین آه برادر عباس

منتظر هست سکینه بدر خیمه کنون *** با دل زار و غمین ، آه برادر عباس

حلقه ی چشم تو چون نافه چین پر خون است *** انت مقطوع الیدین ، آه برادر عباس

تو شهیدی و ز بعد تو حرم بی محرم *** ای ضیاء حرمین آه برادر عباس
تا تو بودی به جهان بود همیشه برپا *** علم نصر حسین ، آه برادر عباس
کمرم خم شد و رفته ضیا ام ز بصر *** نور چشمان حسین، آه برادر عباس
ببرم جان برادر نشستگی ز برم *** حال چون خفته چینی ، آه برادر عباس
من چسان بی تو برادر بروم سوی خیام *** قوت پشت حسین، آه برادر عباس
ای به قربان دو دست جدا گشته ی تو *** ای منور ز تو عین، آه برادر عباس
ای به خنجر شده صد پاره تنت همچو عقیق *** از گلو تا قدمین آه برادر عباس
منتظر اهل حرم خونجگر و دیده پر آب *** بر در خیمه غمین، آه برادر عباس

صبحدم یکدم مدم چهره تو منما از عدم *** تا که سلطان امم با حریم محترم

بلکه آسایش کند از ظلم قوم اشقیا

امشب شه دور از وطن در کربلا مهمان بود *** فردا دل جن و ملک از غربتش گریان بود

ص: 117

امشب عزیز فاطمه اندر مناجات و دعا *** فردا سر نورانیش بر نیزه عدوان شود

امشب بزلف اکبرش لیلا گلاب افشان بود *** فردا ز داغ مرگ او در شیون و افغان شود

امشب به دور خیمه ها عباس باشد پاسبان *** فردا تنش بی دست و سر در خاک و خون غلطان شود

امشب خرامان می رود قاسم به پیش مادرش *** فردا تن همچون گلشنش با خاک و خون یکسان شود

امشب چو بلبل در نوا شد اصغر از سوز عطش *** فردا ز ظلم حرمله عرش خدا لرزان شود

امشب عیال مصطفی اندر وداع یکدیگر *** فردا تن احبابشان در کربلا عریان شود

امشب شود خونین جگر زینب ز داغ یاوران *** فردا ز شیونهایشان ختم رسل گریان شود

امشب گلستان حسین خرم ز گلها و عبیر *** فردا خزان گلهای او از فرقه ی عدوان شود

امشب حمیده خواهرش زینب به نزد او بود *** فردا ز داغ او دلش چون غرق اندر خون شود

امشب شود خونین جگر زینب ز داغ یاوران *** فردا ز شیونهایشان ختم رسل گریان شود

سوی شامم می برند این کوفیان با شور و شین *** ای زمین کربلا جان تو و جان حسین

ای زمین کربلا بودیم و ما مهمان تو *** نه و می خوردیم از آب و نه جوی از نان تو

ای زمین من روبه سوی شام ویران می روم *** جان من اینجاست من با جسم بی جان می روم

ای زمین کربلا لب تشنه بود این میهمان *** تشنه اش میسند آبی بر گلوی او رسان

آفتاب ای زمین امروز بس سوزان بود *** جسم مجروح حسینم روی تو عریان بود

کاش در این دشت یک دم سایه افکندی سحاب *** تا نسوزد جسم عریان حسینم ز آفتاب

پیکرش آغشته در خون است در خاکش مکن *** چون نسیم آید به زیر خاک و خاشاکش مکن

این تن صد پاره اش افتاده بر روی زمین *** طاقت جور و جفا دیگر ندارد بیش از این

ما چه رفتیم ای زمین امشب حسین تنها بود *** نی غلط گفتم که امشب ساریان اینجا بود

ای زمین باشد حسینم عین و اکبر نور عین *** نور عینم را جدا مگذار سازند از حسین

غنچه نشکفته را مگذار کس خارش کند *** خفته اصغر را مبادا از خواب بیدارش کنند

پیکر عباس مجروح است و زخمش بی حساب *** حیف کاین گل می شود پژمان میان آفتاب

می برم من نو عروس خسته ی ناشاد را *** کن تورنگین ای زمین از خون کف داماد را

شیعیان ریزید خاک غم بر سر *** کشته شد از کین شاه دین حیدر

آه اوایلا ای عزاداران *** خون دل سازید جاری از چشمان

شد شهید از کین سرور مردان *** از جفای بن، ملجم کافر

ز این الم در دهر انقلاب افتاد *** عرش و فرش اندر اضطراب افتاد

بوتراب از کین بر تراب افتاد *** فرق آن سرورد شد ز خون احمر

در سما جبریل قد قتل گویان *** در زمین زینب ز این ندا گریان

مجتبی زین غم گشته خون افشان *** می زند هر دم دست غم بر سر

اندر این ماتم شاه مظلومان *** بارد از چشمان لؤلؤ و مرجان

از فراق باب می کند افغان *** می زند آهش بر جهان آذر

زینب و کلثوم زار و افکارند *** در عزای باب دیده خون بارند

زین غم عظمی هر زمان دارند *** دست غم بر سر با دل مضطر

انبیا زین غم اشک ریزانند *** اولیا بر سر دست غم دارند

شرق و غرب اکنون سوگوارانند *** بهر شاه دین حضرت حیدر

شده است قتل شه دین ویلی اوایلا *** زهرا از این ماتم غمین لا اله الا الله

بین زینب زار و حزین ویلی واویلا *** گرید برای شه دین لا اله الا الله
بین کلثوم زار و حزین ویلی واویلا *** از هجر عباسش غمین لا اله الا الله
مادر قاسم به فغان ویلی واویلا *** نشسته بر روی زمین لا اله الا الله
ای شیعیان بر سر زیند ویلی واویلا *** از بهر شاهنشاه دین لا اله الا الله
شیعه حسین بی معین ویلی واویلا *** ز بهر شاهنشاه دین لا اله الا الله
دارم دلی زار و حزین ویلی واویلا *** از ماتم سلطان دین لا اله الا الله
زان ناله و افغان و شین ویلی واویلا *** بر سوگواران شد عیان لا اله الا الله
صاحب عزا زینب بود ویلی واویلا *** بهر برادر اندوهگین لا اله الا الله
سید سجاد حزین ویلی واویلا *** بهر پدر اندوهگین لا اله الا الله
از هجر عباس و حسین ویلی واویلا *** کلثوم و زینب دل غمین لا اله الا الله

الوداع الوداع امشب شب عاشورا *** دور خیمه بر سر زنان زهرا

الوداع الوداع امشب به کرب و بلا *** شور حسینی از زمین بر پا

الوداع الوداع امشب حسین مهمانست *** فردا مهمان مادرش زهرا

الوداع الوداع عباس بر کف علم *** در پاسبان خیمه ها بر پا

الوداع الوداع امشب علی اکبر *** سازد وداع مادرش لیلا

الوداع الوداع قاسم به نزد مادر *** فردا عروسیش مبدل عزا

الوداع الوداع امشب علی اصغر *** لب تشنه با دیده پر بلا

شیعه شده است اربعین ویلی و اوویلا *** زهرا در این ماتم حزین لا اله الا الله

آمده از شام بلا ویلی و اوویلا *** عابد بیمار و حزین لا اله الا الله

با چشم گریان از وفا ویلی و اوویلا *** بر سر قبر شه دین لا اله الا الله

بین زینب زار و حزین ویلی و اوویلا *** با ناله و محنت قرین لا اله الا الله

ای شیعیان با وفا ویلی و اوویلا *** شده عزای شه دین لا اله الا الله

مادر قاسم به فغان ویلی و اوویلا *** از بهر فرزندش غمین لا اله الا الله

عروس او گریه کنان ویلی و اوویلا *** نالد و از هجرش غمین لا اله الا الله

شه دین گفت به زینب که ایا خواهر من *** شب آخر بود از عمر من ای زینب من

می شوم کشته من و تو بشوی ناله کنان *** نعش من روی زمین باشد و تو گریه کنان

مو پریشان مکن و لطمه مزین بهر خدا *** چوبیایی به سر کشته من تو ز وفا

با عیالم چه رسی بر در دروازه ی شام *** جمع سازنده ورقاص بود شورش عام
خواهرا غم مخور از بر تو خورد سنگ جفا *** چون که هستم سرنی همره تو من همه جا
از فراقم تو مکن ناله مکش آه و نوا *** سر مزن صیحه مکش گریه مکن بهر خدا
جان خواهر برندت سوی شام خراب *** سر شکسته و دلخسته و بازو به طناب
چون ببینی سر پر خون من و بزم یزید *** خیزران چوب بر این لب که پیمبر بوسید
تو به صد ناله بگویی که مزن چوب یزید *** آخر این سر به خدا تشنه جگر گشته شهید
خواهر جان تو و جان سکینه ز وفا *** نگذاری بسرش کس بزند سنگ جفا
کن پرستاری اطفال من زار و حزین *** که کشد داغ جوان مادر خود را به یقین
گر یزید امر به قتلش بنماید مگذار *** که بماند به زمین نسل من از عابد زار
دل من خون بود از بهر رقیه به خدا *** که ز دنیا برود کنج خرابه ز جفا
نه چراغی بود و شمع و نه کافور و کفن *** تو بمانی تن تنها به سر دختر من

ایها الناس شما را به رسول دو سرا *** لحظه ای گوش نمائید در این بزم عزا
تا بیان سازم از آن واقعه ی کرب و بلا *** زان زمانی که علی اصغر عطشان آمد
شه دین گفت که ای زاده ی سعد بی دین *** گر چه دانم ندهی آب بر این طفل حزین
لیک خواهم بکنم حجت حق را تلقین *** چونکه این وحی به من از بر یزدان آمد
گرچه در زعم شما هست گنهکار حسین *** لیک این طفل نکرده است گنه در تقلین
بین که از تشنه لبی کرده به به پا شیون و شین *** از تف تشنه لبی زار و پریشان آمد
ببر سعد بگفتا به شه کون و مکان *** این زمان اصغر تو آب خورد از پیکان
گفت با حرمله بگذار خدنگی به کمان *** بدش آب که خوش بر سر پیمان آمد
در زمان حرمله ی کاهل بی دین ز جفا *** کرد در جبه یکی تیر سه شعبه پیدا
بنهادش به کمان آن سگ بی دین وفا *** شد رها تیرز زه گیر به پزان آمد

بارالها به حق خون علی اصغر *** طول عمری تو عطا کن به محبان یکسر

پیش خوانی

بسم الله الرحمن الرحيم

صلی الله علیک یا مولای و ابن مولای یا ابا عبدالله ، صلی الله علیک یا مولای و ابن مولای یا ابن رسول الله ، صلی الله علیک یا مولای و ابن مولای یا امیر المؤمنین و ابن فاطمة الزهرا سیده النساء العالمین یا رحمة الله الواسعة و یا سفينة النجاة الامة بأبی أنت و امی یا مولای یا ابا عبدالله فیا لیتنا کتّا معک فنفوز والله فوزاً عظیماً و بعد..... السلام علیکم یا اهل العزا و اهل المحبة و الولاء فی مصیبة مولانا الغریب مولانا المظلوم جمعاً و رحمة الله و بركاته.

مرثیه شب اول محرم

ای محرم ماه ماتم آمدی *** با غم و اندوه توأم آمدی

ای محرم آمدی با غلغله *** دوستان را تنگ کردی حوصله

ای محرم از تو دارم اضطراب *** در تو چون شد آسمان دین خراب

ای محرم در تو بست از خون حنا *** نو عروس قاسم نو کد خدا

ای محرم در تو با صد شور و شین *** کشته شد از کین علمدار حسین

در تو شاه تشنه بی یاور شده *** در تو لیلا بی علی اکبر شده

در تو آمد یکسر ظلم کوفیان *** بر گلوی اصغر شیرین زبان

ای محرم در تو شمر از تیغ کین *** سر برید از پیکر سلطان دین

ص: 125

ای محرم در تو شاه انس و جان *** شد تنش پامال سم مرکبان

ای محرم در تو کرد از کین جدا *** ساریان دست از تن دست خدا

ای محرم در تو زینب خار شد *** دستگیر فرقه ی کفار شد

آن سری کز ماه تابا عار داشت *** در تو خولی روی خاکستر گذاشت

ای محرم ای مه رنج و محن *** با تو ذاکر بیش از این دارد سخن

«مرثیه شب دوم محرم»

مگر به کرب و بلا آب قیمت جان بود *** که از عطش به فلک ناله یتیمان بود

کفن دریغ مگر بود بهر شاه شهید *** که تا سه روز تنش روی خاک عریان بود

برید سایه ی چتر زر ابن سعد لعین *** عزیز فاطمه در آفتاب سوزان بود

به روی نعش علی اکبر جوان لیلا *** چه موی خویشتن آشفته و پریشان بود

گلوی جمله تر از آب خوشگوار فرات *** به حلق خشک علی اصغر آب پیکان بود

ز آب و نان همه سیر و ز کربلا تا شام *** سکینه تشنه ی آب و گرسنه ی نان بود

سپاه شام سراسر سوار بر مرکب *** پیاده عابد بیمار زار و نالان بود

بشام جمله خلایق به خواب خوش همه شب *** ز شام تا به سحر زینب اندر افغان بود

از جفای فلک و گردش دوران مسلم *** ماند در کوفه چو سرگشته و حیران مسلم
با تن خسته ، لب تشنه و احوال فگار *** گشت ناچار گرفتار لعینان مسلم
سر هر کوچه و بازار به خواری گردید *** سر عریان به سر استر عریان مسلم
ز غم غربت و از دوری فرزند و عیال *** اشک می ریخت به رخسار چو باران مسلم
بازوی بسته چو آمد ببر ابن زیاد *** بود با ناله و غم سر بگریبان مسلم
آه و فریاد که از زاده مرجانه شنید *** بی سبب این همه دشنام فراوان مسلم
از پی کشتن او تیغ چو جلاد کشید *** زیر شمشیر به صد ناله و افغان مسلم
گفت ای باد صبا زود برو نزد حسین *** گو به او کشته شد از خنجر عدوان مسلم
گو میا کوفه که این قوم ندارند وفا *** همه را جور و جفا دید از ایشان مسلم
خواست تا از شهدا رتبه ی سبقت گیرد *** داد جان را به ره شاه شهیدان مسلم

«مرثیه شب چهارم محرم»

از چیست بانگ ناله به ارض و سما هنوز *** از چیست شور و ولوله بر ما سوی هنوز

بگذشت قرن‌ها ز پس کشتن حسین *** باشد لوای تعزیه ی او به پا هنوز

از قتل سبط فاطمه بگذشت سالها *** خون می چکد ز دیده ی اهل عزا هنوز

زهرآسوش برهنه بود در سما مگر *** باشد سر حسین به سر نیزه ها هنوز

آن روز کز گلوی حسین خون به خاک ریخت *** خون می چکد ز دیده ی خیرالنسا هنوز

اکبر شهید و پیکر او رفت زیر خاک *** لیلا بود ز فرقت او مبتلا هنوز

گویا صدای العطش کودکان به گوش *** آید ز سمت خیمه گه کربلا هنوز

از بس به راه شام سکینه پیاده رفت *** فریاد و ناله می کند از درد پا هنوز

باشد مگر به کنج خرابه به شهر شام *** زنجیر و غل بگردن زین العبا هنوز

مرغان به ذکر وای حسین کشته شد، عجب *** دارند شور و زمزمه اندر هوا هنوز

ص: 128

«مرثیه شب پنجم محرم»

چون خیمه زد به کوفه شه یثرب از حجاز *** شد بسته راه صلح و در کینه گشت باز

خواندند کوفیان ز حجازش سوی عراق *** تا سر نهند بر قدمش از سر نیاز

آنانکه نامه نوشتند سوی وی *** رفتند از طریق حقیقت سوی مجاز

بستند آب بر رخ اهل و عیال او *** گشتند آن گروه عجب مهمان نواز

کوتاه بین گروه خدا ناشناسها *** کردند دست ظلم به آل نبی دراز

بستند از جفا کمر قتل آن جناب *** واز کشتن امام نکردند احتراز

بهر اسیر کردن اهل و عیال او *** آماده ساختند شترهای بی جهاز

کرب و بلا چون غزل شاه شهید شد *** دنیای بی ثبات به کام یزید شد

«مرثیه شب نهم محرم- علی اکبر»

تو نونهای من بیا تا همچو گل بویت کنم *** ایندم آخر نظر بر روی نیکویت کنم

همچو نور از دیده ام ای نور چشمانم مرو *** تا زمژگان شانہ ی بر سنبل مویت کنم

ص: 129

سوی قربانگه روانی ای ذبیح من بیا *** سرمه ی از دود دل بر چشم بادویت کنم
پیش رویم یک زمان بخرام ای سرو روان *** تا تسلی دل از آن قد دلجویت کنم
کعبه ام روی تو بود و قبله ام ابروی تو *** باش یکدم سجده بر محراب ابرویت کنم
وای بر من کز جفا باید ز کوفه تا به شام *** همرهی با قاتل بی رحم بد خویت کنم
ای دریغا شمر نگذارد دمی در قتلگه *** از دل خونین فغان اندر سر کویت کنم
رأس تو در رو برویم تا چهل منزل دریغ *** خصم نگذارد دمی تا یک نظر سویت کنم
(مرثیه شب دهم محرم)

چون بر حسین نماند دیگر یار و یاورى *** از بی کسی شد آه شرر بارش آذرى
در قتلگه به دیده ی حسرت نظر کنند *** افتاده دید هر طرفی جسم بی سرى
یکسره بنیزه رفته سرى همچو آفتاب *** یکجا به خون طپیده تن ناز پرورى
پس گفت ای ستم زدگان اهل بیت من *** بر سر کنید هر یک از این لحظه چادری

آماده ی اسیری و سرگشتگی شوید *** من می شوم شهید و ندارید رهبری
گفتا سکینه چون ندهم دل به مرگ خود *** دارم نه ناصری نه معین نه یآوری
دستم ز کار رفته و قدم خمیده شد *** از مرگ نوجوان پسری همچو اکبری
عباس زور و بازوی من رفت از کفم *** پشتم شکسته شد چه ندارم برادری

کی موالی موسم فصل بهار کربلاست *** لاله باید چید هر کس داغدار کربلاست
کاروان بار سفر بست ای قوم الرحیل *** کاروان سالار این ره شهریار کربلاست
هم عنان عباس و قاسم همسفر بایم حسین *** طالبان روز خوش خوش روزگار کربلاست
ایها الاحباب هنگام جهاد و ماریه است *** ایها الاصحاب وقت کارزار کربلاست
خرم دلی که منبعش انهار کوثر است *** کوثر کجا ز دیده پر اشک بهتر است
نام حسین و کرب و بلا هر دو دلرباست *** نام علی اکبر او دلربا تر است

ص: 131

رفتم به کربلا به سر قبر هر شهید *** دیدم که ترست شهد اشک و عنبر است

هر یک شهید هر قبر او چهار گوشه داشت *** شش گوشه یک ضریح که در هفت کشور است

پرسیدم از یکی سبیش را به گریه گفت *** پایین پای قبر حسین قبر اکبر است

چه کربلا است که عالم به هوش می آید *** هنوز ناله ی زینب به گوش می آید

هنوز مادر قاسم سرود می گوید *** نشسته بروی زمین رود رود می گوید

تشنه ی آب فراتم ای اجل مهلت بده *** تا بگیرم در بغل قبر شهید کربلا

بر مشامم می رسد هر لحظه بوی کربلا *** بر دلم ترسم بماند آرزوی کربلا

امیر فوج لشکر، ضیاء دیده ی ترم *** برادرم برادرم آه ز بی برادری

چسان به خیمه ات برم به پیش چشم خواهرم *** که کشته شد برادرم آه ز بی برادری

چسان به خیمه رو کنم غم دلم رفو کنم *** چسان به خیمه رو کنم آه ز بی برادری

ص: 132

ز داغت ای جوان من ببین قد کمان من *** ز چه شده فغان من آه ز بی برادری

بکش دوباره ذوالفقار شو به پشت زین سوار *** برای جنگ کارزار آه ز بی برادری

« از صدای سم اسبیت به حرم هی گفتم *** دل آسوده بخوابید برادر داری

نه دست در بدن و نه به تن رمق داری *** بخواب جان برادر بخواب که حق داری

برادر حسین جان:

مرا به خیمه مبر که حالتی دارم *** که من ز روی سکینه خجالتی دارم

« مادر قاسم گویا به زبانحال چنین می نالید:

یکدم ای زینبیه شغل شادی قاسم بکوش *** طفل ناشاد حسن را رخت دامادی بپوش

یک دم ای محنت نصیبان غم ز دل بیرون کنید *** از حنای عیش قاسم دست و پا گلگون کنید

ای سیه بیا بید جمله امدادم کنید *** می شود داماد رودم خرم و شادم کنید

عمه جان، عمه ، جان فدایت شادیت *** من نبستم در مدینه حجله ی دامادیت

ای دریغا عیش قاسم در حریم مکه بود *** یا در این بزم مصیبت عمه ات زینب بود

ص: 133

جان مادر جان مادر من فدای کاکلت *** جان من بادا فدای کاکل همچون گلت

ز حجله گاه در آرید رخت دامادی *** که تا قاسم ز سفر آمده به صد شادی

شهادت طفل شش ماهه علی اصغر (علیه السلام)

ای اصغر صغیر من *** گهواره شد تابوت تو

ای رود خورده تیر من *** نیلی لب یاقوت تو

خشکیده مادر شیر من *** تا کی بگویم رود رود

ای اصغرم لای لای ، تاج سرم لای لای مادر به آواز سرود

همبازی سکینه ای *** آرامی من از تو بود

مقتول قوم کینه ای *** ای اصغرم لای لای تاج سرم لای لای

مادر دور از مدینه ای *** ای اصغرم لای لای تاج سرم لای لای

دستی بر آر ای جان من *** بر جانب پستان من

زینت بده دامان من *** ای اصغرم لای لای تاج سرم لای لای

ز علقمه می رسد بوی گل یاسمن *** خفته به خون در کجا پیکر عباس من

گل ام البنین

شده نقش زمین (2)

اهل حرم همه رو جانب میدان کنید (2) *** زتن جدا دست سقا شده پیدا کنید

ساقی کودکان تشنه لب داده جان

گل ام البنین شده نقش زمین (2)

فرق عموز عمود گلچین شده غرق خون (2) *** آینه روی او گشته چرا لاله گون

دست صاحب علم شد ز بازو قلم

گل ام البنین شده نقش زمین (2)

خبر دهید به مدینه به ام البنین *** بیا که شد جسم عباس تو نقش زمین

به خیمه ها بانگ وا محمدا می رسد *** به کودکان نغمه ی وا عطشا می رسد

علم و مشک و دست ز چه در خون نشست

گل ام البنین شده نقش زمین (2)

در قدمی رنجه کنید ز وفا بر سرم *** کشته ی وصل تو شوم جنت و کوثرم

من فدایت شوم خاک پایت شوم

گل ام البنین شده نقش زمین (2)

آینه ی حسرت و غم علقمه علقمه *** تشنه ی یک جرعه ی آب حیرت فاطمه

خون ز چشمم چکید که شدم نا امید

گل ام البنین شده نقش زمین (2)

از گردش زمانه لیلا خبر ندارد *** چون کشته شد جوانش دیگر پسر ندارد
گر او شود خبر دار از مرگ نوجوانش *** جز ناله ی بیابی کار دیگر ندارد
دلداریش نمایید از داغ نوجوانش *** چون فرقت جوانش آتش زند به جانش
گریند ز خلق عالم بر حال ناتوانش *** زیرا ز بعد اکبر نور بصر ندارد
درد دلش فزون است بیچاره ام لیلا *** آیا که از کدامین خوش نمایم انشا
بر او شود خبر از این ماجرای عظمی *** یک لحظه تاب و طاقت آن خون جگر ندارد
بیند چه نوجوانی در دهر کینه بنیاد *** قلبش به عیش و عشرت مسرور گشته داماد
ناکامی جوانش آن لحظه آیدش یاد *** غیر از دل شرر بار آن در بدر ندارد
گرید که ای علی جان شبه رخ پیمبر *** رفتی و اوفکندی آتش به جان مادر
از دوری تو آیا بریزم چه خاک بر سر *** در زیر بار داغت لیلا کمر ندارد
گوید که ای علی جان زحمت فزون کشیدم *** همچون گلت به آغوش تا آنکه پروریدم

غافل که قطع گردد یکبارگی امیدم *** بعد از تو زندگانی بر من نثار

واحسرتا که عیشت در کربلا عزا شد *** دست امید لایلا از دامنت جدا شد

خیر النسا زداغت گریان و در نوا شد *** صابر در این مصیبت جز چشم تر ندارد

یا حسین آن که دل از غیر تو برید منم *** آن که لا جرعه می مهر تو نوشید منم (2)

آن که از صبح به هنگام ولادت چون شمع *** عوض گریه در آغوش تو خندید منم (2)

آن که همراه تو آمد به صف کرب و بلا *** پا به پای تو سمیعانه بپوشید منم (2)

آن که خون شد دلش از محنت ایام ولی *** جامه ی صبر به تن بهر تو پوشید منم (2)

زینبم من کز سبوزین سرو ایوان من است *** استقامت در مصاف بوی چوگان من است

زینبم من زینبم - زینبم من زینبم

از سنین کودکی رنج و غم و اندوه و درد *** دست بوس و ریزه خوار خوان احسان من است

ص: 137

زینبم من زینبم - زینبم من زینبم

داغ پیغمبر برای من نخستین ضربه بود *** داغ او را لاله ی خونین بستان من است

زینبم من زینبم - زینبم من زینبم

نالہ ی مادر شنیدم بین آن دیوار و در (2) *** کز غمش حیدر فغان واز آہ و افغان من است

زینبم من زینبم - زینبم من زینبم

تاژک آغشته در خون پدر دیدم که خون *** زان آب چشم من جاری به دامان من است

زینبم من زینبم - زینبم من زینبم

تشت را با چشم دیدم پاره از نخل جگر *** از حسن این یادگار قلب سوزان من است

زینبم من زینبم - زینبم من زینبم

اینک از این کربلایم از برای آزمون *** صحنه ی بیداری و میدان جولان من است

زینبم من زینبم - زینبم من زینبم

لاله و نسرين و ياس و سنبل و ريحان و گل *** پرپر از باد خزان در پيش چشمان من است

زینبم من زینبم - زینبم من زینبم

این که در دریای خون گردیده جسمش غوطه ور *** اکبرم نور دل ختم رسولان من است

زینبم من زینبم - زینبم من زینبم

این که پاره پاره گشته پیکرش از تیغ کین *** ساقی لب تشنگان و سروستان من است

زینبم من زینبم - زینبم من زینبم

این که می بینی ز حلق کوچکش خون می چکد *** آخرین قربانی و شیرین تر از جان من است

زینبم من زینبم - زینبم من زینبم

سقا سقا سقا دستش ز تن افتاد *** عطشان عطشان عطشان در علقمه جان داد

دستش جدا شد جانش فدا شد

آب آورم عباس برادرم عباس

دریا دریا دریا گردیده ز خون رنگین *** عمو عمو عمو افتاده به موج خون

بابا غمدیده رنگش پریده

آب آورم عباس برادرم عباس

زهرا زهرا زهرا در علقمه گریان است *** زینب زینب زینب با موی پریشان است

اصغر اصغر اصغر گشته ز عطش مدهوش *** مادر مادر مادر از خجالت او خاموش

دستش جدا شد فرقش دو تا شد

آب آورم عباس برادرم عباس

ص: 139

یارب یارب یارب بر ما نظری فرما *** بگشا بگشا بگشا راه حرم مولا

بابا غمدیده رنگش پریده

آب آورم عباس برادرم عباس

امشب امشب امشب طفلان همه بی تابند *** از غم از غم از غم یک لحظه نمی خوابند

دستش جدا شد فرقش دو تا شد

جانش فدا شد

آب آورم عباس برادرم عباس

حسین حسین ابی عبدالله

روح روانم ابی عبدالله

بی تو چه سازم ابی عبدالله

دوای دردم ابی عبدالله

حاجت داریم ابی عبدالله

مریض داریم ابی عبدالله

شفا می خوایم ابی عبدالله

ماه منیرم ابی عبدالله

برات بمیرم ابی عبدالله

روح و روانم ابی عبدالله

آرام جانم ابی عبدالله

حسین حسین ابی عبدالله

حر شد نگون از پشت زین آه و واویلا *** شد جن نثار شاه دین آه و واویلا
افتاد چون روی زمین حر نام آور *** رو کرد و سوی خیمه ی سبط پیغمبر
برحال حر شاهانگر اندر این لشگر *** افتاد جسمم بر زمین آه و واویلا
هستم اگر چه رو سیه ای شه ابرار *** دارم تمنا از تو ای مظهر دادار
برهانیم از کینه لشکر کفار *** ای سبط ختم المرسلین آه و واویلا
خواهم دم جان دادم ای شه خوبان *** آیی به بالینم شها از ره احسان
گیری سرم از رحمت و بر سر دامن *** باشد وداع آخرین آه و واویلا
آیا شها بگذشته ای از گناه من *** من شرمسارم از تو ای دادخواه من
بنما ترهم بر من و اشک و آه من *** ای شافع روز پسین آه و واویلا
شه گفت گردی رو سفید درصف محشر *** در محضر پروردگار نزد پیغمبر

حاج حسین مرادیان

«ان کان دین محمد لم یستقم إلی بقتلی فیا سیوف خذینی»

علمدار سپاهم ای برادر *** شهید بی گناهم ای برادر

توئی پشت و پناهم ای برادر *** برادر ای برادر ای برادر

علمدار سپاهم تو بودی *** بهر دردی پرستارم تو بودی

سپاهم رفته و ویلون عیالم *** نمی دانم ز داغ کی بنالم

ز مهجوری بنالم یا ز دوری *** و یا عادت کنم اندر صبوری

مسلمانان مگر نامین نبوده *** که مادر نام من زینب نموده

مسلمانان مرا زینب بگوئید *** مرا محنت کش دوران بگوئید

چه زینبی است که بار غم از کمان دارد *** که تا هنوز داغ عباس نوجوان دارد

یه روز دیدم گل خون نشسته روی پیرهنش *** مگه سینه اش چی شده که خون می آید هی از تنش

اون که اون روزا منو به روی زانوش می نشوند *** نمی دونم دیشب چرا نمازشو نشسته خوند

اونکه از داغ باباش قد بلندش خمیده *** من خودم حالیم می شه چه قدر مصیبت کشیده

یه چیزی می خوام بگم بابا خجالت می کشم *** به داداش حرف نزنن هر چی دارم راست میگم

نکنه مرگ داداش کوچولو از ضرب دره *** نکنه سینه ی مادر جای نیش خنجره
یک بخچه بسته داره می گه که توش یه پیراهنه *** بیرش به کربلا بگو حسین تش کنه
نکنه مادر ما داره وصیت می کنه *** آخر این روزا منو همش نصیحت می کنه
کربلایی که می گه جای شهیدان منه *** اون کجاست که گفتش قلبم و آتیش می زنه

نوحه اول محرم

محرم (2) یاد آور شهیدان از کربلا تا ایران ماه حسین است (2)
یا حسین (2) تو یار بی پناهان پشتیان ضعیفان راه تو باقی است (2)
ابوالفضل (2) تو یاور حسینی ما یاور خمینی الله اکبر خمینی رهبر
یا زینب (2) ما را ببر به همراه بر تربت ثارالله الله اکبر خمینی رهبر
یا الله (2) رسان به کاظمینم در حرم حسینم الله اکبر خمینی رهبر
ای شهید (2) بگشاره هدف را کربلا و نجف را الله اکبر خمینی رهبر
کربلا (2) ما وارث حسینیم ما غرق شور و عینیم آیم به سویت (2)
برادر (2) در جبهه خوزستان جنگی برای قرآن مقاومت کن (2)
ای صدام (2) بزودی سرنگونی غرقاب خاک و خونی حکم امام است (2)
در راه (2) جمهوری اسلامی جان می دهیم تمامی الله اکبر خمینی رهبر
ای امام (2) فرمانت را شنیدیم اسلحه بر کشیدیم بسیجمان کن (2)
ای چمران (2) تو مالک اشتری سردار دین پروری جای تو خالی است (2)
بهشتی (2) حمزه دین اسلام پیرو خط امام جای تو خالی است (2)
رجایی و باهنر (2) جان دادید بهر اسلام خون دادید بهر قرآن جایتان خالی (2)
شعبانی (2) شهید مظلوم ما عزیز و محبوب ما راه تو باقی است (2)

هاشمی (2) شهید مظلوم ما عزیز و محبوب ما راه تو باقی است (2)

اسد پور قادری، زمانی در راه حق جان دادی مبارکت باد (2)

خدایا به کربلا برسانم که آرزو دارم *** میان روضه بسی با تو گفتگو دارم

ببینم آه کجا سوخته دل زینب *** چه کربلاست که آدم به هوش می آید

هنوز مادر قاسم سرود می گوید *** هنوز سینه زنان رود رود می گوید

هنوز بهر علی اکبرش در افغان است *** هنوز گریه کنان گوید ای علی اکبر

ببینم آه کجا بوده منزل زینب *** هنوز ناله ی زینب به گوش می آید

هنوز مادر اکبر هزار داستان است *** تو رفتی و دل لیلا هنوز بریان است

شیعیان ماه محرم به جهان گشت به پا *** شد ز نو وقت عزرا (2)

زینب غمزده آمد به سوی کرب و بلا *** با دو صد حسرت و آه (2)

شه دین گفت به عباس علمدار جوان *** با دو صد آه و فغان (2)

می شوند کشته جوانان و در این دشت بلا *** با دو صد حسرت و آه (2)

زینب غمزده گفتا به حسین خسرو دین *** با دلی زار و حزین (2)

گو که بعد تو چه سازم من از این جور و جفا *** با دو صد حسرت و آه (2)

شیعه به سر زن ماه عزا شد *** ماه محرم یاران به پا شد

فرزند زهرا با لب عطشان *** رأس شریفش از تن جدا شد

دست علمدار شاه بی یار (2) *** از تن جدا شد با چشم خونبار

از بعد مرگ ثانی حیدر (2) *** روز حسین چون شام سیه شد

سلطان خوبان سبط پیمبر (2) *** گفتا به خواهر با حال مضطر

خواهر ندارم من یار و یاور (2) *** دارم وصیت وقت وداع شد

خواهر چو رفتم من سوی میدان (2) *** اصغر به دستم با حال محزون

گفتم دهید آب بهر این طفل (2) *** تیر سه شعبه سوش روان شد

جرس قافله داران چه نوایی دارد *** شوق دیدار و یا عزم جدایی دارد

می دهد مژده ز نو موسم دیدار آمد *** به مشامم ز جنان بوی خوش یار آمد

گو به زینب که تویی قافله سالار زنان *** قد علم کن و اسیران تو به محمل بنشان

کاروان گو که بخوانند نوایی ز وفا *** به سرم هست هوای سفر کرب و بلا

شکوه از سرزنش خار مگیلان دارم *** از جفاهای عدو از تو چه پنهان دارم

شکوه از کعب نی و یا ز مجروحی پا *** شکوه از شمر و سنان خولی کافر دارم

به کنیزی طلبیدند..... عزیز زهرا *** همه بنشسته ولی زینب کبری بر پا
چون به میعاد گه عشق رسیدند اسرا *** بگرفتند به بغل مرقد پاک شهدا
عابدین آن پسر فاطمه بر ناقه سوار *** غل و زنجیر به گردن آن... تبار
کنج ویرانه شامم ز جفا داد و مکان *** ناز دانه گل من رفت رقیه ز جهان
بانگ لا حول و ولا از لب پر خون چو شنید *** خیزران زد به همان لب که پیامبر بوسید

نوحه اول محرم

شیعه باز این چه غوغا شده *** شیعه مگر قتل حسین آمده

مادر قاسم نو کد خدا *** با سر انگشت حنا آمده

شیعه باز این چه غوغا شده *** شیعه مگر قتل حسین آمده

ای که در شبه تو ای پروردگار *** یادم از کرب و بلا آمده

گفت سکینه ای عموجان العطش *** قطره ی آبی مگر با جان برابر شده

شیعه باز این چه غوغا شده *** شیعه مگر قتل حسین آمده

مادر قاسم نو کد خدا *** با سر انگشت حنا آمده

ای که در شبه تو ای پروردگار *** یادم از کرب و بلا آمده

شیعه باز این چه غوغا شده *** شیعه مگر قتل حسین آمده

مادر قاسم نو کد خدا *** با سر انگشت حنا آمده

انتظار علی اکبر از سفر *** ام لیلا سر راه آمده

شیعه باز این چه غوغا شده *** شیعه مگر قتل حسین آمده

ای علمدارم ماه هاشمی *** هم علمداری و هم برادری (جواب)

خیز وقت یاریست برادرم *** در دو عالم تو در کنار می

صف به صف دشمن نعره می زند *** چه غم از دشمن تو کنار می (جواب)

من به قربان زور و بازویت *** حامی زینب شهسوار می

می رسد بانگ کودکان من *** ای برادر تا چرخ چار می (جواب)

تشنگی کشته است کودکان من *** تو امید لیل و نهار می

حضرت عباس در جواب شاه *** گفت قربانت جانم ای آخاه

رفت و سوی آب آن مه حجاز *** مشک و پر نمود شاه سر فراز

از عطش عباس خشکیده لبش *** از حسین بگرفت قدری فاصله

ای علمدارم ماه هاشمی *** هم علمدار می هم بردار می (جواب)

نوحه اول ماه محرم

در کوفه چون مسلم بی یار و یاور شد *** بر قامتش گریان زهرای اطهر شد

چون از مدینه وارد ملک عراق شد *** از بهر بیعت در بر اهل نفاق شد

آه دلش بر طارم این نه رواق آمد

ای کوفیان مسلم ابن عقیلم من *** نایب مناب و بی یار و غریبم من

بر گمراهان دین بالله دلیلیم من

صد پاره شد جسمش از ناوک خنجر *** رو در مدینه کرده کی شاه بی یاور

ای خسرو خوبان از این سفر بگذر

آن قوم بی پروا در آن دم بیعتش بستند *** در آن میانه بیعتش از کینه بشکستند

فرقش ز سنگ کینه و تیغ جفا خستند

باد صبا رو در مدینه بر حسین برگو *** شد کشته مسلم از جفای فرقه بد خود

شاهها میا در کوفه و در هند آور رو

ترسم علی اکبرت در خون طپان گردد *** ترسم سر قاسم زیب سنان گردد

ترسم بهار تو فصل خزان گردد

ای حرمت قبله ی حاجات ما ابوالفضل

یاد تو تسبیح و مناجات ما ابوالفضل

تاج شهیدان همه عالمی ابوالفضل

دست علی ماه بنی هاشمی ابوالفضل

ماه کجا روی دلارای تو ابوالفضل

سرو کجا قامت رعناى تو ابوالفضل
دست تو شد دست شه لا فتى ابوالفضل
خط تو شد خط امان خدا ابوالفضل
مکتب تو مکتب عشق و وفاست ابوالفضل
درس الفباى تو صدق و صفاست ابوالفضل
چهار امامى که تو را دیده اند ابوالفضل
دست علمگیر تو بوسیده اند ابوالفضل
عم امام و أخ و این امام ابوالفضل
حضرت عباس (علیه السلام) ابوالفضل
ای به فدای سر و جان و تنت ابوالفضل
این ادب آمدن و رفتنت ابوالفضل
شمع شده ، آب شده سوخته ابوالفضل
روح ادب را ادب آموخته ابوالفضل
وقت ولادت قدمی پشت سر ابوالفضل
وقت شهادت قدمی پیشتر ابوالفضل

شیعه ز نو شد ماه محرم (2) *** ز نید بر سر اندرین عزا و ماتم
ای شیعیان بر سر ز نید ماه عزا شد (2) *** قتل حسین بن علی از نوبه پا شد
بعد از برادر چه جفاها که کشیدم (2) *** پای پیاده رو مغیلان بدویدم

ماه محرم آمده با شور و محشر (2) *** شال عزا در گردن حیدر صفدر

کشتند و عون و جعفر و عباس و اکبر (2) *** شال عزا در گردن حیدر صفدر

نوگل گلزار حسن قاسم داماد (2) *** جسم شریفش بزمین آن گل شمشاد

رأس شریف شه دین سبط پیمبر (2) *** از این عزا بر سر زنان حیدر صفدر

غم‌دیده زینب بسر شاه شهیدان (2) *** شد قسمت تو کربلا من شام ویران

جسم تو بر روی زمین من دیده گریان (2) *** با اهل بیت عازم به شام ویران

خوش خفته ای جان برادر با جوانان (2) *** من بی کسم با عابد و مشتی یتیمان

یا رب به پیغمبر و هم زهرا و حیدر (2) *** بخشا گناه شیعه بر حیدر صفدر

شیعه شد ماه عزا زیند بر سر ، با ناله و زاری در این ماتم سرا

هم ز بهر حسن و جد و کبارش ، هم نوگل زهرا حسین در کربلا

زینب آمد بسر نعش برادر، کی عزیز خواهر پسر شیر خدا

چشم و بگشا و ببین خواهر زارت، می برند اسیری با شمر بی حیا

ای برادر بسوی کوفه روانم، همراه من غمزده طفلان حزین
یک طرف خواری زندهای پریشان، از هجر جوانان به دو صد آه و فغان
عابد زار تو بر ناقه سوار است، غل به گردن او بنمودند ز چرا
سر تو بر سر نی هم‌ره‌م آمد، وین نعش تو ماند ز چه در کرب و بلا
رو سوی نعش ابوالفضل نمودو، گفتا که به پا خیز و نگر زاری ما
همه بر ناقه سواریم و به سوی شام، ای یاور زینب تو به هر درد و بلا
خیز از جا و رهان مشت ضعیفان، کز داغ جوانان به سر و سینه زنان
ام لیلا ز فراق علی اکبر، با نوحه جان سوز در این دشت بلا
دختر شیر خدا رو به نجف کرد، باب تاج دارم تو نیایی ز چرا
بکشی تیغ و کشی کوفی و شامی، و ابن سعد بی دین و شمر بی حیا
بار الها به حق نور محمد، تعجیل نما تو به ظهور شه دین
حجت ابن الحسن آن حامی شیعه، آن مظهر اسرار علی شیر خدا

ما عزادار شه کرب و بلا ایم همه *** جمع ماتم زدگان شهدایم همه
گشت در کرب و بلا چون شه مظلوم شهید *** از دم خنجر و شمشیر و هم از ظلم یزید
خون دل زین الم از دیده افلاک حسین *** تا ابد جن و بشر اهل عزایم همه
گر نبودیم در آن روز صف کرب و بلا *** به رکابش بنماییم سر و جان به فدا

ماتمش هر طرف امروز نماييم به پا *** بر سر و سينه زنان صبح و مسائيم همه
داغ ناکامي شهزاده علي اکبر *** تا قيامت به دل شيعه فکندست شرر
دست عباس علي گشته جدا از پيکر *** بر علمدار حسين نوحه سرائيم همه
ياروانش همه افتاده ز شمشير جفا *** غرقه خون با تن صد چاک فتاده روی خاک
عشرت قاسم داماد بدل شد به عزا *** در عجب از غم آن عيش و عزائيم همه
تير کين حرمله اندر عوض جرعه آب *** چاک زد حلق علي اصغرش از نوک سنان
جگر فاطمه زين واقعه گردیده کباب *** به فغان شد دل عالم بنواييم همه

اکبر روان شو قدت بينم *** تو نوجواني داغت بينم
يك دم تحمل بينم جمالت *** شيري که دادم مادر حلال
رخت عروسی بهرت بریدم *** نوميد گشتم از عيش اکبر
حجله ی شادی عيشت ندیدم *** تو نوجواني مرگت نينم
شهزاده اکبر ماه مدینه *** عازم به میدان در جنگ عدوان
مادر روان شو قدت بينم *** تو نوجواني مرگت نينم

مادر روانم قدم نظر کن *** از اکبر خود قطع نظر کن

اکبر روان شو قدت ببینم *** تو نوجوانی داغت نبینم

نوحه مسلم بن عقیل

این سرپر خون بین کنار مصطفی *** جسم شریفش به زمین سرش به نیزه ها

هرچه به زحمت نگرم ای شه با وفا *** زخم تنت فزون بود از ستاره ها

گاهی به مجلس یزید و گه به طشت زر *** گاهی به دست ظالمان و گه به نیزه ها

نهاده بر سر تنور خولی بی حیا *** سری که نور او بود مثال قرص ماه

جن و ملائک به زمین جمله به سر زنان *** جبریل با نوحه کنان در صف کربلا

آب فرات پر چرا تو موج می زنی *** شرم نکردی به خدا ز روی مصطفی

به سر زنان نوحه کنان رسول هاشمی *** فرمود روحی یا حسین فریاد از این عزا

بگردنش شال عزا علی مرتضی *** فاطمه با حسن روان به دشت کربلا

شیعه عزای شه دین کهنه نمی شود *** صاحب عزا خدا بود فریاد از این عزا

ص: 153

آه از دمی که کشته شد عزیز فاطمه *** چه روی داد و بر حرم ز فرقه دغا

سید سجاد و حرم با دل پر زخون *** کلثوم و زینب حزین به در خیمه ها

روی زمین سیاه شده چه کشته شد حسین *** ز اهل حرم بلند شد فغان و ناله ها

شیعه باز است و غم *** با آه و الم

بر سرو سینه بر زن *** که ز نو شد محرم

چه شهنشاه دین *** روی قوم کین

فرمود ایها الناس *** به صدای حزین

زهرا است مادرم *** پسر حیدرم

نامم بود حسین و *** سبط پیمبرم

کشتید یاورم *** عون و جعفرم

عباس علمدار من و *** امیر لشکرم

کشتید یاورم *** قاسم نوجوان

در خیمه گه علیل است *** عابد ناتوان

سکینه از عطش *** طفلان کرده غش

قطره ای آبش دهید *** به خیمه ها برم

شیعه کردند شهید *** آن قوم پلید

نوگل باغ زهرا *** از حکم یزید

باز این چه شورش است که در خلق عالم است *** باز این چه نوحه و چه عزا و چه ماتم است

باز این چه رستخیز عظیم است کز زمین *** بی نفخ صور خاسته تا عرش اعظم است

این صبح تیره باز دمید از کجا کزو *** کار جهان و خلق جهان جمله در هم است

گویا طلوع می کند از مغرب آفتاب *** کاشوب در تمامی ذرات عالم است

گر خوانمش قیامت دنیا بعید نیست *** این رستخیز عالم که نامش محرم است

در بارگاه قدس که جای ملال نیست *** سرهای قدسیان همه بر زانوی غم است

جن و ملک بر آدمیان نوحه می کنند *** گویا عزای اشرف اولاد آدم است

خورشید آسمان و زمین نور مشرقین *** پرورده کنار رسول خدا حسین

کشتی شکست خورده طوفان کربلا *** در خاک و خون فتاده به میدا کربلاست

گر چشم روزگار بر او فاش می گریست *** خون می گذشت از سر ایوان کربلا

بنشین عزیز مادر *** ز برم علی اکبر
 ای علی آرام جانم *** نیست دگر صبر و قرارم
 ای گل احمر لیلا *** نور چشم تر لیلا
 گفته بودم چه بمیرم *** تو بیایی به مزارم
 ای گل باغ حسینم *** مرو ای نور دو عینم
 ای چراغ دل لیلا *** نور چشم تر لیلا
 ای کمان ابرو حلالم *** رحم کن مادر به عالم
 سر تربتم زمانی *** سوره ی قرآن بخوانی
 همچنان لاله ز داغت *** سری از قبر بر آرم
 بود امیدم که به پیری *** تو عصای مادر بگیری
 چه کنم که نا امیدم *** ای جوان مرد رشیدم
 حجله شادی نینم *** به زفافت ننشستم
 شب عیشت ایا مادر *** به غمت من بنشستم

نوحه دو طفلان مسلم

حارث مزن سیلی ما بر تو مهمانیم *** آواره و بی کس در کوفه ویلانیم
 ظالم مکش ما را پرواز داور کن *** رحمی نما آخر شرم از پیمبر کن
 بنگر بحال ما خوفی ز محشر کن *** در دستت ای کافر پژمان و حیرانیم

کاشانه خود را ما هر دو گم کردیم *** در خانه ات امشب رو بر تو آوردیم

بهر چه ای ظالم بر ما جفا داری *** بر کس نه بنمودیم ظلم و ستمکاری

آخر چرا این سان با ما به پیکاری *** بگذر ز قتل ما هر دو مسلمانیم

هستیم غلامانت سیلی مزن دیگر *** چشم انتظار استی از بهر ما مادر

خاک سیه ریزد از بهر ما بر سر *** اندر فراق او از دیده گریانیم

نوحه دو طفلان مسلم

از ما یتیمان در گذر حارث ای حارث *** شرمی کن از خیر البشر حارث ای حارث

ما کودکان خون جگر بی مدد کاریم *** مظلوم و زار و در بدر بیکس و یاریم

چون سیل و از ابر بصر خون دل باریم *** باشیم زار و در بدر حارث ای حارث

از بهر قتل ما مکش تیغ بران را *** رحمی کن ای شوم دغا ما یتیمان را

هرگز ندیده کس کند قتل مهمان را *** از حق نمی ترسی مگر حارث ای حارث

اینک تراگر حاجت است بهر سیم و زر *** بتراش ما را گیسوان ای ستمگستر
بفروش هم چون بندگان بر سر معبر *** تا چند از حق بی خبر حارث ای حارث
یا زنده بر ما را بر پور مرجانه *** انعام خود حاصل نما بعد افسانه
یا مهلتی ده ای ز حق گشته بیگانه *** در سجده بگذاریم و سر حارث ای حارث
ما کودکان مسلمیم این چنین خواریم *** در دام رنج و محنت و غم گرفتاریم
بی جرم باشیم و خطا دل به غم دادیم *** داریم و قلب پر شرر حارث ای حارث

ای شمر پر جور و جفا، ظالم امان از تشنگی *** ای کافر دور از خدا، ظالم امان از تشنگی
من زاده ی پیغمبرم، نور دو چشم حیدرم *** رحمی به حال مضطرم، ظالم امان از تشنگی
آخر من بی خانمان هستم غریب و میهمان *** شرمی کن ای میزبان، ظالم امان از تشنگی
غمهای دوران یک طرف، زخم فراوان یک طرف *** داغ جوانان یک طرف، ظالم امان از تشنگی

ص: 158

من داغ اکبر دیده ام، مرگ برادر دیده ام *** تنها دیده ام، ظالم امان از تشنگی
با این همه افسردگی، دیگر نخواهم زندگی *** بگذار آید خواهرم، در وقت مردن بر سرم
بندد دو چشمان ترم، ظالم امان از تشنگی

با پا مزن بر سینه ام، ای دشمن دیرینه ام *** تا کی تو داری کینه ام، ظالم امان از تشنگی

نوحه حرکت امام حسین (علیه السلام) از مدینه به کربلا

شیعیان خاک به سر در نینوا آمد حسین *** سر بکف از بهر تیغ اشقیا آمد حسین

کربلا آمد حسین نینوا آمد حسین

نیست طاقت تا کنم تقریر با اهل العزا *** شد عزیز فاطمه وارد به دشت کربلا

چونکه از روز ازل بودش شهادت مدعا *** با گروه همرهان بهر فدا آمد حسین

بر مراد سوره یاسین و طاهای عین و صاد *** کاروان آل احمد وادی ایمن فتاد

سبط خیر المرسلین سر حلقه آل عبا *** بر سر مهمانی جور و جفا آمد حسین

شاه دین گفتا به یاران این زمینم وعده گاست *** بارو بگشایید یاران کین زمینم خوابگاست

ص: 159

این زمین ها مدفن و گلزار آل مصطفی است *** از پی پیمان عهدش با خدا آمد حسین
سخت بگرفته رهش حر دلاور یک طرف *** های و هوی فرقه ی اعدا و لشکر یک طرف
اهل بیت مصطفی با دیده ی تر یک طرف *** از برای دادن جان بر ملا آمد حسین
گرد و خاکی با چه فرزند رسول از صدر زین *** از قدمش خاک از وی شد بلند از آن زمین
شد غبار آلود ریش انور سلطان دین *** زد ندا هاتف که در عرض و سما آمد حسین
کربلا آمد حسین نینوا آمد حسین
بهر قربانی به همراه داشت هفتاد و دو تن *** همچو عون و فضل و قاسم و اکبر گل پیرهن
همچو عباس علمداری که شد صد پاره تن *** بر مقام قرب شبل مرتضی آمد حسین
شاه دین فرمود و با یاران که اینجا جای ماست *** بارو بگشاید کین جا سرزمین کربلاست
این مکان خوش گلشن گلهای آل مصطفی است *** باغبان باغ ایمان و وفا آمد حسین
شد ز فعلش آیه او فوا بعهدی برقرار *** با ابوالفضل این چنین فرمود آن والا تبار

کی برادر خیمه هایی چند بنما استوار *** کاندرا اینجا مظهر قالوا بلی آمد حسین

کربلا آمد حسین نینوا آمد حسین

غرق خون گردید نوگل زینب *** ز آتش غم سوخت حاصل زینب

ز شرار غم دم به دم هر دم *** شعله ی ماتم بر دل زینب

نوجوانانش غرق بحر خون *** اندر آن هامون چون دل زینب

نعش جوانانش چو اندر خون *** ماتم غم شد محفل زینب

آتش داغ نوجوان اکبر *** شعله زد آندم بر دل زینب

گاهی از داغ صفدر لشکر *** شعله زد آتش بر دل زینب

بر سر نعش قاسم عطشان *** شد غم و افغان حاصل زینب

کودک مظلوم اصغر معصوم *** آتش غم زد بر دل زینب

شعله ور گردید زان غم عظمی *** جمله گلزار حاصل زینب

نزد شاه دین میوه ی یاسین *** گفت و خون گردید این دل زینب

ای حسین من نور عین من *** یک نظر بنما بر دل زینب

این همه غمها و محنتها *** زندگی گشته مشکل زینب

روز و شب سوزم ای دل افزون *** بزم غم گشته محفل زینب

نوحه شهادت دو طفلان زینب (علیها السلام)

زینب غم زده گفتا به شه کرب و بلا *** این دو طفلان مرا (2)

به فدای قد سرو علی اکبر بنما *** این دو طفلان مرا (2)

بهر پا بوس تو از خیمه سرا آمده ام *** با نوا آمده ام

کن نظر بر من افسرده دل از بهر خدا *** ای شه کرب و بلا
بغربتت جان برادر زده آتش به دلم *** کرده خونین جگرم
خجلم با تو بگویم سختی جان ابا *** ای شه کرب و بلا
توسلیمانی و من مور ضعیفم ببرت *** جان به قربان سرت
خواهرت نیست کم از مور در این دشت بلا *** ای شه کرب و بلا
نیست این قطره اگر لایق بهر عمان *** ای شه تشنه لبان
خار و خس را به گلستان تو بده ره ز وفا *** ای شه کرب و بلا
این دو تن ران ملخ هست قبول ار بشود *** خواهرت شاد شود
دارم امید که مایوس نسازی تو مرا *** ای شه کرب و بلا
یوسف مصر توئی پیر زن خسته منم *** زار و دل خسته منم
دو کلاف رستم راز کرم رو منما *** ای شه کرب و بلا
پیش از آنی که در این دشت شود اکبر تو *** کشته اندر بر تو
دور سرو قد اکبر بنما هر دو فدا *** ای شه کرب و بلا
تا که عباس نرفته است سوی شط فرات *** از پی آب حیاط
دور سر و قد عباس نما هر دو فدا *** ای شه کرب و بلا

بر لب دریا لب دریا دلان خشکیده است

از عطش دلها کباب است و زبان خشکیده است

کربلا بستان عشق است و شهادت ای دریغ

کز سموم تشنگی این بوستان خشکیده است

سوز بی آبی اثر کرده است بر اهل حرم

هر طرف بینی لب پیر و جوان خشکیده است

ص: 162

آه از مهمان نوازانی که در دشت بلا *** میزبان سیراب و کام میهمان خشکیده است
نازنین همت که عباس آید از دریا ولی *** آب بر دوش است و لبها همچنان خشکیده است
دامن مادر چو دریا اصغرش چون ماهی است *** کام ماهی بر لب آب روان خشکیده است
کر ندارد اشکها آبی به لبهایش زند *** چشمه چشم رباب کز سوز جان خشکیده است

نوحه شهادت قاسم بن الحسن (علیه السلام)

ای یادگار مجتبی قاسم ای قاسم *** ای نور چشم مرتضی قاسم ای قاسم
گشتی شهید اشقیا قاسم ای قاسم

مادر بریدم بهر تو رخت دامادی *** آماده کردم بهر تو حجله شادی
داغی و اندر دل من تو بنهادی *** غلطان میان خاک و خون تو در افتادی
ای قاسم نو کد خدا قاسم ای قاسم

اندر رضای حق جوان جان فدا کردی *** من را به درد دوریت مبتلا کردی
تن زیر سم مرکبان توتیا کردی *** تازه عروست را غم آشنا کردی
بادا خدا از تو رضا قاسم ای قاسم

کو مجتبی تا از غمت نوحه گر گردد *** از داغ تو ای نوجوان خون جگر گردد
از دیدنت قلبم بدان پر شرر گردد *** مادر ز هجرانت یقین در بدر گردد
بستی ز خون بر کف حنا قاسم ای قاسم

گشتم دچار فرقه شوم بد کردار *** کردم اسیر کوفیان بر سر بازار

هر لحظه بینم ای جفا کینه من آزار *** نی محرمی دیگر به جز عابد بیمار

ای جسم و سر از هم جدا قاسم ای قاسم

مادر تو منما بیش از این ناله و غوغا *** تا کی کنی افغان چنان بلبل شیدا

از هجر گل منما دگر آه و واویلا *** بر گو تا با حال حزین بر سر گلها

گشتی شهید اشقیا قاسم ای قاسم

بیا مادر از حرم بیرون *** سرو بستانت می رود میدان

کفن بنما بر تن قاسم *** مونس جانت می رود میدان

بیا مادر در دل گویم *** این دم آخر با تو از افغان

مکن دیگر بعدم ای مادر *** گریه و زاری ناله و افغان

بود یارت اندر این صحرا *** ای ستمدیده خالق سبحان

ز جور چرخ نوگل مادر *** از گلستان می رود میدان

مرخص کن مادرا دیگر *** نبود اندر دل طاقتی دیگر

جوان ها چون یک به یک رفتند *** کشته گردیدند در ره یاور

برای من زندگی مشکل *** از پس مرگ نوجوان اکبر

چسان مانم اندر این دنیا *** روح و ریحانت می رود میدان

رهایم کن تا که بنشینم *** بر براق مرگ با هزار افغان

گهی جولان گشته ای مادر *** دیده گریان وعده جانان

ز خون من باید این صحرا *** لاله گون گردد از دم پیکان

شود جسمم طوطیا از کین *** جان جانانت می رود میدان

بیا مادر لحظه ای بنشین *** در کنار من از ره یاری

چو من رفتم کشته گردیدم *** نو عروسم را ده تو دلداری

اگر گوید کو پسر عمو *** گو فدایی شد در ره یاری

ص: 164

نوحه قاسم بن حسن (عليه السلام)

از حرم تا قتلگاه قاسم شتابان می رود *** کودک مه صورتی در سوی میدان می رود

در فلک خیل ملک محو تماشایش همه *** جان بکف بگرفته و در راه جانان می رود

از حرم تا قتلگاه قاسم شتابان می رود

ای فلک مشک و عبیر آور بزن بر موی وی *** یادگار مجتبی با چشم گریان می رود

از حرم تا قتلگاه قاسم شتابان می رود

کربلا جولانگه اش انا فتحنا ذکر او *** توسنش بهر جدل چون مرغ پران می رود

از حرم تا قتلگاه قاسم شتابان می رود

آفرین بر شوکتش صد مرحبا بر صولتش *** تشنه لب در سوی میدان او رجز خوان می رود

از حرم تا قتلگاه قاسم شتابان می رود

ساعیا از عالم قدس آیدت طبع رسا *** قاسم آن رعنا جوان از بهر قربان می رود

از حرم تا قتلگاه قاسم شتابان می رود

نوحه شهادت قاسم بن الحسن (عليه السلام)

عمو جان ای عمو جانم برس دیگر به فریادم *** نما از فضل و احسانت عمو از غصه ها شادم

فتادی قاسم از مرکب چو از دل دل علی در خون *** صدا زد ای عمو جانم برس ایندم به فریادم

عمو جان ای عمو جانم برس دیگر به فریادم

گرفتم منزل و مأوا عمو در حجله میدان *** بیا بین چون عجل کرده عمو مهمان و دامادم

عمو جان ای عمو جانم برس دیگر به فریادم

عموجان گر یتیم من غلامی از غلامانم *** عزیز فاطمه دیگر حلالم کن که آزادم

عمو جان ای عمو جانم برس دیگر به فریادم

کفن شد رخت دامادی عزا شد عیش دنیايم *** عجل چون برگ وافکندی به آخر در ره بادم

خدا حافظ خدا حافظ عمو جانم خدا حافظ *** نما ای بی معین مولا ز راه مرحمت یادم

بگو بر مادر پیرم مکن گیسو مکن شیون *** که من بهر شهادت جان مادر از ازل زادم

سلام من رسان عمو به زینب عمه ام برگو *** که من ای عمه جان سر خوش به آن عیش خدادادم

شما ای سینه زنها بر سرو سینه زنان باشید *** عطا و اجرتان بی شک حسین داده نه من دادم

به افسر از ازل داده خدا مهر حسینی را *** نداده مادر از اول به غیر از عشق او یادم

ذوچه شهادت قاسم بن الحسن (علیه السلام)

بود و در کربلا یادگار از حسن *** مصطفی خصلت و مرتضی در سخن

طلعت روی او مطلع الفجر بود *** خال کنج لبش شرح والفجر بود

طاق ابروی او ليله القدر بود *** خلق و خلق و سخن هر سه بودی حسن

بود و در کربلا یادگار از حسن

نام او قاسم و مظهر المجیب *** آن حبیب خدا را یگانه حبیب

دید و در کربلا عم خود را غریب *** همچو بلبل روان شد بطرف چمن

بود و در کربلا یادگار از حسن

احمد آسا به معراج حق کرده رو *** روی او سوی حق سوی حق روی او

متصل ذکر او ای عمو ای عمو *** جان به قربان تو این سر و این بدن

بود و در کربلا یادگار از حسن

غم مخور ای عمو من بجا مانده ام *** تو چنین تشنه کامی و من زنده ام

اندر این درگهت کمترین بنده ام *** از تو فرمان عمو جان اطاعت ز من

بود و در کربلا یادگار از حسن

ای عمو بنده ام گر چه شه زاده ام *** زر خرید توأم گر چه آزاده ام

بهر قربان تو از ازل زاده ام *** این من این تو و این من و این کفن

بود و در کربلا یادگار از حسن

شه کشیدی چه جان عزیزش ببر *** او به شه شه به او هر دو گرم نظر

صورت هر دو از اشک گلگونه تر *** پر ز خون نسترن ژاله پر یاسمن

بود و در کربلا یادگار از حسن

شاه دین ز اشتیاق قاسم از فرط شوق *** محو حق آن یکی دیگری محو ذوق

دستها گردن یکدگر کرده طوق *** آنکه بودی خفی جلوه کردی علن

ص: 167

بود و در کربلا یادگار از حسن

مظهر حق شدی در جهان آشکار *** از سلیل علی از حسن یادگار

جلوه کردی چنان نور پروردگار *** شد عیان نور حق اندر آن انجمن

بود و در کربلا یادگار از حسن

شهادت قاسم بن الحسن (علیه السلام)

طفل یتیم حسنم ای عمو ای عمو *** قاسم شیرین سخنم ای عمو ای عمو

اذن جهادم توبده از وفا ای عمو *** شیر نر صف شکنم ای عمو ای عمو

با تو بگویم شه والا مقام ای عمو *** این بود آخر سخنم ای عمو ای عمو

کرده وصیت به تو شاه هدا ای عمو *** تا بروم جنگ کنم ای عمو ای عمو

جان عمو من که ندارم پدر ای عمو *** ریشه عدوان شکنم ای عمو ای عمو

سوی سپه قاسم داماد شد ای عمو *** گفته که شام دمنم ای عمو ای عمو

حجله ی عیش ببندید که داماد آمد *** قاسم آن طفل یتیم با دل ناشاد آمد

قاسم ای تازه جوان بزم مبارک باشد *** حجله ی عیش تو قیصور مبارک باشد

تازه داماد ایا قاسم گلگون کفنم *** شد سیه حجله ی عیش تو یتیم حسنم

قاسم ای سرو نهال و چمن باغ حسن *** می شود بعد تو ما خوار و اسیر دشمن

بیش از این آتش هجران تو به قلبم مفکن *** ترک میدان منما رحم نما بر دل من

قاسم ای نور دو چشمان سر من ولدی *** شد سیه حجله ی عیش تو یتیم حسنم

قاسم ای نور دو چشم تر من یا ولدی *** از فراق شد خونین جگرم یا ولدی

بعد تو خاک بریزم ز سرم یا ولدی *** ولدی ای گل بستان عقیق حسنم

قاسم ای سرو نهال چمن باغ بتول *** گشتی عازم سوی آن فرقه گمراه ملول

ولدی زحمت شبهای مرا یاد نما *** همه رنج و مصیبت ز مرا یاد نما

ص: 168

رحم بر حال من ای قاسم داماد نما *** او کفن پوش شد و رفت به سوی میدان

بی تو چون روی کنم در وطنم *** مه تابان ایا نوگل گلزار حسن

نورچشمان بتول ابن اخ ناشادم *** مادرا کی رود این واقعه من از یادم

تازه داماد ایا قاسم گلگون کفنم *** شد سیه حجله ی عیش تو یتیم حسنم

نوحه شهادت قاسم بن الحسن (علیه السلام)

ز جا برخیز ای رعنا جوان گل عذار *** نظر بنما به حال زار و چشم اشک و بار من

تو تا رفتی به میدان جان شیرینم برفت از دست *** سیه شد روزگارم همچو قلب دشمنان تو

ز طفلی پروریدم من ترا تا آنکه در پیری *** تو باشی مونس تنهایی و شبهای تار من

امیدم بود ای مادر که بندم حجله عیشت *** فغان از بخت تو آه از دل امیدوار من

شب دامادیت گفتم عروست را حنا بندم *** ز خونت سرخ شد دست عروس بیقرار من

فتادی تا بخاک از پشت زین قاسم *** شد از افتادنت از کف عنان و اختیار من

گمان کردم که در شبهای جمعه بعد فوت من *** برای خواندن قرآن بیایی بر مزار من

زنجیر زنی

عموی خوبم ابو الفضل بیا در خیمه ها *** اگر نشد آب میسر نکش خجالت ز ما

اشک چشم آب روان شد برای کودکان (ای عمو جانم عمو)

خدا کند که عمو جان کند صرف نظر *** ز آب و آید دگر بار زند در خیمه سر (جواب)

بگو به طفلان بخوانند همه امن یحییب *** اگر نیاید علمدار شود بابا غریب (جواب)

عمود خیمه ی او را چرا بابا کشید *** مگر به برگشتن او نمی باشد امید (جواب)

نوحه شهادت ابوالفضل (علیه السلام)

سقای طفلان (2)

نخل امیدم (2)

بهر چه افتادی ز پا جانم ابوالفضل

جان برادر از غمت (2)

خون از بسر می ریزمت (2)

پشتم شکست از ماتمت (2)

تا سرنگون شد پرچمت (2)

و از اشک زینب (2)

خون شد سراسر قلب بریانم برادر

سقای طفلان (2)

نخل امیدم (2)

بهر چه افتادی ز پا جانم ابوالفضل

ای افسر نام آورم (2)

جان دل و بال و پرم (2)

سردار و میر لشکر (2)

نور دل غم پرور (2)

میر سپاه و لشکر (2)

تاب و توان (2)

سر لشکر و سرخیل و سالارم ابوالفضل

سقای طفلان (2)

نخل امید (2)

بهر چه افتادی ز پا جانم ابوالفضل

ای محرم اسرار من (2)

سقا و پرچمدار من (2)

فرمانده انصار من (2)

شایسته دربار من (2)

دلسوز من غمخوار من (2) آرام جانم (2)

سردار و فرماندار ارکانم برادر

سقای طفلان (2)

نخل امید (2)

بهر چه افتادی ز پا جانم ابوالفضل

سقای حسین میر و سالار نیامد *** علمدار نیامد علمدار نیامد

شبل اسدالله علمدار نیامد *** آن صف شکن جبهه ی جنگ یار نیامد

فرزند رسول حیدر کرار نیامد *** علمدار نیامد علمدار نیامد

گفتا به سر نعلش برادر شه خوبان *** برخیز و نگر جان اخا زاری طفلان

امشب به حرم اهل حرم جمله پریشان *** آن سرور ما سید و سالار نیامد

علمدار نیامد علمدار نیامد

برخیز و ببین جان اخا چشم تر من *** از داغ فراقش شکستی کمر من

کی کرده جدا بازوی شرافکت از تن *** آن گوهر گمگشته به دیدار نیامد

علمدار نیامد علمدار نیامد

ص: 171

سقای حسین میر و علمدار نیامد *** علمدار نیامد علمدار نیامد

برخیز دگر باره علم را توبه پا کن *** یاری برادر تو در این دشت بلا کن

با زینب و کلثوم دوباره تو وداع کن *** آن یار حسین سید و سالار نیامد

علمدار نیامد علمدار نیامد

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (علیه السلام)

علمدار سپاهم ای برادر (2)

شهید بیگناهم ای برادر

ای برادر ای برادر ای برادر

توئی پشت و پنام ای برادر (2) *** به هر غم یار و غمخوارم تو بودی

بهر دردی پرستارم تو بودی (2) *** علمدار و سپه دارم تو بودی

ای برادر ای برادر ای برادر

شاه دین گفت به عباس دلاور *** ز جا برخیز و بین حالم برادر (2)

علم بر گو به دست کی سپارم (2) *** به غیر از تو علمداری ندارم (2)

ای برادر ای برادر ای برادر

علم را نوبت دیگر به پا کن (2) *** به من همراهی از بهر خدا کن

علم بر گو به دست کی سپارم (2) *** به غیر از تو علمداری ندارم

ای برادر ای برادر ای برادر

علمدار سپاهم ای برادر *** شهید بی گناهم ای برادر

فلک آخر به ما جور و جفا کرد *** به هجران تو ما را مبتلا کرد

ای برادر ای برادر ای برادر

دو دست نازنینت را جدا کرد *** برادر ای برادر ای برادر

من آخر پادشاه ملک دینم *** سرور قلب خیر المرسلینم

ای برادر ای برادر ای برادر

ص: 172

در این صورت غریب و بی معینم *** برادر ای برادر ای برادر

ای برادر ای برادر ای برادر

به عالم جز من مظلوم بی یار *** کسی نشنیده شاهی بی علمدار

تن تنها اسیر قوم کفار *** برادر ای برادر ای برادر

سقای تشنه کامان چو دید شور و محشر *** از تشنگی پیا شد ز آن کودکان سراسر

گفتا به خویش عباس کن فکر جرعه آب *** آل نبی سراسر زین آب گشته بی تاب

طفلان شدند مدهوش گشتند جمله بی تاب *** از بهر تشنه کامان ای نور چشم حیدر

ناگه سکینه آمد نزدش به آه و زاری *** در دست مشک خشک با قلب بی قراری

گفتا عمو که خواهم بهرم تو آب آری *** چون عم ز تشنه کامی بر دل فتاده آذر

آب فرات از ماست نوشند گبر و ترسا *** ما تشنه لب نشستیم اندر کنار دریا

این کوفیان بی دین سازند منع بر ما *** ما از چه تشنه کامیم عم نام آور

بگرفت مشک خشک او با دیده های گریان *** آمد به خیمه نزد شاهنشاه غریبان

ص: 173

گفتا اجازه خواهم ای بهترین شاهان *** چشمان به گریه آمد عباس آن دلاور
گفتا فغان طفلان از جان نموده سیرم *** بدهم اجازه تا آب از بهرشان بگیرم
یا آن که من دهم جان کز عمر خویش سیرم *** ای بهترین اخیار اذنم ده ای برادر
بگرفت اذن میدان از شاه تشنه کامان *** شاه شهید بگریست از رفتش به میدان
گفتا که بعد عباس گشتم وحید و حیران *** از رفتنت به میدان قلبم شده پر از غم
شد حمله ور بر آن قوم شبه علی پس آنکه *** جمعی به خاک انداخت از تیغ و تیر آن شه
گرد و غبار لشکر پیچان رسید برمه *** شد وارد شریعت آن خسرو مضطر

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (علیه السلام)

ای آب روان از تو بدان دیده بپوشم *** در این لحظه ننوشم

جگر گوشه زهرا بود تشنه و تنها (2)

خوش می گذری بی خبری از دل اصغر زند چون ز عطش پر

جگر گوشه زهرا بود تشنه و تنها (2)

خیزد ز حرم ناله غم بانگ عمو جان ز بی تابی طفلان

جگر گوشه زهرا بود یکه و تنها (2)

آن سرور من رهبر من خسته و عطشان بود در صف میدان

جگر گوشه زهرا بود تشنه و تنها (2)

سقای جوان تشنه روان شد ز فتوت ز ایمان و مروّت

جگر گوشه زهرا بود تشنه و تنها (2)

وین عباس شباب الهاشمی *** وین عباس عزیز الفاطمی

سوی خیمه چسان تو را برم *** نزد طفلان علی اصغر

روز و بازو علمدارم کجاست *** شیر میدان سپهدارم کجاست

آن شب تارم کجاست *** پاسبان خیام من کجاست

غرقه خون گشت ای برادرم *** ای سپه دار امیر لشکر

مادرش ام البنین در قتلگاه است *** او همی گوید که عباسم کجاست

بازوی حیدر ز زین افتاده است *** یعنی عرش عالمین افتاده است

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (علیه السلام)

زد ناله سکینه ز جگر عمو عمو جان

ای یار غریبان

فکر بنما قطره آب از ره احسان

ای یار غریبان

سردار صف کرب و بلا عمو عمو جان

ای یار غریبان

بنما نظری جانب ما ای مه تابان

ای یار غریبان

عمو به فدای تو و آن قامت موزون *** از تاب عطش این همه طفلان شده دل خون

خون از بسر ما ز عطش آمده بیرون *** ماتم زدگان را بنگر عمو عمو جان

عمو به خدا ز عطش تاب نداریم *** چندی است که از تشنه ای خواب نداریم

عمو چه شده بهره ای از آب نداریم *** در خیمه نظر کن ز وفا عمو عمو جان

بنما نظری جانب ما ای مه تابان *** ای یار غریبان

عمو ز عطش اصغر لب تشنه کباب است *** دل سوخته بی تاب و توان حال رباب است

مشتی زن و طفلان نظری کن به عزابست *** این شعله آتش بنگر عمو عمو جان

ای جان عمو ما به چه تقصیر و گناهیم *** بهر چه گرفتار به این عز سیاهیم

در دشت بلا خیز که احوال تباهیم *** یاری بنما بهر خدا عمو عمو جان

اولاد نبی مانده در این دشت و بیابان *** ای ماه بنی هاشم و سقای غریبان

ما را به وطن گر برسانی به شتابان *** ما را نگذاری تو چنگال لعینان

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)

سرباز رشید پسر فاطمه هستم جدا گشته دو دستم (2) *** در این ارتش جاوید شدم کشته توحید

در روز ولایت بزدی بوسه بدستم (2) *** که حق را بیرستم

در این ارتش جاوید شدم کشته توحید

ای آب روان از تو بدان چشم بپوشم *** در این لحظه نوشم

در این ارتش جاوید شدم کشته توحید

خوش می گذری بی خبری از دل اصغر (2) *** زد چون ز عطش پر (2)

جگر گوشه زهرا بود تشنه و تنها *** در این ارتش جاوید شدم کشته توحید

خیزد زحرم ناله غم بانگ عمو جان (2) *** ز بی تابی طفلان (2)

جگر گوشه زهرا بود تشنه و تنها *** در این ارتش جاوید شدم کشته توحید

آن سرور من رهبر من خسته عطشان (2) *** بود در صف میدان (2)

جگر گوشه زهرا بود تشنه و تنها *** در این ارتش جاوید شدم کشته توحید

ص: 177

مانده تنها حسین (2) سوی او بی امان (2) سنگ می بارد و نیزه می آید (2)

گه نظر می کند او سوی خیمه ها *** گه سوی علقمه می نماید نگاه

شده تنها حسین این امیر سپاه *** صف به صف گرد او لشکر کوفیان

(جواب)

در رگ خنجرش خنجری بوسه زد *** خنجری بر لب خنجری بوسه زد

در رگ گردنش خواهری بوسه زد *** ناله دل خراش می زد از عمق جان

(جواب)

گرد نعش حسین هل هله شد به پا *** کوفیان شادمان خیمه ها در عذاب

غرق در خون شده زمین کربلا *** پر خروش آسمان بچه ها در فغان

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (علیه السلام)

شبل شیر خدا صاحب تیغ و علم *** ساقی کودکان و پاسبان حرم

هم امیر سپاه هم علمدار شاه واغریبا وا شهیدا

ص: 178

مشک خشکیده را چون ز سکینه گرفتن *** آسمان شد ز صبر و طاقتش در شگفت

سوی شط شد روان آن امیر جهان واغریبا و شهیدا

خواست تا نوشد آبد و یادی از شاه کرد *** آبها روی آب و ریختی و آه کرد

شاه دین تشنه لب تو خوری آب عجب واغریبا و شهیدا

مشک را پر ز آب و راه میدان بگرفت *** ریخت بس دست و سر که عاقبت شد شهید

از سر زین فتاد آن نو نهال مراد واغریبا و شهیدا

تیر در دیده و جدا دودستش ز تن *** فرق منشق ولی بد از عمودش سخن

خود بدستش خضاب رفته از جسم و تاب واغریبا و شهیدا

چون نبودش دو دست که تا ستون سازی *** زان به صورت بروی خاک و خون آمدی

اصل مجروحیش تیر مظلومی اش واغریبا و شهیدا

ولدی فاطمه گفتش آمد به خاک *** گفتن از آن سبب اخی و ادرك اخاک

ورنبودی غلام عمر خود بر امام واغریبا و شهیدا

بر کمر دست و شه بر برادر نشست *** کای علمداد من داغ تو پشتم شکست

جان من از فدات بندای وفات واغریبا و شهیدا

مشک را پر ز آب و راه میدان گرفت *** ریخت بس دست و سر که عاقبت شد شهید

از سر زین فتاد نو نهال مراد و غریبا و شهیدا

از مدینه به سوی طوس روان شد شه خوبان *** حکم مأمون لعین با دل پر خون و پریشان

گفت هنگام وداع به همه یاران و عزیزان *** می رود سوی قضا از ستم و جور لعینان

شد یقینم که بود آخر عمر من دلریش *** در غریبی دهم زهر جفا قوم بد اندیش

حال سازید به پا ماتمم اکنون به بر خویش *** چون عزادار به غربت بنمود بهر غریبان

چه بگویم ز جفا کاری این چرخ ستمگر *** ظلم ها کرده روا بر همه اولاد پیمبر

کشته گردیده حسین تشنه لب از نیزه و خنجر *** هم بدادند ز جفا زهر به سلطان خراسان

فرشها را تو بیچان که غریبانه دهم جان *** چون شه کرب و بلا روی زمین بی کس و عطشان

ص: 180

ذو حه شهادت حضرت ابوالفضل (عليه السلام)

خم شده قامت رعناى حسين *** روى خاك افتاده سقاى حسين

گشته از بازو قلم دست سقاى حرم

كودكان اشك عزا جارى كنيد *** شد فدا سقا از او يارى كنيد

مثل گل بشكفت كنار علقمه *** خون چكيد از هر دو چشم فاطمه

گشته از بازو قلم دست سقاى حرم

از حرم رو جانب صحرا كنيد *** بر عمو بزم عزا جارى كنيد

مى رسد از خيمه ها اين زمزمه *** كشد شد سقاى آل فاطمه

گشته از بازو قلم دست سقاى حرم

وقت جان دادن صدا مى زد حسين *** جان خود را داده در راه حسين

گشته زينب ديده خونبار حسين *** شد دو تا فرق علمدار حسين

گشته از بازو قلم دست سقاى حرم

فاطمه آمد كنار پيكرش *** تا كه بر دامان خود گيرد سرش

زينب از داغ غمت افسرده شد *** اصغر از سوز عطش پژمرده شد

گشته از بازو قلم دست سقاى حرم

گو چه آمد بر سر باباى ما *** خفته در درياى خون سقاى ما

اى حسينم نظرى سوي عمو كن و ببين *** از كمر خود قاتل قاتل خونخوار كشيد

گشته از بازو قلم دست سقاى حرم

به كجا كار مرا عشق رخ يار كشيد *** عشق بين عشق كه آخر به كجا كار كشيد

عشقت آخر بدنم را بسوى دار كشيد *** تن پاكم بسوى كوچه و بازار كشيد

گشته از بازو قلم دست سقاى حرم

حسین به کربلا سفر می کند واویلا واویلا *** زینب او خون به جگر می کند واویلا واویلا
 سقای او علم به دست می کند واویلا واویلا *** اکبر او کفن به تن می کند واویلا واویلا
 اهل حرم لب تشنه تر می کند واویلا واویلا *** قاسم او زره به تن می کند واویلا واویلا
 کشته شوند و همه یاران حسین واویلا واویلا *** اصغر شش ماهه و آن نور عین واویلا واویلا
 این جا زمین کربلاست واویلا واویلا *** شور و نوا به خیمه هاست واویلا واویلا
 گشایید بار که نینواست واویلا واویلا *** خون حسین خون فداست واویلا واویلا
 هر که به سر عشق حسین می باشد واویلا *** ماه حسین پرچم او به پا کند واویلا

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (علیه السلام)

گفتم عباس که من چون تو برادر دارم *** چه غم از کثرت و انبوهی لشکر دارم
 ز صدای سم اسبت به حرم می گفتم *** خاطر جمع و بنخوایید برادر دارم

هر شب و روز زبان من و زینب این بود *** که چه عباس امیری به برابر دارم
حیف از آن دست بلندی که به آواز جلیل *** دعوت بود که من بازوی حیدر دارم
گله از من مکن ای جان برادر بخدا *** ممکنم نیست که نعشت به زمین بردارم
همه شب حرف من و زینب و کلثوم این بود *** همه آسوده بخوابید برادر دارم
شه دین ناله اکبر بشنید از جا کند *** شه سوار فرس و قبضه شمشیر بدست
لشکر کوفی و شامی همه در هم بشکست *** آمد و بر سر بالین جوانش بنشست
گفت ای تازه جوان نور دو چشم تر من *** ای بخون غرقه علی اکبر مه پیکر
زخمهای بدنت گر چه ز حد افزون است *** مادر پیر تو لیلای ز غمت محزون است
چون شه تشنه لبان بی کس و بی یاور شد *** وقت جانبازی شهزاده علی اکبر شد
چون یکی سرو خرامان ببر مادر شد *** صدف دیده اش از اشک پر از گوهر شد
دست و بر سینه بر مادر خود کرد قیام *** غنچه لب بگشود و به ادب کرد سلام

گفت کی مادر محنت کش غم پرور من *** دم آخر تو بیا لحظه ای مادر بر من

بار الها به حق پهلوی مجروح بتول *** این عزاداری ما جمله بفرمای قبول

قطع و نابود نما مده ای آل رسول *** این حسودان ز همه خلق فراوان آمد

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (علیه السلام)

آه از وقتی که عباس رشید *** در زمین کربلا گردید شهید

زینب غمدیده با چشم پر آب *** از حرم آمد برون با صد شتاب

دید شه را مات و حیران آمده *** با تن تنها ز میدان آمده

قامت غم گشته و حال فگار *** اشک می ریزد چو ابر نوبهار

گفت ای خواهر فدای جان تو *** جان فدای دیده گریان تو

گو چرا تنها ز میدان آمدی *** از چه با حال پریشان آمدی

ای شه بی کس سپه دارت چه شد *** ای برادر جان علمداریت چه شد

گفت ای زینب ز غم پشتم شکست *** دید آخر رفت عباسم ز دست

ای دریغا بی کس و یاور شدم *** بی برادر اندر این کشور شدم

گفت زینب ای شهنشاه زمن *** کشته شد اکنون اگر عباس من

پس چرا تنهائش بگذاشتی *** در میان دشمنان وا داشتی

کوفیان ترسم سرش بی تن کنند *** پیکرش صد پاره از خنجر کنند

یا ببر ما را بسوی قتلگاه *** یا بیاور جسم او در خیمه گاه

این سخن چون شاه از زینب شنید *** با تأسف ناله از دل بر کشید

گفت با زینب به چشم اشکبار *** خواهر از این کار معذورم بدار
خواستم هر چند در میدان کین *** جسم او بردارم از روی زمین
دیدم از بس خورده شمشیر و سنان *** از جفا بر پیکر آن نوجوان
گشته از کین پاره پاره پیکرش *** از جفا افتاده دست اطهرش
زین سبب با حال مضطر آمدم *** گفت زینب بی برادر آمدم
شیعیان از این سؤال و این جواب *** قلب غمگین من از غم شد کباب
شاه دین گفتا به زینب با فغان *** کی بلا کش خواهر بی خانمان
ای بلا کش خواهر بیچاره ام *** وی ز شهر و خانمان آواره ام
آتش دل ساعتی خاموش کن *** یک وصیت با تو دارم گوش کن
گر چه داغ مرگ اکبر دیده ای *** داغ عباس دلاور دیده ای
لیک چون هستی تو ای دخت بتول *** عصمت صبغری ناموس رسول
عصمت اله را نشان و مظهری *** هم یدالله را یگانه دختری
آن قدر از دل مکش آه و خروش *** تا توانی بر شکیبایی بکوش

بنشین با تو بگویم زینب *** غم دل با تو بگویم زینب (ای خواهر من)

بعد من قافله سالار تویی خواهر من *** دختر حیدر کرار تویی خواهر من

خون ما جمله در این دشت روان خواهر شد *** خولی و شمر به دشمن جان خواهد شد (خواهر من)

خواهرم اکبر و عباس و علی اصغر من *** هدف نیزه و پیکان بلا خواهد شد خواهر من
جمله یاران حسین در سفر کرب و بلا *** جان به کف سر به ره دین خدا خواهد شد خواهر من
خواهرم خون شهیدان به بیابان بلا *** نهر جوشنده پر شور و نوا خواهد شد خواهر من
چونکه با دجله و نهر فرات آمیزد *** خواهرم خوب نگر تا که چها خواهد شد خواهر من
موج توفنده و بران چو هزاران شمشیر *** بی امان بر سر عدوان خدا خواهد شد خواهر من
چون که خون شهدا چشم عدو را بندد *** بزم طاغوت و به یک لحظه عزا خواهد شد خواهر من
بعد من خواهر من باز و نما قصه ما *** چوزما از سفر آل عبا خواهد شد خواهر من
چونکه بر نی سر پر خون حسینت بینی *** خواهرم صبر و نما ظلم و فنا خواهد شد خواهر من
اهل یتیم همه در مرگ پدر می گریند *** ام کلثوم در آن دم بنوا خواهد شد خواهر من
گرتورا مضطر و نالان و پریشان بینند *** شاد و خندان دولب دشمن ما خواهد شد خواهر من

لشکر خصم و شما را به اسیری گیرند *** شام غم مسک و مأوای شما خواهد شد خواهر من

این زمان نوبت شمشیر زبان می آید *** تیز و برنده چو خون شهدا خواهد شد خواهر من

نوحه شهادت حضرت ابوالفضل (علیه السلام)

دختر شیر خدا آمده کرب و بلا *** تا به پا دارد عزا(2)

زینب از محنت سرای شام آمد کربلا *** تا به پا دارد عزا(2)

گفت با قبر حسین با سوز دل با صد نوا *** جان فدایت یا اخوا(2)

بر مقدس بر تو پاک حسین بنهاده سر *** اسوه صبر و شکیبایی پر از رنج سفر

اشک ریزان ناله جان سوز می آورد از جگر

شعله زد با آه جان کاهش به قلب ما سوی *** تا به پا دارد عزا(2)

قهر مان استقامت نور چشم بو تراب

آفتاب برج عصمت روح ایمان و حجاب *** تا به پا دارد عزا(2)

آنکه شد بعد از حسین شور آفرین انقلاب

ای به خون کشته گاه بر سرزمین نینوا *** تا به پا دارد عزا(2)

تربت پاک برادر را تاجان در بر گرفت

اشک ریزان در بغل آن مظهر اطهر گرفت *** تا به پا دارد عزا(2)

گفتا ام لیلا در خرابه آشیان دارم *** چه بلبل از فراغ نوگلی آه و فغان دارم
گهی یاد آورم از جسم صد چاک علی اکبر *** گهی یاد حسین افتم دو چشم خون فشان دارم
منم لیلا که باشم از حریم آل پیغمبر *** چه سازم کنج ویران بی سرو سامان مکان دارم
ندیده کس جوان مرده چو من هر شب بر این مهنت *** چنین شام غریبانی که با این کودکان دارم
ز دوری گلی گر بلبلان از دل کشد افغان *** منم کز هجر یک رعنا جوان درد نهران دارم
گلم پرپر نمودی باغبان وانگه به خون غلطان *** دلی پر خون ز داغ هم گل و هم باغبان دارم
خزان کردی گلستان و گلان را کرده ای پر پر *** هزاران شکوه زین گل چین و زان باد خزان دارم
اگر شد اکبرم کشته امیدم بر حسین بودی *** مصیبت های گوناگون برای این و آن دارم
من از داغ حسین و اکبرم بس نیست ای گردون *** که بس جور و ستم از کوفیان و شامیان دارم
من آن لیلا که بودم در مدینه نوگل زهرا *** در این ویران سرا هر دم فغان و الأمان دارم

گهی بر خود بنالم که بر اطفال پدر مرده *** گهی بر زینب و کلثوم خون از دیدگان دارم

گهی با ناله های دلخراش مادر اصغر *** گهی یاد از گلوی اصغر شیرین زبان دارم

گهی یاد آورم ام البنین را منتظر در ره *** گل پر خون دگر از مرگ عباس جوان دارم

در آن ساعت که بین من عروس ماه طلعت را *** به مرگ و یاد قاسم اشک غم یکسر روان دارم

نوحه شهادت علی اکبر (علیه السلام)

سروناز چمن ای باغ ولایی ولدا *** یوسف گمشده آل عبایی ولدا

اسمعیلی تو و قربان خدایی ولدا *** گل پر پر شده کرب و بلایی ولدا

خیز از پای که تا خیمه لیلا برویم *** خیز و ای صید بلا دیده از اینجا برویم

چشم غمدیده لیلا نگران تو بود *** جان آن خسته روان بسته به جان تو بود

سرزنان ناله کنان اشک فشان تو بود *** آمدی تشتنه و در فکر لبان تو بود

خیز و برپای که تا خیمه لیلا برویم *** خیز و ای صید بلا دیده از این جا برویم

یارب این سرو و که افتاده سرافراز نما *** نازنین دیده او باز و پس از ناز و نما

یارب این غنچه خاموش و سخن ساز و نما *** لب خونین علی را به سخن باز و نما

خیز و برپای که تا خیمه لیلا برویم *** خیز و ای صید بلا دیده از این جا برویم

در کرب و بلا شورش و محشر بود امشب *** در قلب حسین از ستم اخگر بود امشب

در خیمه همه اهل حرم زار و پریشان *** از آه و فغان دیده ز خون تر بود امشب

کلثوم حزین با دل پر خون و پریشان *** در ماتم عباس دلاور بود امشب

با ناله و غم مادر قاسم شده دمساز *** در حجله عروس خسته و مضطر بود امشب

در خلد برین از غم فردا شده دل خون *** از بهر حسین زاده پیمبر بود امشب

گردیده حسن با جگر پاره عزادار *** بر سینه زنان بهر برادر بود امشب

از هیبت این شب به فغان دختر زهرا *** ز اندیشه فردا بی برادر بود امشب

ص: 190

بر زانوی غم با دل پر حسرت و گریان *** زینب ز غم مرگ برادر بود امشب
گردیده رباب خون جگر از حالت اصغر *** اندر سر گهواره مکدر بود امشب
قاسم چو یکی طایر شکسته پر و بال *** تا صبح ز غم دیده ی او تر بود امشب
زهرا ز غم مرگ حسین گشته پریشان *** خون در جگر ساقی کوثر بود امشب
ای شیعه در این بزم عزا اشک بفشانید *** از بزم حسین حضرت داور بود امشب

نوحه شهادت علی اکبر (علیه السلام)

اکبر تازه جوان یا ولدی یا ولدی *** ای مرا روح روان یا ولدی یا ولدی
جان مادر ز چه اینگونه بخون غلطانی *** کشتی عمر تو گردیده چرا طوفانی
خفته در روی زمین همچو مه رخشانی *** با رخ نور فشان یا ولدی یا ولدی
ای عزیز دل و جان یوسف گل پیرهنم *** گشته کرب و بلا نو خط سیمین ز غنم
همچه یعقوب شد از فرقت رویت وطنم *** شد بهارم چه خزان یا ولدی یا ولدی

هرگز بهر تو از روح و دل و جان نرود *** هرگز از یاد من ای سرو خرامان نرود

غم دشوار تو بیرون ز دل آسان نرود *** کرده پیوند به جان یا ولدی یا ولدی

گشتی آغشته به خون عاقبت ای تازه جوان *** که گل عیش نچیدی ز گلستان جهان

گلشن عمر تو از صدمه بیداد خسان *** شد مبدل به خزان یا ولدی یا ولدی

تو علی اکبر مه پیکر ناکام منی *** هیجده ساله جوان سرو گل اندام منی

قوت جان حسین مایه آرام منی *** شاه شیرین سخنان یا ولدی یا ولدی

اکبر تازه جوان یا ولدی یا ولدی *** ای مرا روح روان یا ولدی یا ولدی

گفت برخیز ز جا ای مه رخشنده مادر *** قد شمشاد علم کن و بکش تیغ در پیکر

خوش زن به صف معرکه چون حیدر صفدر *** همچو طومار بیچان توز هم لشکر کافر

همچو بن عم نبی شیر خدا ساقی کوثر *** به دو انگشت بیفکن در از قلعه خیبر

ص: 192

اذن میدان ز پدر خواست در آن دم علی اکبر *** نوگل باغ بتول آن که بود شبه پیمبر
تا شود عازم میدان عدو همچو غضنفر *** گیسوان کرده پریشان ز غمش مادر مضطر
گفت ای تازه جوان سرو روان نو گل لیلا *** ترک میدان بنما رحم نما بر دل لیلا
می شود زار و پریشان ز فراق دل لیلا *** حسرت عیش تو در گور برم تا صف محشر
شرمسارم که چرا حجله عیش تو نبستم *** شب دامادی به پهلوی تو یکدم نشستم
حال از ظلم و ستم در غم مرگ تو نشستم *** سوی میدان می روی یوسف کنعانی مادر
گفت اکبر که ایا مادر غمدیده زارم *** دشت پر دشمن و بی کس بود این باب کبارم
خود ده انصاف که این زندگی آید به چه کارم *** بایدم ساخت فدا در ره او من سر و پیکر
پسر فاطمه امروز شود کشته در این دشت *** من نباشم به یقین از پسر فاطمه بهتر
گر من امروز نکنم جان به فدای شه بی یار *** چه بگویم به جواب پدرش در صف محشر
مادرش فاطمه آن روز اگر از تو پرسد *** در جوابش چه بگویم ایا غمزده مادر

مادرا منع مکن رفتن من جانب میدان *** صبر بنما که دهد اجر تو آن خالق داور

نوحه شهادت علی اکبر (علیه السلام)

شاه دین چون بسر کشته اکبر برسید *** صیحه زد از جگر و آه غریبانه کشید

اکبر ای سرورشید گل گلزار امید

گفت و ای سرورشیدم ز چه بی بر شده ای *** پاره پاره بدن ای نوگل احمر شده ای

سیرو گویا ز جهان ای علی اکبر شده ای *** که چنین تن به قضا داده ای ای بدر فرید

ز جهان دیده چرا بسته ای ای مایه ناز *** سر این کار و تو با من بگو ای محرم راز

کن تصلی دل بابت بنمای تو دیده و باز *** از چه گشته ای خاموش تو از گفت و شنید

خیز و بخرام و ببینم قد دل جوی تو را *** بار دیگر نگرم قوت بازوی تو را

ای خدا لعن کند قاتل بد خوی تو را *** که تو را کرده علی با جگر تشنه شهید

به امیدی برت ای تازه جوان آمده ام *** دیده بگشای و که با قد کمان آمده ام

بنگر من به چسان اشک فشان آمده ام *** خیز و بابا که ندارم بخدا طاقت دید

این قدر تیر و چرا بر بدنت فرسوده *** زخمهایت همه چون غنچه دهن بگشوده

قاتلت آه چه بی رحم و ستمگر بوده *** عین شق القمر از جبهه تو کرده پدید

روز و شب هاشمی چون بلبل شوریده بنال *** از غم اکبرم آن سرو گلستان کمال

تو مکن واهمه از روز پر از خوف و ملال *** ما شفیعان تو هستیم در آن هول شدید

آب می گوید حسین خوناب می گوید حسین *** روی نعش اکبرش بابا می گوید حسین

یار می گوید حسین دادار می گوید حسین *** سر کش و سر دسته و سردار می گوید حسین

طور می گوید حسین مستور می گوید حسین *** هر که خواهد چشم دشمن کور می گوید حسین

هاله می گوید حسین چون نامه می گوید حسین *** در میان کوچه و بازار می گوید حسین

غیر می گوید حسین در دیر می گوید حسین *** هر که خواهد عاقبت بر خیر می گوید حسین

یار می گوید حسین سالار می گوید حسین *** فاطمه بین در و دیوار می گوید حسین

ص: 195

یاس می گوید حسین احساس می گوید حسین *** در کنار علقمه عباس می گوید حسین

لاله می گوید حسین آلاله می گوید حسین *** در خرابه دختری با ناله می گوی حسین

آب می گوید حسین خوناب می گوید حسین *** منبر و سجاده و محراب می گوید حسین

تار می گوید حسین ستار می گوید حسین *** شام کوفه کوچه و بازار می گوید حسین

نوحه علی اکبر (علیه السلام)

گفت لیلا چقدر ناله من پیر کنم *** نوجوانم ز کفم رفت چه تدبیر کنم

می کشد کار که دیوانه شوم آخر کار *** هر زمان یاد از آن زلف چو زنجیر کنم

ای خدا چند ز هجران علی اکبر خود *** آه جانسوز کشم ناله من پیر کنم

عاقبت گرگ اجل یوسف گل پیرهنم *** برد و نگذاشت که با وی نظری سیر کنم

شیر من باشد حالالت ای جوان پر ملال *** بار دیگر از وفا مادر حلالم کن حلال

حسرت شادی اکبر به دلم ماند ولی *** چونکه تقدیر چنین است چه تدبیر کنم

حیرتم با چه نه آن گویم و تحریر کنم *** شرح لیلای جگر خون و زجان سیر کنم
آرزو داشتم ای اکبر شیرین سخنم *** ببری بار دگر باز تو سوی وطنم
عاقبت گرگ اجل یوسف گل پیرهنم *** برد و نگذاشت که با وی نظری سیر کنم
داد و اندوه من افزون بود از حد و شمار *** روز روشن بود اندر نظرم چون شب تار
همچون نی ناله جانسوز کشم از دل زار *** می کشد کار که دیوانه شوم آخر کار
زندگی بی تو به لیلای جگر خون عار است *** دیده ام شام و سحر در غم تو خونبار است
در نظر نقش رخ خوب تو تصویر کنم *** آه جان سوز کشم ناله من پیر کنم
بی گل روی تو هر گل بر چشمم خار است *** به جهان بی تو شب و روز به من دشوار است
آه و افسوس نکردم به جهان دامادت *** تا دم صبح عروسی به مبارک بادت
آه و صد آه ز غم سوخت دل ناشادم *** ریشه جور و جفا کند ز جا بنیادم
چون شب جمعه شود مادر هر مرده جوان *** بر سر قبر جوان ناله و غوغا دارد

نوجوان مرده خبر از دل لیلا دارد *** به خدا مادر اکبر چه سحرها دارد

بار الها به حق ختم رسل پیغمبر *** از گناهان عزادار حسینیت بگذر

بار الها حق پهلوی بشکسته زهرای بتول *** این عزاداری ما جمله بفرمای قبول

أنا مظلوم حسین أنا محروم حسین *** أنا عطشان حسین أنا ضمآن حسین

لم یا قوم تریدون بیغی و فسادا *** لم تسقون بقتلی بلجاج و عنادا

لیس و الله سوانا خلف بعد النبی *** فرض الله علی طاعتنا کل عبداً

أنا مظلوم حسین أنا محروم حسین

چیست تقصیر من ای قوم که الیوم جهان *** شده آماده قتل همه با تیغ و سنانی

در شما نیست ز اسلام نه نامی نه نشانی *** أنا ضمآن و قد اخرجس نطقی و لسانی

أنا مظلوم حسین أنا محروم حسین

عجبا و عجبا امت گمراه که کردند گرفتار *** چشم پوشیده ز حق نمک احمد مختار

ص: 198

بنمودند عیالات نبی خوار به هر کوچه و بازار *** ترسیده ز که روزی بشوند از غضب خالق

جبار گرفتار

أنا مظلوم حسین أنا محروم حسین

نوحه علی اکبر (علیه السلام)

انا فتحنا و لک فتحا مبینا *** اکبر به میدان می رود ای ام لیلا

یا ارحم الراحمین رحمی به حالم *** اکبر به میدان می رود آن مه جمال

در مدت عمرم چه زحمت ها کشیدم *** تا شبه روی مصطفی را پروریدم

از زحمت خود ای خدا کامی ندیدم *** در جنگ گرگان می رود یوسف جمال

یارب به آب دیدگان مؤمنانت *** ده نصرتی بر اکبر سیمین عزارت

یارب به حق عزت پیغمبرانت *** یارب به جاه و رتبه آن مرسالانت

گر کشته گردد اکبرم ای حیّ سبحان *** ترسم چو مجنون رو کنم سوی بیابان

از آه و یارب یاربم در دشت و هامون *** افتد شرر بر خشک و تر ای کردگارم

ترسم جوانم در جوانی کشته گردد *** صدپاره از شمشیر و تیغ و دشنه گردد

این نو نهال من به خون آغشته گردد *** بر روزگار تیره ی خود بی قرارم

لیلا به جز اکبر نگهداری ندارد *** در راه شام و کوفه غمخواری ندارد

رحمی به حال ام لیلا کن ز احسان *** ای یاور ما بی کسان ای ذو الجلال

یارب نما رحمی بر این تازه جوانم *** ده نصرتی یارب به نور دیدگانم

ترسم نیاید زین سفر آرام جانم *** خوش می خرامد در برم با قد رعنا

یارب چه زحمتها که در پایش کشیدم *** شبها کنار بسترش نا آمیدم

آخر از این تازه جوان کامی ندیدم *** یا ارحم الراحمین ارحم مبینا

این آرزو بودم بدل ای حیّ سبحان *** دستم بگیرد این پسر با آه و افغان

گردد عصای پیریم با چشم گریان ***کن یاریش یارب به حق شاه بطها

ص: 199

چون سازم اندر این زمین جانا اسیرم *** از هجرت ای تازه جوان از عمر و سیرم

ای کاش و بعد از این من مضطر بمیرم *** دیگر نخواهم زندگی در دار دنیا

بینم به بیداری علی جان یا به خوابت *** در کوفه ویران و یا شام خرابت

نوک سنان بینم و یا بزم شرابت *** دیگر نبینی اکبرت ای ام لیلا

اهل حرم از خیمه گه بیرون بیاید *** عود و عبیر و عنبر و قرآن بیارید

یاسین و الرحمن و الفتاح بخوانید *** گیرید و قرآن بر سرش از پیر و برنا

نوحه علی اکبر (علیه السلام)

عجب گلی روزگار ز دست لیلا گرفت *** که تا قیامت گلاب ز دست زهرا گرفت

گلش مشبک شده از دم تیغ و سنان *** گلش بخون غوطه ور شدست چون ارغوان

گلش بدشت بلا شدست در خون طپان *** قرار و صبر و شکیب ز جمله دلها گرفت

گلش ز تاب عطش یقین که پژمرده بود *** آب ندادش فلک یقین که افسرده بود

مادر افسرده اش ز داغش آزرده بود *** دشت بلا در بغل آن قد رعنا گرفت

بود امیدم علی در پی آزادیت *** انجمن آرا شوم در شب دامادیت

آه که شد قتلگه حجله گه شادیت *** مادر زارت مکان به کوه و صحرا گرفت

گفت بنی علی غنچه لب باز کن *** از دل پر حسرتت زمزمه آغاز کن

درد جوان مرکبت بر پدر ابراز کن *** شور و فغان حرم تا به ثریا گرفت

خویش رساند و گرفت بر سر زانو سرش *** روی نهاد آن زمان بر رخ مه منظرش

دید بخون غوطه ور گشته گل احمرش *** اشک فشان حور عین خم قد رعنا گرفت

بار الاها نگر حال عزیز رسول *** گشته گلش چاک چاک از دم تیغ جهول

تا به فلک می رود ناله و افغان من *** زینب خونین جگر شورش و ویلا گرفت

کاش علی کور و بود مادر زارت کنون *** قد رسای تو را ننگرد او غرقه خون

ای گل سرخ چمن خفته به دریای خون *** بر سخنی باب تو ز تو تمنا گرفت

نوحه علی اکبر (علیه السلام)

زینب در آرزو خیمه بین نعش اکبر آمد *** در خیمه گه ز میدان صد پاره پیکر آمد

زینب ز داغ اکبر پشت حسین شکسته *** از تیغ و تیر و خنجر گردیده زار و خسته

بر جسم نوجوانم تیغ ستم نشسته *** زینب بین جوانم چشم از جهان بسته

با فرق منقش اکبر شبه پیمبر آمد

اهل حرم دویدند از خیمه گاه و بیرون *** با آه و ناله و غم با قلبهای محزون

منشوق سر علی را دیدند و روی پر خون *** از دشت کربلا شد فریادشان به هامون

چون غرقه خون جوان شد، آن شاه اطهر آمد

سر تا به پا پر از خون دیدند و قد اکبر *** با قلب زار بابش داغش فکنده آذر

تا ابروان دریده آن طارق منور *** از ضرب تیغ بیداد چون منقد ستمگر

از آه زار زینب، غوغای محشر آمد

فرمود زینب زار ای رودی ای علی جان *** ای نور دیدگانم مقتول قوم عدوان

فرق تو را دیدند این قوم نا مسلمان *** شد چاک و پیکر تو از تیغ و تیر و پیکان

این سان تن شریف، از خونت احمر آمد

ای نور دیدگانم زیبا جوانم اکبر *** ای طاقت و توانم آرام جانم اکبر

ای قوت لسانم بنگر فغانم اکبر *** بعد از رخ نکویت سیر از جهانم اکبر

از داغت ای علی جان ، عمرم دگر سر آمد

بودی زمان شادی هم کامرانی تو *** رحمی نکرده قاتل بر نوجوانی تو

پر خون نموده این روی ارغوانی تو *** افکنده آذر ظلم بر کامرانی تو

نوحه علی اکبر (علیه السلام)

لیلا به گفتا ای شهریارم *** از هجرت اکبر دل بی قرارم

ترسم نیاید اکبر ز میدان

لیلا ز غم گفت با اکبر زار *** یک دم تو بنگر بر چشم خونبار

مادر تو بگذر از رزم کفار *** بر سینه دارم آه شرر بار

بگذر تو از میدان کین مادر علی جان *** رحمی به لیلای حزین کن حق قرآن

دامادیت را مادر ندیدم *** من بزم شادی بهرت نچیدم

اندر وطن ای نخل امیدم *** رخت عروسی بهرت خریدم

گفتم به پیری ای علی دستم بگیری *** شد قسمتم این دم روم مادر اسیری

اندر مدینه صغری غمین است *** از دوری تو زار و حزین است

بنگر که بابت چون بی معین است *** از بهر قتلش اعدا به کین است

بی تو نخواهم زندگی ای جان مادر *** از بعد تو گردم اسیر و مضطر

ترسم نیاید اکبر ز میدان

ای اکبر من - تاج سر من *** یک دم توقف کن در بر من

ترسم نیاید اکبر ز میدان

ترسم که گردی - از تیغ و خنجر (2) *** کشته در این دشت از قوم کافر (2)

ترسم نیاید اکبر ز میدان

صدحیف و افسوس کین جسم این جان(2) ***گردد به زیر سم ستوران(2)

ترسم نیاید اکبر ز میدان

لیلا مسوزان قلب فگارم(2) ***جز کشته گشتن شوقی ندارم(2)

ترسم نیاید اکبر ز میدان

از فرقت من لیلا ی حیران(2) ***گردی اسیر از این قوم عدوان(2)

ترسم نیاید اکبر ز میدان

مادر حلالم بنمای و شیرت ***رفت از کف تو بدر منیرت(2)

ترسم نیاید اکبر ز میدان

آرام جانم- روح روانم(2) ***جز توبه دوران اکبر ندارم(2)

ترسم نیاید اکبر ز میدان

اکبر نظر کن- بر حال مادر(2) ***دارم ز هجرت قلبی پر آذر(2)

ترسم نیاید اکبر ز میدان

گر عزم میدان داری تو بر سر(2) ***نیلی کنم من بهر تو معجز(2)

ترسم نیاید اکبر ز میدان

سوز دل من- اکبر به حالت(2) ***شیری که خوردی- بادا حلالت(2)

ترسم نیاید اکبر ز میدان

نوحه علی اکبر (علیه السلام)

نوجوان اکبر نا کام- علی یا ولدی ***کام نادیده در ایام- علی یا ولدی

یا علی یا ولدی دیه گشا بر رخ من ***کن تکلم به من ای تازه گل احمر من

غنچه لب بگشا باز و بده پاسخ من *** که ز جانم شده آرام علی یا ولدی

یا علی یا ولدی ای غم تو آفت دل *** سرو قد تو چرا برده فرو پای به گل

آه از قتل تو این قوم بگشتند خجل *** وای ازین فرقه ظلام علی یا ولدی

تاب و نارم که بخون جسم تو غلطان نگرم *** بر سر خاک طپان جسم تو نتوان نگرم

پاره پاره تنت از خنجر و پیکان نگرم *** با چنین گونه گلی خام علی یا ولدی

بعد تو خاک فنا بر سر دنیای دنی *** بعد تو مرغ چمن لال ز شیرین سخنی

بعد موی رخت ای شبه رسول مدنی *** تا ابد صبح جهان شام علی یا ولدی

نوحه علی اکبر (علیه السلام)

مه لقا اکبر - نوجوان اکبرم *** غرقه خون اکبرم خفته اندر برم

شاه دین دید چون غرقه خون اکبرش *** خفته گلگون بدن گل بدن در برش

خون گرفته رخ و گیسوان سرش *** گفت و کی در چمن ای گل احمرم

بی تو بابا دگر زندگی مشکل است *** تا قیامت مرا داغ تو بر دل است

هدیه عاشقان غرقه خون مقتل است *** غرقه خون اکبرم خفته اندر برم

از چه پنهان شدی آفتاب از نظر *** کردی آخر غروب ای ستاره سحر

در کجا رو کنم بی تو جان پدر *** ای مه انورم ای علی اکبرم
ای خدا گشته لب تشنه در کوی من *** دیده بگشا پدر لحظه ای سوی من
سر از این خاک و خون نه به زانوی من *** خاک عالم همه بعد تو بر سرم
ای ز عهد ازل گشته می نوش من *** همچو جانان در آندر آغوش من
سر گذار ای پدر جان تو بر دوش من *** تا از این بحر خون در حریمت برم
چهارده ماه من غرقه خون دیدمت *** در بدن زخمهای فزون دیدمت
بلبلی در چمن پر ز خون دیدمت *** جان به قربان تو ای مه انورم
کی زده زخم کاری پدر بر سرت *** کی بخون غرقه کرده چنین پیکرت
خون گرفته چرا هر دو چشم ترت *** چون روم بی تو بابا دگر در حرم

نوحه شهادت علی اکبر (علیه السلام)

باب غم پرورم الوداع الوداع *** مهربان مادرم الوداع الوداع
شور و محشر در این دشت و بر پا شده (2) *** نور حق خوار و در چشم اعدا شده
از جفای خزان زار و تنها شده *** باب غم پرورم الوداع الوداع
ساعتی دیگر ای مادر دل غمین (2) *** گریه کن هرچه خواهی تو در این زمین
پاره پاره چو دیدی ز شمشیر کین *** نازنین پیکرم الوداع الوداع
شیر و از شیر جان خود دادیم (2) *** ای دریغا ندیدی شب دامادیم
عاقبت شد کفن رخت دامادیم (2) *** خاک غم بر سرم الوداع الوداع
اندر این دشت و از ظلم و جور خسان (2) *** خواهرها بین چسان گشته قوم کمان
از غم اکبرم الوداع الوداع *** باب غم پرورم الوداع الوداع
بعد قتلتم در این وادی پر ملا (2) *** خواهرها می برد ساریان از جفا

دست و از پیکرم الوداع الوداع *** باب غم پرورم الوداع الوداع

از غم یاوران خم شده پشت من (2) *** می برد از جفا شمر و انگشت من

بهر انگشتری الوداع الوداع *** باب غم پرورم الوداع الوداع

ص: 206

نوجوانم یا علی، آرام جانم یا علی *** ای تو یکتا گوهر گنجینه غم یا علی
ماه کنعانم مرو، نور چشمانم مرو *** راحت جانم مرو، ماه تابانم مرو
من نمی گویم مرو چون می روی آهسته تر *** من نمی گویم مرو اما نگاهی پشت سر
من نمی گویم مرو اما به مادر کن نظر *** کز زمین تا آسمان است آه و افغانم مرو
می روی اما نمی دانم که چون باشد دلم *** می روی اما دهی بر باد و اکنون حاصلم
رفتی ای مادر ولی لیلا ز داغت پیر شد *** از فراغت ام لیلا ی حزین دلگیر شد
اکبر من مادرت از زندگانی سیر شد *** از کنار من کنون ای راحت جانم مرو
ساعتی آرام تر تا این که بینم روی تو *** ساعتی آهسته تر تا بشنوم من بوی تو
محشری بر پا نمود قامت دل جوی تو *** یک نگاهی کن تو بر قلب پریشانم مرو
هیچ میدانی که از داغ تو مجنون گشته ام *** هیچ میدانی ز هجرانت جگر خون گشته ام

هیچ میدانی اسیر دشت و هامون گشته ام *** هیچ می دانی که سرگردان و حیرانم مرو
نوجوانا قامت از داغ هجرات خمید *** نوجوانا موی من از دوریت گشته سفید
نوجوانا تو مکن امید من را نا امید *** بین عزیز من دمی این چشم گریانم مرو
هر چه می گویم مرو اما روانی با شتاب *** هر چه می گویم مکن قلب مرا مادر کباب
هر چه می گویم مکن بنیاد صبر من خراب *** باز هم کردی ز هجر خود نوا خوانم مرو
جان مادر رفتی اما آشیانم سوختی *** اکبر من از فراغت استخوانم سوختی
نور دیده دیدی آخر جسم و جانم سوختی *** روشنی بخش منی ای ماه تابانم مرو
بار الها از کف من نوجوانم می رود *** بار الها اکبر شیرینی زبانم می رود
بار الها از برم سروروانم می رود *** ای علی اکبر تویی شمع شبستانم مرو

نوحه علی اکبر (علیه السلام)

بیا مادر علی اکبر که مانند گلت بویم *** بیا تا سنبل مویت به آب دیدگان شویم

الا ای اکبر رعنا مرو یکدم تو در میدان *** مزن آتش بجان من الا ای نیر تابان
بیا در این دم آخر غم دل با تو بر گویم *** بیا مادر علی اکبر که مانند گلت بویم
دمی مادر توقف کن که تا سیرت بینم من *** گلی از گلشن روی دل آرایت بچینم من
عزیزم زین سفر بوی فراق از تو همی جویم *** بیا مادر علی اکبر که مانند گلت بویم
بیا تا سر و رویت گلاب و عنبر افشانم *** بیا تا قل اعوذ و قل هو الله را برت خوانم
ز میدان رفتنت مادر همی گریم همی مویم *** بیا مادر علی اکبر که مانند گلت بویم
بیا تا رخت دامادی بر اندامت بپوشانم *** از این رفتن مزن آتش پسر بر خرمن جانم
سرشک خون ز هجرانت رود از دیده بر رویم *** بیا مادر علی اکبر که مانند گلت بویم
روان در سوی میدانی پسر بر من غم انگیزی *** نمی دانم که از رفتن چه خاکی بر سرم ریزم
در این دریای طوفانی ره وصلت چسان جویم *** بیا مادر علی اکبر که مانند گلت بویم
بمان تا بر سر و رویت به حسرت بنگرم مادر *** همی دانم نمی بینم ترا یک لحظه ی دیگر

من بی خانمان بعد از تو دیوانه بهر سویم *** بیا مادر علی اکبر که مانند گلت بویم
بزن بر سینه سینه زن که لیلا بی پسر گشته *** بنالی ای ساعی و خواننده زهرا خون جگر گشته
بگفتا مادر اکبر بمان تا راز دل گویم *** بیا مادر علی اکبر که مانند گلت بویم
بیا مادر علی اکبر که مانند گلت بویم *** بیا تا سنبل مویت به آب دیدگان شویم

نوحه علی اکبر (علیه السلام)

حسینم ای عزاداران به دل داغ پسر دارم *** در این دریای خون افتاده من یکتا گهر دارم
کجا افتادی از زین یوسف گلگون قبای من *** بگوشت غرقه خون بابا نمی آید صدای من
نمی باشد بجز وصلت علی جانم دوای من *** ز داغت تا صف محشر رخ از خون تو تر دارم
حسینم ای عزاداران به دل داغ پسر دارم
دگر بعد از تو بابا حیات من شود مشکل *** بماند تا قیامت داغ تو بابا مرا در دل
عجب کردی علی اکبر میان خاک و خون محفل *** چگونه در محیط خون بتو تاب نظر دارم
حسینم ای عزاداران به دل داغ پسر دارم

نشستم من تو خوابیده نه این شرط ادب باشد *** من آزرده تو افسرده از حالت عجب باشد
نگویم از تو این حالت عزیزم بی سبب باشد *** مکن منعم که من داغی ز داغت بر جگر دارم
بنه سر را به زانویم دمی پس خواب راحت کن *** بیا چون در آغوشم زمانی استراحت کن
در این صحرای پر دشمن ز من بابا حمایت کن *** امیدم بود و در دنیا نهایی نو ثمر دارم
گذارم غرقه خون بابا به رویم روی گلگونت *** زخم بوسه پیایی من به لبهای پر از خونت
بقربان لبان تشنه و آن درد افزونت *** ببین ای نو نهال من چه شامی بی سحر دارم
بنوک خامه ات افسر مداد خون فشان دارم *** تو خواننده نوایی کن عجب خونین بیان دارم
بزن ای سینه زن سینه که سری در نهان دارم *** بگو گفתי حسینم من به دل داغ پسر دارم

نوحه شهادت علی اکبر (علیه السلام)

رفت علی اکبرم آن گل جان پرورم *** رفتن جانم تویی یا رمقی از برم

وای علی اکبرم وای علی اکبرم

آب خروشان نگر این دل ویران نگر *** هم همه کوفیان غربت مهمان نگر

رفتن این نوجوان این دل ویران نگر *** وای علی اکبرم وای علی اکبرم
یوسف آل عبا زاده طاهاست این *** شبه رسول خدا نوگل زهراست این
نور دو چشم من و غمزده لیلاست این *** وای علی اکبرم ، وای علی اکبرم
رفت علی اکبرم آن گل جان پرورم *** رفتن جانم تویی یا رمقی از برم
باد صبا می وزد شانه به مویت زخم *** هیئت مویت نگر جانب صحرا برم
جان من است ای خدا یا که علی می رود *** وای علی اکبرم ، وای علی اکبرم
رفت علی اکبرم آن گل جان پرورم *** رفتن جانم تویی یا رمقی از برم
منزل لیلا کجاست خیمه گه ما کجا *** مکه و بطحا کجا وین دل صحرا کجا
تشنه لبان می رود این گل زهرا کجا *** وای علی اکبرم ، وای علی اکبرم
یوسف کنعان چه شد (2) مهر در خشان چه شد *** آن که برفت از بر من در کجاست

نوحه علی اکبر (علیه السلام)

اکبر گلگون کفن آرام جانم یا علی *** ای تو یکتا گوهر گنجینه باغم علی

نوجوانم یا علی روح روانم یا علی

نونهالی را که با صد خون دل پرورده ام *** ای خدایا من به پایش خون دلها خورده ام

لیک هستم در عزایت زار و نالان یا علی *** نوجوانم یا علی ، روح روانم یا علی

بود امید از برایت حجله ات آزین کنم *** بزم عیشت را فراهم کرده دلشادت کنم

شد امیدم نا امید ای ناز دانم یا علی *** نوجوانم یا علی روح روانم یا علی

ای پسر می خواستم کز لطف دلشادت کنم *** شهر بطحا را چراغان کرده دامادت کنم

بی ثمر شد محنت روز و شبانم یا علی *** نوجوانم یا علی روح روانم یا علی

وای اگر غرقه بخون این مه رخسار شود *** آخ اگر قلب تو بر خاک نگون سار شود

عمه ات زینب ز داغت سخت گریان یا علی *** نوجوانم یا علی روح روانم یا علی

نوجوان من چرا خاموش خفت اندر برم *** سرو نازم را چرا آغشته در خون بنگرم

از غمت لیلا شده گیسو پریشان یا علی *** نوجوانم یا علی روح روانم یا علی

رفتی و آخر نگفتی مادرت لیلا چه شد *** آنکه خود را سوخت چون شمعی بپا تا سر چه شد

خیز از خواب تو اینک دل غمینم یا علی *** نوجوانم یا علی روح روانم یا علی

ای خدا لیلا دگر یاور ندارد بعد از این *** بی پسر گردیده از ظلم و جفای مشرکین

در عزایت روز و شب زار و حزینم یا علی *** نوجوانم یا علی روح روانم یا علی

نوحه علی اصغر (علیه السلام)

بزن بر دوشم ای زنجیر ز بهر اصغر بی شیر که بر خون پیکری دارد

گلویش شد نشان تیر ز سوز تشنگی شد سیر پریشان مادری دارد

گلوی نازک اصغر همان نو غنچه احمر نشان تیر اعدا شد

حسین آن خسرو خوبان به آغوش عزاداران یگانه گوهری دارد

چو تیر حرمه آمد بر آن نالان و افسرده به یک باره تبسم کرد

که بهر ناوک پیکان زهر آلوده آن کودک مسیحا حنجری دارد

به دشت کربلا اصغر در آغوش پدر چون ماه جمال انوری دارد

ز میدان آمد آن کودک به نزد مادر گریان ولی با پیکر پر خون

چه سازد مادرش آخر چه می بیند عزیزش را که حال مضطری دارد

ز بهر اصغر پژمان نوا کن ساعی نالان تو و خیل عزاداران

زمین کربلا اندر عزای اصغر بی شیر چه شور محشری دارد

نوحه شهادت علی اصغر (علیه السلام)

بخواب ای غنچه پر پر *** بخواب ای کودک مادر *** علی اصغرم لای لای

علی اصغرم لای لای

عزیزم از چه بی تاب *** چرا مادر نمی خوابی *** گمانم تشنه آبی

علی اصغرم لای لای

مزن آتش به جان من *** مبر تاب و توان من *** بین اشک روان من

علی اصغرم لای لای

چرا مادر علی جانم *** نمی گیری تو پستانم *** چه می خواهی نمی دانم

علی اصغرم لای لای

عزیز من مکن غوغا *** بخواب ای کودک زیبا *** نسوزان قلب مادر را

علی اصغرم لای لای

چه شور است این بسر داری *** مگر میل سفر داری *** مکان و منزل من را

علی اصغرم لای لای

نخوابم در کنار تو *** خزان گردد بهار تو *** چنین مادر مکن زاری

علی اصغرم لای لای

نوحه شهادت علی اصغر (علیه السلام)

ایها الناس شما را به رسول دو سرا *** لحظه ای گوش نمایید در این بزم عزا

تا بیان سازم از آن واقعه کرب و بلا *** ز آن زمانی که علی اصغر عطشان آمد

شه دین گفت که ای زاده سعد بی دین *** گر چه دانم ندهی آب بر این طفل حزین

لیک خواهم بکنم حجت خود را تلقین *** چونکه این وحی به من از بر یزدان آمد

گر چه در زعم شما هست گنهکار حسین *** لیک این طفل نکرده است گنه در ثقلین

بین که از تشنه لبی کرده پیا شیون و شین *** از تف تشنه لبی زار و پریشان آمد

پسر سعد بگفتا به شه کون و مکان *** این زمان اصغر تو آب خورد از پیکان

گفت با حرمله بگذار خدنگی به کمان *** بدهش آب که خوش بر سر پیمان آمد

آن زمان حرمله کاهل بی دین دغا *** کرد در جعبه یکی تیر سه شعبه پیدا

بنهادش به کمان آن سگ بی دین دغا *** شد رها تیر و زد گیر چه بران آمد

آمد آن تیر به سوی شه دین چون زهرا *** بگذشت از گلوی اصغر و از بازوی شاه

شه بگرداند عنان وانگهی از قربانگاه *** به سوی اهل حرم با دل پر خون آمد

چون بیامد به در خیمه به دل ناله کنان *** گفت با مادر اصغر که بیا و بستان

خیز از جا و زغم چاک نما جامه جان *** که علی اصغر از جانب میدان آمد

بار الها به حق خون علی اصغر *** طول عمری تو عطا کن به محبان یکسر

به حق احمد و حیدر و شبیر و شبر *** به حق فاطمه آن بهتر نسوان آمد

نوحه شهادت علی اصغر (علیه السلام)

گهواره خالی، قنطاق خونین *** لائی لائی از سفر برگشته رودم

ای عندلیبان گلشن خزان است *** آهسته نالید اصغر به خواب است

از آن میانه شاه شهیدان *** از مرگ اصغر شد آه و افغان

شبهانخفتم در زندگانی *** تا آنکه که گردی زیبا جوانی

تا بعد مرگم قرآن بخوانی

شبهان به پایت زحمت کشیدم *** رنج فراوان دائم کشیدم

در پای مهدت راحت ندیدم

وحشت مکن تو، در این بیابان *** راحت بخواب و کم کن تو افغان

گهواره خالی، قنطاق خونین *** لائی لائی از سفر برگشته رودم

نوحه شهادت علی اصغر (علیه السلام)

مه لقا کودک بی شیر علی اصغر من *** ای گلویت هدف تیر علی اصغر من

ای علی اصغر من *** نوگل احمر من

طفل سیمین بر من *** مرغ قدسی فر من

جان مادر به فدای تو و خاموشی تو *** من به قربان تو و حالت بی هوشی تو

با پدر ای عجب افتاد هم آغوشی تو *** شدی از مادر خود سیر علی اصغر من

ای علی اصغر من نو *** گل احمر من

مادرا جای تو خالی است به گهواره تو *** وه ز سنگین دلی قاتل خونخواره ی تو

تادم روز اجل مادر بی چاره تو *** می کشد ناله شبگیر علی اصغر من

ای علی اصغر من *** نو گل احمر من

طفل شش ماهه بهر ملت و آیین به یقین *** نبش جرم و گناهی به خداوند معین

پس تو ای غنچه نشکفته گلدسته من *** کشته گشتی به چه تقصیر علی اصغر من

ای علی اصغر من *** نو گل احمر من

نشد این قدر زمانی که چو مرغ سحری *** در گلستان حرم بود و ترا نغمه گری

از چه یک لحظه ایا نوگل خیرالبشری *** کرد احوال تو تغییر علی اصغر من

ای علی اصغر من *** نو گل احمر من

حرمه بر لب خشکیده تورحم نکرد *** بتو و سینه تفتیده تورحم نکرد

بر دل مادر غمدیده تورحم نکرد *** کشت از ناوک تذویر علی اصغر من

ای علی اصغر من *** نو گل احمر من

نوحه شهادت علی اصغر (علیه السلام)

لبلب شیدا عجب شوری تو بر پا می کنی *** شور و غوغا می کنی (2)

راز دل همچون صبا در گوش دلها می کنی *** شور و غوغا می کنی (2)

گاه از تیغ جفا داری تو افغان و خروش *** گه ز تاب تشنگی چون رعد می آیی به گوش

گاه می نالید که بر روی دست من خموش *** هر زمان چشمان خود چو بندیان وا می کنی

شور و غوغا می کنی

راز دل همچون صبا در گوش دلها می کنی *** شور و غوغا می کنی (2)

یا علی من شرمسارم دیگر از این گفتگو *** شرمسارم از چنین تیری که داری بر گلو

جای پستانت بود اندر گلو تیر عدو *** کین چنین از شدتش افغان و غوغا می کنی

شور و غوغا می کنی

این تو این خشکی پستان و این گهواره ات *** این من و آن هم رباب آن مادر غم خواره ات

گو چه سازم ای صغیرم با گلوی پاره ات *** کاین چنین بر من نظر با چشم گویا می کنی

شور و غوغا می کنی

بر سر گهواره خالی بود حیران رباب *** می زند بر سر نشسته این زمان بی صبر و تاب

منتظر بهر تو باشی و تو همچون مست خواب *** درد دل را ای صغیرم کی مداوا می کنی

شور و غوغا می کنی

راز دل همچون صبا در گوش دلها می کنی *** شور و غوغا می کنی (2)

نالہ کم کن من به قربان لب شیرین تو *** میل دارد روی تو آن مادر غمگین تو

گر برم در خیمه گه قنداقه خونین تو *** خون روان از دیده اهل حرم ها می کنی

شور و غوغا می کنی

در بر کودک بود ماما پدر با شوق و شور *** چشم بد باشد ز روی کودک شش ماهه دور
تا چه شد ای رود من گهواره ات در کنج گور *** اشک غم از دیده عالم چه دریا می کنی
شور و غوغا می کنی

می روم در خیمه گه تا گوشه ای پیدا کنم *** گوشه دل اندر آن بسپارم و غوغا کنم
در میان خاک و خون پنهان ای زیبا کنم *** خواب راحت خوابی و گهواره ات آنجا کنم
شور و غوغا می کنی

مادر از این حال تو سینه غم می درد *** تا که عدو را مگر بر سر رحم آورد
آمده بابا تو را به جانب میدان برد *** بلکه با جان هم بود جرعه آبی خورد
شور و غوغا می کنی

خوب علی جان تو را حرمه سیراب کرد *** آن لب بی رنگ تو سرخ چو عناب کرد
تیر سه شعبه چنان قلب تو در خواب کرد *** ناله مکن اصغرم اصغرم آرام باش
شور و غوغا می کنی

نوحه شهادت علی اصغر (علیه السلام)

شاه دین گفت ای جماعت تشنه کشتید اکبرم *** از جفا کشتید هم عباس و عون و جعفرم

از عطش مدهوش گردیده علی اصغر *** چیست تقصیر و گناه کودک بی یاورم

شیر خوار است اصغر، بی قرار است اصغر

آخر ای بی رحم مردم شرمی از داور کنید *** نا مسلمانان حیا از روی پیغمبر کنید

خوف از روز جزا اندیشه از داور کنید *** پس چه می گوئید در محشر جواب مادرم

شیر خوار است اصغر، بی قرار است اصغر

ای گروه بی وفا رسم وفاداری چه شد *** میهمان داران طریق میهمان داری چه شد

گر مسلمانید این آیین دین داری چه شد *** سوخت از سوز عطش این طفل نیکو منظم

شیر خوار است اصغر، بی قرار است اصغر

گر گمان کردید خواهم آب بهر خویشان *** یک نفر آید بگیرد این صغیر ممتحن

سازدش سیراب آرد در خیامش نزد من *** ساقی کوثر بود هر چند مام اطهرم

شیر خوار است اصغر، بی قرار است اصغر

من نگویم آب بهر خواهر زارم دهید *** یا که از بهر سکینه طفل افکارم دهید

یا برای عابد سجاد تب دارم دهید *** سهل باشد گر بسوزد از عطش اهل حرم

شیر خوار است اصغرم، بی قرار است اصغرم

لیک این طفل صغیرم شیر خوار است ای گروه *** از عطش افسرده حال و بی قرار است ای گروه

بنگرید از تشنگی بی اختیار است ای گروه *** گفته ام با مادرش سیرابش از میدان برم

شیر خوار است اصغرم، بی قرار است اصغرم

کوفیان این آب مهر مادرم زهرا بود *** وحش و طیر سیراب از این دریا بود

از چه منع آب بر من زاده زهرا بود *** در خور گبر و نصارا و خس و خارا بود

تشنه لب تا چند طفلانم در این صحرا بود *** چیست تقصیر و گناه کودک بی یاورم

شیر خوار است اصغرم، بی قرار است اصغرم

گر بود دشت بلا از بهر من تنگ ای سپاه *** ره دهیدم چشم بر خون ای گروه دین تباه

دست اطفالم بگیرم نیمه شب افتم به راه *** در فرنگستان و روم با کودکان مضطرم

شیر خوار است اصغرم، بی قرار است اصغرم

نوحه شهادت علی اصغر (علیه السلام)

اصغر بقریان لبهای عطشانت *** تیر جفا کردی بابا پریشانت

رودم علی اصغر ای نوگل گلزار *** لب تشنه جان دادی ای مظهر دادار

اندر عزای تو بابا منم خونبار***ببریده شد دیگر دستم ز دامانت
ای بلبل شیدا بهر چه خاموشی***با من تکلم کن از چه تو مدهوشی
بر دوشم ای بابا پژمان و بی هوشی***بابای مظلومت بادا به قربانت
آبت ندادندی این مردم کافر***رحمت نه بنمودند ای غرقه بخون پیکر
از محنت دنیا جان پدر رستی***چون جان شیرینی گیرم تو را در بر
بعد از علی اکبر چشمم به تو بودی***بابا همی رفتی از چه به این زودی
در ماتمت گیرم دشمن فزون بودی***تیری رها کردند بر نای عطشانت
اصغر به قربان لبهای عطشانت***تیر جفا کردی بابا پریشانانت

نوحه شهادت امام حسین (علیه السلام)

تیغ پائین آمد و در کربلا بیداد کرد ***ظلم بی پایان دیگر در جهان بنیاد کرد
تیغ پائین آمد و نا مردمی بالا گرفت ***خون فرود آمد نگاه پاک مولا را گرفت
تیغ آمد تیر آمد سنگ آمد وای من ***غرقه خون شد چهره نورانی مولای من
کس در آن آشوب جز قوم بلا بر پا نماند ***هیچ جز کفر و دغا بر پهنه صحرا نماند
اشک و خون در العطش پیچید و عالم سوز شد ***در نگاه زینبی شب جلوه آنروز شد
بلبلان مصطفی نوید از گلها شدند ***دختران مرتضی بی یار و تنها شدند

ص: 222

روز آن روز بلا پیما به بحر شب نشست *** کودکان را دیده در سوز و شرار و تب نشست
قوم طغیان فتنه ای را تازه تر از سر گرفت *** ناگهان از فتنه آتش خیمه ها را در گرفت
دختران فاطمه حیران و اشک افشان شدند *** گرد بیمار علی شمع بلا گردان شدند
غنچه های ناز پرور مضطرب شیون کنان *** نازگان دامن گل شعله را دامن کشان
آتش بی رحم هر دم بیشتر می زد لهیب *** تا نماند در دل گل‌های پیغمبر شکیب
ناگه آتش بی حیا شد دامن گل را گرفت *** تک لباس دختر دردانه زهرا گرفت
کودک دل خسته لب تشنه و تب دیده جان *** داغدار و شعله در بر رو به صحرا شد روان
تا نجیبی کرد تعقیب آن عزیز سوخته *** شد سراسیمه روان آن نور جان افروخته
بار الها بی پناهی را نگر دختر چه کرد *** مونس زینب انیس دخت پیغمبر چه کرد
در بیابان رو به سوی تربت حیدر دوید *** روی بر خاک نجف کرد آن ز عالم نا امید
اشک و آتش دامن کودک خدایا الامان *** تا نجیب آن پشت سر شب تار و کودک ناتوان

ای پدر مولا علی ای در جهان حق را ولی *** ای که می لرزد ز نامت پشت دشمن یا علی

یا علی که دشمنان از عزم تو می سوختند *** بی تو امشب آتش بر جان ما افروختند

یا علی این کودکان بی گناهت را نگر *** دختران اشک ریز بی پناهت را نگر

یا علی از شادی و اندوه ما را چاره کن *** باز آه و امشب لطفی بر این آواره کن

یا علی جسم حسینت را به خنجر دوختند *** بعد از آن هم خیمه هایت را در آتش سوختند

نوحه واحد عاشورا

ظهر عاشورا که خون از چشم هستی می چکید *** صد جهان دل در نگاه خاک خونین می طپید

یک طرف عرفان عزای پیر را در سینه داشت *** یک طرف کفر زبون آهنگ نشر کینه داشت

یک طرف موج بلا بر خاک جاری گشته بود *** یک طرف با خون دل عشق آبیاری گشته بود

یک طرف زخم جگر سوز عطش دل می شکست *** یک طرف تیر بلا بر وسعت دل می نشست

یک طرف خورشید در گرداب خون افتاده بود *** یک طرف مهتاب در کار سفر آماده بود

زین میان ذرات عالم غرق در زاری شدند *** از زبان ذره ها فریادها جاری شدند

گوش جانی بود اگر آن لحظه بر پهنای خاک *** می شنید این ناله ها را از ذره های سینه چاک

آه ای تصویر های آدمیت بر زمین *** ای به دور افتادگان از عشق و ایمان و یقین

ای به صورت آدمی اما به سیرت اهرمن *** ای به ظاهر سرخ رو اما به دل خصم چمن

خفته در خواب و هوس بی بهره از دین تا به چند *** بنده شیطان نفس و کافر آئین تا به چند

چشم بگشائید هان ایمانتان را خواب برد *** در سراب افتادگان هستی تان را آب برد

چشم بگشائید و ظهر سرخ گون را بنگرید *** آفتاب عشق در دریای خون را بنگرید

این به خون افتاده فخر عالم انسانی است *** این خدا را خون بها در راه دین قربانی است

این حسین است آبروی وسعت ملک وجود *** این حسین است آه اما بی سر و سر در سجود

یادگار مصطفی بینید و جسم بی سرش *** خون ایمان می تراود از رگان گردنش

با رگان خون فشان توحید را اثبات کرد *** آیه های روشن امید را اثبات کرد

با رگان خون فشان دامن از این دنیا کشید *** خط سرخ عشق را تا منزل عقبی کشید

نوحه واحد عاشورا

خیمه ها را شیون اطفال چون بالا گرفت *** سینه عباس در بر شعله غمها گرفت
رو به سوی شاه مظلومان عالم کرد و گفت *** طاقتم از حد گذشت و غصه در دل جا گرفت
رخصتم ده تا که آبی بهر اطفال آورم *** زین غریبی برق غیرت جسم و جانم را گرفت
خویشتن را بعد از آن زد بر سپاه دشمنان *** تا که بر نحر فرات آن باوفا مأوا گرفت
خواست تا آبی بنوشد از لهیب تشنگی *** ذهن او را شرح کام تشنه مولا گرفت
آب را بر آب جاری کرد با یاد حسین *** رو به سوی خیمه ها کرد و ره صحرا گرفت
عالمی را تا ابد درس وفا و مهر داد *** ای عزاداران وفا از او چنین معنا گرفت
چونکه قصد خیمه ها کرد آن علمدار سپاه *** ناگهان اطراف او را لشکر اعدا گرفت
کس ندیده یک گل و گردش هزاران خار و خس *** نعره زد بر دشمنان و دشت را غوغا گرفت

خویشتن را زد چو شیری بر سپاه دشمنان *** کرد پیکاری که وصفش سر به سر دنیا گرفت
یک بیابان بی کسی یک دشت دشمن در کمین *** آن زمان در عرش هم فریادها بالا گرفت
ناگهان دستش جدا گردید از شمشیر کین *** مشک امیدش به روی دوش دیگر جا گرفت
کرد دست دیگرش را دشمن دیگر جدا *** مشک با دندان جهد و یاری لبها گرفت
شد امیدش نا امید آن دم که دست دشمنان *** تیر زد بر مشک و روحش را غمی عظمی گرفت
ناله زد دریاب دیگر این برادر را حسین *** گرد عباست سپاه خصم بی پروا گرفت
شد شتابان رو به سوی ساقی دشت کربلا *** شاه مظلومان و بر بالین او مأوا گرفت
در بغل بگرفت جسم نیمه جانش را حسین *** در نوا آمد ابو الفضل و چنین آوا گرفت
نیست دستی تا که خون دیده را سوئی زخم *** کن مرا یاری که خون بر دیده بینا گرفت
دور کن از دیده ام خون تا ببینم چهره ات *** غصه نادیدنت چون شعله سر تا پا گرفت
ای برادر عشق عباست ترا دیدن بود *** آه کین دم بین ما هجران و دوری پا گرفت

شد به پا طوفان ماتم در خیمه سالار دین *** زین مصیبت چشمش از خون وسعت دریا گرفت

گفت اکنون پشت من بشکسته از هجران تو *** از فراق جان ز تن را درد جان فرسا گرفت

کن قبول از جمع ما یا رب ز احسان ای عزا *** چونکه موجی دامن ماه جهان آرا گرفت

نوحه امام حسین (علیه السلام)

ای سرت بی تن و ای تنت بی کفن *** یا حسین یا حسین

مانده در کربلا یا حسین *** یا حسین یا حسین

اکبر آن نوجوان رشید حسین *** یا حسین یا حسین

فرقش ز تیغ عدوان درید یا حسین *** یا حسین یا حسین

اصغر آن شیر خوار صغیر یا حسین *** یا حسین یا حسین

خورده بر حنجرش نوک تیر یا حسین *** یا حسین یا حسین

قاسم آن زار نو کد خدا یا حسین *** یا حسین یا حسین

عیش و آشد به دل بر عزا یا حسین *** یا حسین یا حسین

یا مظلوم یا حسین یا شهید یا حسین *** یا حسین یا حسین

یا غریب یا حسین یا مظلوم یا حسین *** یا حسین یا حسین

ای کس بی کسان یا حسین یا حسین *** یا حسین یا حسین

یار غم مونسان یا حسین یا حسین *** یا حسین یا حسین

در کرب و بلا شورش و محشر بود امشب *** در قلب حسين از ستم اخگر بود امشب

از هيبت اين شب به فغان دختر زهرا *** زانديشه فرداي برادر بود امشب

با لحن اجانب به نوا گشته سکينه *** تا بر سر گهواره اصغر بود امشب

ليلاي حزين از سر شب تا به سحر گفت *** بر بال ستم در غم اکبر بود امشب

قاسم چويکي طاير بشکسته پر و بال *** تا صبح ز غم ديده او تر بود امشب

کلثوم غمين است و ز غم سر بگريبان *** از فرقت عباس دلاور بود امشب

يک دشت پر از هم همه ي لشکر اعدا *** در دست همه نيزه و خنجر بود امشب

چه بگويم ز جفا کاري اين چرخ ستمگر *** ظلم ها کرده روا بر همه اولاد پيمبر

کشته گرديده حسين تشنه لب از نيزه و خنجر *** هم به دادند از جفا زهر به سلطان غريبان

بار الها به حق پهلوي مجروح بتول *** اين عزاداري ما جمله بفرماي قبول

قطع و نابود نما مده ای آل رسول *** این حسودان ز همه خلق فراوان آمد

نوحه امام حسین (علیه السلام)

نوبت جنگ به سالار شهیدان آمد *** با دل غمزده آن شاه به میدان آمد

روبروی سپه قوم لعینان آمد *** گفت ای قوم کنون بی کس و عطشان آمد

کوفیان نامه نوشتید به من از ره کین *** جمله گفتید بیا کوفه ایا قوم لعین

میهمانی طلبیدید مرا بود چنین *** نامه تان یک بیک ای قوم لعینان آمد

این زمان کشته نمودید همه یاور من *** قاسم و جعفر و عباس و علی اکبر من

عون و عبدالله و اصحاب و علی اصغر من *** آل احمد به شما قوم چه مهمان آمد

بدهید راه که برگردم از این ملک خراب *** یا به آن قوم جفا کار به من قطره آب

اهل بیتم ز عطش جمله بگشتند کباب *** عطش تشنه لبان عرش به لرزان آمد

چون شنیدند لعینان سخن از شاه شهید *** جمله گفتند که مائیم به فرمان یزید

دست بیعت برسانی تو به آن شوم پلید *** و نه آب تو به این خنجر بران آمد

من که فرزند رسول ثقلینم ای قوم *** نور چشم اسد الله حسینم ای قوم

حضرت فاطمه را قرت و عینم ای قوم *** شأن ما در بر حق آیت قرآن آمد

خواهرا وقت وداع است و اسیری سوی شام *** دیشب این جمله سرانجام به من شد الهام

گر چه جد و پدر از جانب حق این پیام *** داده بودند به من حال به جریان آمد

خواهر این اهل حرم با تو سپردم رفتم *** شرح آینده عابد به تو گفتم رفتم

خوار از پور علیم تو نگهداری کن *** جمله اطفال صغیرم تو پرستاری کن

نوحه شب عاشورا

امشب شهادت نامه عشاق امضا می شود *** فردا بخون عاشقان این دشت و دریا می شود

امشب کنار یکدگر بنشسته آل مصطفی *** فردا پریشان جمعشان چون قلب زهرا می شود

امشب بود برپا اگر این خیمه نارالهی *** فردا به دست دشمنان بر کنده از جا می شود

امشب صدای خواندن قرآن بگوش آید ولی *** فردا صدای الامان زین دشت و بر پا می شود

امشب کنار مادرش لب تشنه اصغر خفته است *** فردا خدایا بسترش آغوش صحرا می شود

امشب که جمع کودکان در خواب ناز آسوده اند *** فردا به زیر خارها گم گشته پیدا می شود

امشب رقیه حلقه زرین اگر دارد بگوش *** فردا دریغ این گوشوار از گوش او وا می شود

امشب به خیل تشنگان عباس و باشد پاسبان *** فردا کنار علقمه بی دست و سقا می شود

امشب که قاسم زینت گلزار آل مصطفی است *** فردا ز مرکب سرنگون این سرورعنا می شود

امشب بود جای علی آغوش گرم مادرش *** فردا چو گلها پیکرش پامال اعدا می شود

امشب گرفته در میان اصحاب و ثار الله را *** فردا عزیز فاطمه بی یار و تنها می شود

امشب به دست شاه دین باشد سلیمانی نگین *** فردا به دست ساریان این حلقه یغما می شود

امشب سر سرّ خدا بر دامن زینب بود *** فردا انیس خولی و دیر نصاری می شود

ترسم زمین و آسمان زیر و زیر گردد حسان *** فردا اسارت نامه زینب چو اجرا می شود

نوحه شب عاشورا

با فغان گفتا زینب محزون(2) *** بر سر نعش شاه شهیدان

خواهم روم من سوی شام ای برادر جان

با فغان گفتا کلثوم افگار(2) *** بر سر نعش میر علمدار

برادر من، تاج سر من، رفت از بر من

با فغان گفتا عروس ناشاد(2) *** بر سر نعش قاسم داماد

پسر عم من، ای محرم من، ای همدم من

با فغان گفتا به اکبر(2) *** کی نوجوانم شبه پیمبر

ای اکبر من، تاج سر من، رفت از بر من

بر من نظر کن، ترک سفر کن(2) *** از شعله آه من، مادر حذر کن

آرام جانم، شمع مزارم، روح روانم

اسب عشرت بهر تو چیدم *** رخت دامادی بهرت بریدم

رود رشیدم، ای نا امیدم، عیشت ندیدم

صد حیف و افسوس کاین جسم و این جان *** گردد به زیر سم ستوران

ای نوجوانم، ای تشنه کامم، شمع مزارم

من چسان ببینم، با چشم گریان *** جسم پاکت را افتاده در خون

رود رشیدم، ای نا امیدم، داغ تو دیدم

سوخت داغ تو جسم و جانم را *** کردی از جان سیر ای نوجوانم

شبه پیمبر، نوگل مادر، اکبر مادر

داغت ای اکبر کردم از جان سیر *** چاره ای نبود مادر از تقدیر

دل بی قرارم، طاقت ندارم، رو به که آرام

از فراق تو جسم و جانم سوخت *** در رگ و هر پی شعله ها افروخت

ای اکبر من، تاج سر من، ای یاور من

در شهر غربت رو سوی شامم *** من کجا شام و محضر عالم

رود روانم، آرام جانم، شمع مزارم

نوحه شب عاشورا

درس آزادی به دنیا داد رفتار حسین *** بذر همت در جهان افشانند رفتار حسین

جان خود را در ره صدق و صفا از دست داد *** زین سبب تا حشر باشد گرم بازار حسین

با قیام خویش بر اهل جهان معلوم کرد *** تابع اهل ستم گشتن بود عار حسین

حق و باطل رابه خون خویش کرد از هم جدا *** آری آری تا ابد برجاست آثار حسین

زندگی پیکار باشد در ره اندیشه ها *** باشد این گفتار شیرین گهر بار حسین

گر نداری دین به عالم لا اقل آزاده باش *** این کلام نغمه می باشد ز گفتار حسین

مرگ با عزت ز عیش در مناعت بهتر است *** نغمه ای می باشد از لعل گهر بار حسین

نی ریاست نی دورنگی نی دغل در کار بود *** بهر ترویج حقیقت بود پیکار حسین

بس هوا خواهش مسلمانان به دور اند و بس *** بلکه هر آزاده می باشد هوادار حسین

جان ما و یاورانش شد فدای حق ولی *** راد مردان را بود سر مشق رفتار حسین

دادرس یاری و جانپازی و مردانگی *** بر همه اهل جهان عباس سردار حسین

نوحه شهادت امام حسین (علیه السلام)

نالہ های می زد حسین وا غربتا می زد حسین *** از دل نوا می زد حسین زینب صدا می زد حسین

از عطش در زیر خنجر دست و پا می زد حسین *** از حرم تا قتلگه زینب صدا می زد حسین

همچو بسمل زیر تیغ شمر می زد دست و پا *** نیمه ی چشمش به قاتل نیمه ای در خیمه ها

دل پر از خون حسین از نوای کودکان بینوا *** تکیه گه بر خاک گرم کربلا می زد حسین

زیر خنجر گاه از سوز عطش رفتی ز هوش *** گاه بر آه زنان در خیمه گه می کرد گوش

گاه از بی یاری زینب زدی از دل خروش *** صیحه از بیماری زین العبا می زد حسین

پای چکمه یک طرف بر سینه اش شمر لعین *** جا نموده بهر طفلش کرده بالا آستین

ناله اهل حرم رفت به چرخ چارمین *** ز آتش آهش شرر بر ماسوا می زد حسین
گاه فرمودی به زینب کای بلاکش خواهرم *** ناله کم کن جان خواهر باش صابر در حرم
جان تو جان سکینه داغ دیده دخترم *** داد از بد عهدی آل زنا می زد حسین
زینر خنجر گاه فرمودی بشمر این مرد دون *** تشنه من از بهر آب و تو مرا تشنه بخون
در جوانی پیر شد از مرگ عباس جوان *** داغ قاسم قد سروش را نمودی چون کمان
یک طرف از داغ اصغر همچو بلبل در فغان *** از غم اکبر بسر دست عزا می زد حسین
گاه می نالید از بیداد شمر پر جفا *** گاه بهر امت عاصی به حق در التجا
ناله ها می زد حسین، واغربتا می زد حسین *** از دل نوا می زد حسین، زینب صدا می زد حسین

نوحه شهادت امام حسین (علیه السلام)

ای ابن سعد این تشنه لب حسین است *** این خسرو عالی نسب حسین است
چو دید زینب شمر را به میدان *** بر سینه شاهنشاه شهیدان
بر سر زد و گفتا به آه و افغان *** در نزد ابن سعد نا مسلمان
ای ابن سعد این تشنه لب حسین است *** این خسرو عالی نسب حسین است

ظالم چگونه می کنی نظاره *** کز هر طرف پیاده و سواره

جسم حسین سازند و پاره پاره *** از خنجر و تیغ و سنان و پیکان

ای ابن سعد این تشنه لب حسین است *** این خسرو عالی نسب حسین است

ای بی حیا گویا دل تو سنگ است *** بر عترت رسول کار و تنگ است

کفار را از کرده تو ننگ است *** آخر حسین من بود مسلمان

ای ابن سعد این تشنه لب حسین است *** این خسرو عالی نسب حسین است

نبود روا کنند و یک سپاهی *** چندین جفا در قتل بی گناهی

غیر از حسین نبود مرا پناهی *** رحمی نما بر حال ما غریبان

ای ابن سعد این تشنه لب حسین است *** این خسرو عالی نسب حسین است

سبط رسول ای بی ادب چه کرده *** نوباوه میر عرب چه کرده

با کوفیان این تشنه لب چه کرده *** کورا کشد شمر اندر این بیابان

ای ابن سعد این تشنه لب حسین است *** این خسرو عالی نسب حسین است

از تشنگی رفته ز پیکرش تاب *** بر وی بده بهر خدا کمی آب

اورا به وقت مرگ کن تو سیراب *** راضی مشو عطشان حسین دهد جان

ای کرده راه کفر و کینه را طی *** گشته بهار بی کسان ز تو دی

آخر کشیدی بهر گندم ری *** خنجر در این صحرا به روی مهمان

هرچند زینب کرد بی قراری *** سیل سرشک از دیده بی قراری

نمود اورا ابن سعد و یاری *** گفتا چون سامت با دل پریشان

ای ابن سعد این تشنه لب حسین است *** این خسرو عالی نسب حسین است

چو دید زینب شمر را به میدان *** بر سینه شاهنشاه شهیدان

بر سر زد و گفتا به آه و افغان *** در نزد ابن سعد نا مسلمان

ای ابن سعد این تشنه لب حسین است *** این خسرو عالی نسب حسین است

ص: 238

ظالم چگونه می کنی نظاره *** کز هر طرف پیاده و سواره

جسم حسین سازند و پاره پاره *** از خنجر و تیغ و سنان و پیکان

ای ابن سعد این تشنه لب حسین است *** این خسرو عالی نسب حسین است

ای بی حیا گویا دل تو سنگ است *** بر عترت رسول کار و تنگ است

کفار را از کرده تو ننگ است *** آخر حسین من بود مسلمان

ای ابن سعد این تشنه لب حسین است *** این خسرو عالی نسب حسین است

نبود روا کنند و یک سپاهی *** چندین جفا در قتل بی گناهی

غیر از حسین نبود مرا پناهی *** رحمی نما بر حال ما غریبان

ای ابن سعد این تشنه لب حسین است *** این خسرو عالی نسب حسین است

سبط رسول ای بی ادب چه کرده *** نوباوه میر عرب چه کرده

با کوفیان این تشنه لب چه کرده *** کورا کشد شمر اندر این بیابان

ای ابن سعد این تشنه لب حسین است *** این خسرو عالی نسب حسین است

از تشنگی رفته ز پیکرش تاب *** بر وی بده بهر خدا کمی آب

اورا به وقت مرگ کن تو سیراب *** راضی مشو عطشان حسین دهد جان

ای کرده راه کفر و کینه را طی *** گشته بهار بی کسان ز تو دی

آخر کشیدی بهر گندم ری *** خنجر در این صحرا به روی مهمان

هرچند زینب کرد بی قراری *** سیل سرشک از دیده بی قراری

نمود اورا ابن سعد و یاری *** گفتا چون سامت با دل پریشان

نوحه شب عاشورا

شه دین گفت که ای خواهر غم پرور من *** زینبا روز فراغ است و دم آخر من

آرزو داشتم امروز و در این دشت بلا *** در دم مرگ و به زانو بگذاری سر من

یک طرف سوز عطش مرغ دلم کرده کباب *** موج زنان می گذرد شط فرات از بر من

یک طرف داغ برادر زده آتش به دلم *** یک طرف داغ جوان برده علی اکبر من

چون تو را نیست مجالی که بمانم بسرت *** تا ببندی زره مهر و دو چشم تر من

جان به لب آمده و مانده مرا چشم و براه *** به امیدی که بیاید بسرم مادر من

ساعتی بیش نمانده است و که از خنجر کین *** با لب تشنه ببرد ز قفا خنجر من

حالیا زود و تو برگرد و برو سوی حرم *** باشد بر سینه من قاتل بد اختر من

لطمه بر رو مزین صبر و بکن باش و صبور *** بسر نیزه بینی تو سر انور من

هر کجا می روی از حال تو من با خیرم *** کوفه و شام و ز دنبال تو آید سر من

باش و آگاه و که امروز پس از کشته شدن *** اسب و تازند و ز کین بر بدن اطهر من

با خبر باش و که امشب بدنم تیغ جفا *** ساریان قطع و کند دست و از پیکر من

نوحه شهادت امام حسين (عليه السلام)

شه دين گفتم به زينب كه ايا خواهر من *** شب آخر بود از عمر من اى زينب من
مى شوم كشته من و تو بشوى ناله كنان *** نعش من روى زمين باشد و تو گريه كنان
مو پريشان مكن و لطمه نزن بهر خدا *** چو بيايى به سر كشته من تو ز وفا
با عيالم چورسى بر در دروازه شام *** جمع و سازند و رقاص و بود شورش عام
خواهرا غم مخورا بر تو خورد سنگ جفا *** چونكه هستم سر نى همره تو من همه جا
از فراقم تو مكن ناله مكش آه و نوا *** سر مزن صيحه مكش گريه مكن بهر خدا
جان خواهر بيرندت بسوى شام خراب *** سر بشكسته و دل خسته و بازو به طناب
چو ببينى سر پر خون من و بزم يزید *** خيزران چوب بر آن لب كه پيمبر بمكيد
تو به صد ناله بگويى كه مزن چوب و يزید *** آخر اين سر بنخدا تشنه جگر گشته شهيد
خواهرا جان تو و جان سكينه ز وفا *** نگذارى به سرش كس بزند سنگ جفا

کن پرستاری اطفال من زار حزین *** که کشد داغ جوان مادر خود را به یقین

کن پرستاری عابد که بود خوار و ذلیل *** غل و زنجیر کجا گردن بیمار علیل

گر یزید امر و به قتلش بنماید مگذار *** که بماند به زمین نسل من از عابد زار

دل من خون بود از بهر رقیه به خدا *** که ز دنیا برود کنج خرابه ز جفا

خواهرا بهر خدا گریه مکن صبر و نما *** سر مزن صیحه مکش گریه نکن بهر خدا

شه دین گفت به زینب که ایا خواهر من *** شب آخر بود از عمر من ای خواهر من

نوحه شب عاشورا

خواهرا در مرگ من شیون مکن افغان مزن *** ای برادر پیش خواهر حرفی از مردن مزن

خواهرا آن کهنه پیراهن که میدانی بیار *** یوسفا دیگر دم از آن پاره پیراهن مزن

خواهرا این آخرین بار است میدان می روم *** از پیم بیرون میا حرفی تو با دشمن مزن

چون که بر روی زمین می افتم اندر قتلگاه *** صبر کن زاری مکن بر چهره و بر تن مزن

چون به روی سینه ام دشمن نشیند صبر کن *** ای برادر آتشم بر جان از این گفتن مزین
صبر کن چون آتش اندر خیمه ها می افکنند *** کودکان را جمع کن یکجا ولی شیون مزین
زینت آلات زنان را دشمنان خواهند برد *** دخترانم را طلا بر گوش و بر گردن مزین
خواهرا چون تازیانه می زنند دشمنان *** صبر کن هرگز مگو این ضربه ها بر من مزین
خواهرا در مرگ من شیون مکن افغان مزین *** ای برادر پیش خواهر حرفی از مردن مزین

نوحه شب عاشورا

حسین بی کسم ای رودم ای رود *** نهال نورسم ای رودم ای رود
چرا بر تن عزیزم سر نداری *** کفن در بر تو ای سرور نداری
به کهنه جامه ای کردی قناعت *** چرا این پیرهن در بر نداری
رفو ناکرده زخم پیکر تو *** مگر عباس نام آور نداری
شود زینب فدای دستهایت *** چرا انگشت و انگشتر نداری
اگر کشتند چرا دفنت نکردند *** کفن بر جسم صد چاکت نکردند
زجا برخیز ای شاه قبایل *** روان از کربلا منزل به منزل
من از داغ غمت ای شاه هستم *** به مرگ خویشتن امروز مایل
زجا برخیز زینب غریب است *** اسیر و خوار و اندر دست قاتل
حسین بی کسم ای رودم ای رود *** نهال نورسم ای رودم ای رود

ای یادگار مادرم زینب ای زینب *** بنشین زمانی در برم زینب ای زینب
بنگر به چشمان ترم زینب ای زینب *** ای خواهر نیک اخترم زینب ای زینب
خواهر بیاور در برم کهنه پیراهن *** از مرحمت بنما عطا زینبا بر من
خواهر بپوشم چون کفن خواهرها بر تن *** اورازع است اندر برم زینب ای زینب
دارم وصیت من تو را گوش کن خواهر *** کردم در این دشت بلا بی کسی و مضطر
دیگر نمانده کس بجز اکبر و ز اصغر *** برد سرم شمر دغا زینب ای زینب
خواهر برد راسم ز کین شمر بی پروا *** خواهر کند عریان تنم قوم بی پروا
این پیرهن بر تن کند رفع این گرما *** محفوظ ماند پیکرم زینب ای زینب
افغان بر آورد از جگر زینب مضطر *** گفتا فلک کردی مرا بی حسین دیگر
کردی مرا از کف برون سید و سرور *** خاک سیه بنما به سر زینب ای زینب

وقت اسیری آمده شور و غوغا کن *** گشتی تو بی یاور دگر فکر فردا کن

هست این الم خواهر بیا رو به صحرا کن *** از ظلم این قوم دغا زینب ای زینب

این دم که شمر رو سیاه زینب ای زینب *** خنجر نهد بر حنجرم زینب ای زینب

ای یادگار مادرم زینب ای زینب *** بنشین زمانی در برم زینب ای زینب

نوحه عاشورا

فرزند مصطفی را کشتند ز شمشیر کین *** خورشید منکسف شد لرزید عرش برین

ای شمر مهلتی ده تا خواهرم بیاید *** بالین نعشم ای شمر ماتم به پا نماید

گر می بری سرم را ظالم نی از قفایم *** ای ظالم ستمگر فرزند مصطفایم

زینب چو دید غوغا میزد بسر و سینه *** فریاد کای برادر شهید اهل کینه

در آسمان چه شیون اندر زمین چه غوغا *** مهمان کربلا را ای داد تشنه کشتند

هر چند گفت مردم از تشنگی که مردم *** آن زار مبتلا را ای داد تشنه کشتند

ای وای بر لب آت تشنه سرش بریدند *** فرزند مصطفی را ای داد تشنه کشتند

تیغ آمدش سر تیغ شمشیر روی شمشیر *** دلبند مرتضی را ای داد تشنه کشتند

اکبر جوان او را کردند و پاره پاره *** هم تازه کد خدا را ای داد تشنه کشتند

فرزند مصطفی را کشتند ز شمشیر کین *** خورشید منکسف شد لرزید عرش برین

نوحه واحد عاشورا

دید چون زینب محزون که زمین می لرزد *** شط به موج آمده و ماه معین می لرزد(2)

مانده از کار فلک عرش برین می لرزد *** مانده تورات و ملک روح الامین می لرزد

زده بر سر دست غم و جانب صحرا بدوید *** با دو صد ناله بنزد عمر سعد رسید

گفت ای حق نبی داده به انعام یزید *** این حسین است که سازد به سر خون شهید

شد سراسیمه و چون رعد به افغان آمد *** مو کنان مویه کنان جانب میدان آمد

محشری دید در آن دشت پدیدار شده *** روز در چشم دو عالم چو شب تار شده

بانگ کوس است که بر گنبد دوار شده *** دامن دشت ز خون یک سره گلنار شده

پسر فاطمه کز اسب نگون گردیده *** پا تا سرقد او غرقه ی خون گردیده

برق تیغ است که در برد یمان می گذرد *** نوک تیر است که از جوشن و جان می گذرد

ضرب سنگ است که از خود و مغن می گذرد *** سر تیر است که از سینه روان می گذرد

زد بسر دست غم و جانب صحرا بدوید *** با دو صد ناله بنزد عمر سعد رسید

گفت ای حق نبی داده به انعام یزید *** این حسین است که سازد بسر خون شهید

این حسین است که قنذاقه او را جبریل *** برده بر عرش به فرمان خداوند جلیل

این حسین است که خادم بودش میکائیل *** این حسین است که دربان بودش اسرافیل

به چه تقصیر تو امروز جوابش ندهی *** به لب آب کشی تشنه و آبش ندهی

گر من او را نکشم طعن فراوان کشدش *** ناله و العطش و داغ جوانش کشدش

کن حلالم که دگر آخر دیدار بود *** جانشینم ز جهان عابد بیمار بود

بار الها به حق پهلوی مجروح بتول *** زوجه حیدر و مام حسن و بنت رسول

کین عزارا تو زما جمله بفرمای قبول *** تا قیامت به جهان شیعه در افغان آمد

بار الها به حق حرمت بیمار علیل *** بده توفیق به این رهبر و این مرد جلیل

دشمنانش همه مردود و گرفتار و ذلیل *** تا قیامت به جهان شیعه در افغان آمد

نوحه شب عاشورا

صبح دم یک دم مدم یک امشبى بهر خدا *** تا حسین کشته نگردد در زمین کربلا

صبحدم فردا حسین بی یار و یاور می شود *** بی برادر بی پسر بی عون و جعفر می شود

صبحدم آخر تو شرم از روی پیغمبر نما *** یا که خود اندیشه از خالق اکبر نما

صبحدم فردا شود رأس حسین از تن جدا *** می نماید از ره کین بر فراز نیزه ها

صبحدم فردا کند زینب به سر خاک سیاه *** می شود کلثوم محزونش اسیر اشقیا

صبحدم فردا کند زینب پیا صد شور و شین *** هر زمان بر سر زند گوید برادر جان حسین

صبحدم فردا امیر المؤمنین با صد نوا *** می کند در گردش بهر حسین رخت عزا
شمر دون فردا کند زندهای بی کس را اسیر *** می کند این طفل های خونجگر را دستگیر
چون حسین افتد ز زین بر روی خاک کربلا *** با تن مجروح آن نوباوه خیر النسا
سر میاور از کوه برون ای آفتاب مشرقین *** تا نسوزد از حرارت جسم مجروح حسین
آفتابا کن توقف تا نگردد شب سحر *** تا نگردد نوعروس از داغ قاسم خون جگر
آفتابا رحم کن بر حال این لب تشنگان *** تا نگردد این جوان کشته و از تیغ و سنان
آفتابا گر کنی بهر دمیدن تو شتاب *** قاسم بن الحسن از خون خود بندد خضاب
صبح دم فردا خورد تیر جفا بر حنجرش *** شهر بانو می شود خاک مصیبت بر سرش
صبحدم فردا شود دست علمدارش جدا *** می شود نعشش ز کین پامال سم اسبها
صبحدم شرمی بدار و سرمکش از کوهسار *** بی حسین در کربلا زینب نگردد خوار و زار
تا حسین از ذوالجناح پا در نیارد از رکاب *** مهلتی ده تا نگردد خانه ایمان خراب

شد شب هجران خواهر نالان *** کم نما افغان با دل سوزان
فردا به دشت کربلا زینب ای زینب *** گردد سرم از تن جدا زینب ای زینب
چون شود فردا می روم میدان *** می شوم اندر خاک و خون غلطان
از غم مکن شیون به پا زینب ای زینب *** با ناله و شور و نوا زینب ای زینب
می سپارم من بر تو این طفلان *** کن نگهداری خواهر از ایشان
اطفال و را دست شما زینب ای زینب *** دادم تو را دست خدا زینب ای زینب
سیر و تو بنگر این رخ گلگون *** چون شود فردا غرق اندر خون
دیگر نمی بینی مرا زینب ای زینب *** خونم بریزند اشقیا زینب ای زینب
چون مهیا بر این جهادم من *** سر به فرمان حق نهادم من
در سرزمین نینوا زینب ای زینب *** باید نمایم جان فدا زینب ای زینب
می شوم کشته با همه یاران *** جسمها پر خون بی کفن عریان
از ما نماند کس به جا زینب ای زینب *** جز عابدین در خیمه ها زینب ای زینب
از دم تیغ و نیزه و خنجر *** قاسم و عباس ، اکبر و اصغر
سازند و جان خود فدا زینب ای زینب *** لب تشنه در دشت بلا زینب ای زینب
شیر و زن خواهر عصمت صغری *** خورده ای شیر از سینه زهرا
ای مهربان ای با وفا زینب ای زینب *** خواهر مرا یاری نما زینب ای زینب
یک وصیت ای مهربان دارم *** کشته چون گشتم خواهر زارم
از خیمه گه بیرون میا زینب ای زینب *** کن صبر و طاقت در بلا زینب ای زینب
روز عاشورا محشر کبراست *** هر طرف بانگ آه و واویلاست

آتش فتد بر خیمه ها زینب ای زینب *** غارت شود اموال ما زینب ای زینب

شمر دون راسم از قفا برد *** ساریان دستم از جفا برد

پامال سم اسبها زینب ای زینب *** سازند و جسمم از جفا زینب ای زینب

شد معلم در ناله و افغان *** اشک او جاری باشد از چشمان

یاد آورد چون کربلا زینب ای زینب *** بر سر زند زین ماجرا زینب ای زینب

شد شب هجران خواهر نالان *** کم نما افغان با دل سوزان

فردا به دشت کربلا زینب ای زینب *** گردد سرم از تن جدا زینب ای زینب

نوحه شب عاشورا

ای حسین بن علی ، از همه خوبان سری *** همچو زهرا مادرت ، از همه مظلوم تری (2)

آمدم تا کربلا را جنت المأوا کنم *** کعبه دیگر بنا من اندر این صحرا کنم

آمدم اصغر دهم ، آمدم اکبر دهم *** تا خدا را راضی از خود اندر این صحرا کنم

من نه تنها آمدم سر را به کف آورده ام *** در محرم عید قربان در منا بر پا کنم

آمدم اصغر دهم ، آمدم اکبر دهم *** تا خدا را راضی از خود اندر این صحرا کنم

آمدم تا آتش ظلم و ستم سازم خموش *** یک چراغ عهد روشن اندر این صحرا کنم

ص: 251

آمدم در کربلا سازم طواف کعبه را *** من نگاه سوی منا از مشعل دلها کنم
ای حسین بن علی از همه خوبان سری *** همچو زهرا مادرت از همه مظلوم تری

نوحه شهادت امام حسین (علیه السلام)

سوی خیمه برگرد خواهر حزینم *** تا به زیر خنجر ننگری چنینم
رو به خیمه خواهر تا که خود نبینی *** وقت جان سپردن آه آشنیم
رو که بهر قتلم اینک ایستاده *** خولی از یسار و شمر از یمینم
نیزه سنان است کامده به پهلو *** تیر بوالحنوق است خورده بر جبینم
رو که تا نبینی وقت رفتن جن *** از لگد بشکسته سینه حزینت
قسمت من و تو از ازل چنین شد *** تو بلا کش دهر من بلا نشینم
تو اسیر شام و من شهید کوفه *** تو از آن بنال و من از این غمینم
من به قتلگاهم پیش نعش اکبر *** تو برو به خیمه نزد عابدینم
یا پیوش دیده تا مرا نبینی *** یا برو به خیمه تا تو را نبینم

نوحه شب عاشورا

آید از هر طرف بگوش جان این ندا *** سوی میدان رود زاده خیر النساء
جان شیرین به کف بهر حفظ شرف و اماما و شهیدا
ناورد مادری قرینش اندر جهان *** تا کند یاری دین ببر گمراهان
هستی اش را دهد بار غمها کشد و اماما و شهیدا
نهضتش اولین نمونه در عالم است *** نخل آزادگی ز سعی او محکم است

کی ز کف بر عدو داده او آبرو و اماما و شهیدا

عاقبت آن گل گلشن خیر البشر *** سینه را بهر حفظ دین نمودی سپر

دل ز عالم برید در دل خون طپید و اماما و شهیدا

شبه روی نبی یوسف کرب و بلا *** شد ز زین واژگون در ره دین خدا

زد ز دل ناله ها آن به غم مبتلا و اماما و شهیدا

ای شهنشاه دین علیک منی السلام *** عمر من شد براه حفظ قرآن تمام

می روم زین جهان سوی باغ جنان و اماما و شهیدا

آمد آن میوه قلب نبی با شتاب *** بر سر اکبرش به چشم پر از گلاب

کای مرا نور عین گو سخن با حسین و اماما و شهیدا

اکبرا از غم مرگ تو پشتم خمیر *** فرق پاک تو را تیغ که بابا درید

مادرت در حرم گوید ای اکبرم و اماما و شهیدا

آمدم کربلا با تو من دل غمین *** می روم این زمان بی تو از سرزمین

می سپارم تو را به خدا یا آخا و اماما و شهیدا

کربلا جان تو جان عزیزان من *** خاصه این خسرو غریب دور از وطن

این حسین من است نور عین من است و اماما و شهیدا

اندر این سرزمین دو دست عباس من *** به دم تیغ کن جدا شد از ملک من

پیش آب روان تشنه لب داده جان و اماما و شهیدا

این زمین خوابگاه دو جوان من است *** مدفن جاودان پسران من است

که نمودم فدا به ره کبریا و اماما و شهیدا

این مزاری که خود از همه کوچکتر است *** بستر خواب ناز علی اصغر است

که در آغوش باب رفته چشمش به خواب و اماما و شهیدا

نوحه شب عاشورا

کرب و بلا نور عینم کجاست *** سید مظلوم حسینم کجاست

طوطی خوش نغمه باغ جنان *** کو علی اصغر شیرین زبان

رفت به میدان پی آب روان *** نیست نوایش ز چه در نینوا

کو حرم محترم بو تراب *** زینب افسرده بی صبر و تاب

بخت سکینه ز چه رفته به خواب *** شد به کف شمر لعین مبتلا

خیمه بی صاحب شاه شهید *** سوخته شد ز آتش ظلم یزید

شمر چورأس پسر را برید *** از چه جدا کرد سرش از جفا

عون چه شد جعفر بی یار کو *** قاسم بی مونس و غمخوار کو

حضرت عباس علمدار کو *** کو علی اکبر فرخ لقا

کرب و بلا نور دو عینم کجاست *** سید مظلوم حسینم کجاست

نوح شب عاشورا

قربان لب عطشانت ای غرقه به خون مولا *** قربان تن عربانت ای غرقه به خون مولا

از حلقه چشم خاتم جانانه نگین افتادی *** قربان تو جانانت ای غرقه به خون مولا

از بی کسی و بی یاری در بستر خون خفتی *** قربان تو یارانت ای غرقه به خون مولا

از تشنه لبی می گفتمی از سوز عطش می میرم *** قربان لب عطشانت ای غرقه به خون مولا

صد پاره بدن غلطیدی چون ماهی بریان در خون *** قربان دل بریانت ای غرقه به خون مولا
تو خفته بخون طفلانت در خیمه همه سرگردان *** قربان نو طفلانت ای غرقه به خون مولا
اندر بدن چون ماهت یک نیزه زدی یک خنجر *** قربان مه تابانت ای غرقه به خون مولا
این سینه زنان یا مولا احسان دگر می خواهند *** قربان تو و احسانت ای غرقه به خون مولا
قربان لب عطشانت ای غرقه به خون مولا *** قربان تن عریانت ای غرقه به خون مولا

نوحه امام حسین (علیه السلام)

ای حسینم ای شمع مزار فاطمه *** رفتی و خزان کردی بهار فاطمه
ای طیب بیماران حسین شافع گنهکاران حسین حامی عزاداران حسین
ای حسینم ای شمع مزار فاطمه *** رفتی و خزان کردی بهار فاطمه
رفتی و به مهمانی زمین کربلا *** آبت ندادند مه عزار فاطمه
ای طیب بیماران حسین شافع گنهکاران حسین حامی عزاداران حسین
ای حسینم ای شمع مزار فاطمه *** رفتی و خزان کردی بهار فاطمه
هر دو دست عباست به نهر علقمه *** شد جدا ز کین ای مه عذار فاطمه
ای طیب بیماران حسین شافع گنهکاران حسین حامی عزاداران حسین
غل به گردن با بازوی خسته سوی شام *** سوی شام روان عابد عزیز فاطمه
ای طیب بیماران حسین شافع گنهکاران حسین حامی عزاداران حسین

ای حسینم ای شمع مزار فاطمه *** رفتی و خزان کردی بهار فاطمه
چاک و شد ز تیر حلق علی اصغر *** شد دو تا ز کین فرق علی اکبر
ای طیب بیماران حسین شافع گنهکاران حسین حامی عزاداران حسین

نوحه عاشورا

عمرم حسین روحم حسین ای جان جانانم حسین *** سرگشته در کرب و بلا جویای یارانم حسین
عشقت مرا دیوانه کرد از خود مرا بیگانه کرد *** بنشسته داغت بر دلم عشق تو در جانم حسین
تیر جفای کوفیان بر پیکر اصغر زده *** با کوله بار غم کنون تنهای دورانم حسین
از پیکرش کردند جدا دست علمدار تو را *** من با که گویم قصه ای از درد پنهانم حسین
بوسه زخم بر حنجرت جایی که پیغمبر نزد *** بر پیکرت از دیده خون هر دم بیفشانم حسین
ای بی کف صد پاره تن گشته رها در دام غم *** وامانده در صحرای غم تنها و نالانم حسین
این دشت خشک کربلا دریای عشق است و بلا *** من غرق عشقت یا حسین در دام طوفانم حسین
هفتاد و دو تن یاورت هر تن هزاران قطعه شد *** هر قطعه می گوید که من قربان قرآنم حسین

شیون کنان بر سر زخم پاره کنم پیراهنم *** از هجر تو من زینب شب زنده دارانم حسین

کرده مباح خون تو را ظاهر مسلمانان پست *** شمعم و زین بابت همی سوزان و گریانم حسین

ظلمی که بر آل نبی در طول دوران آمده *** هرگز نباشد آخری زین سان پریشانم حسین

زوجه علی اصغر (علیه السلام)

بیایید از حرم بیرون، ز میدان اصغرم آمد *** ز میدان این زمان نور دو چشمان ترم آمد

بیا ای مادر اصغر، ز خیمه یکدمی بیرون *** بگیر از دست من ایندم تو این قنداقه پر خون

ز میدان این زمان بیرون دو چشمم در حرم آمد *** بیایید از حرم بیرون ز میدان اصغرم آمد

ز تیر حرمله گشته گلوی نازکش پاره *** شده شیرازه صبرم به یک باره همه پاره

من این قربانی نورس به راه داووم آمد *** بیایید از حرم بیرون ز میدان اصغرم آمد

بخواب ای طفل محبوبم تو در گهواره ات بابا *** که گویم ذکر خواب اکنون برایت اندر این صحرا

بخون آغشته از میدان یگانه یاورم آمد *** بیایید از حرم بیرون ز میدان اصغرم آمد

گلوی پر زخونت را نظاره چون کنم دیگر *** به میدان رفتی وگشتی شهید فرقه کافر
همی گریم همی نالم که خونین اصغرم آمد *** بیایید از حرم بیرون ز میدان اصغرم آمد
الا ای طفل مذبوحم به قربان توگردم من *** گلی از گلشن رویت پسر جانانچیدم من
بیا زینب که من دیگر ندارم تاب دیدارش *** بگیر این غنچه گل را که من هستم عزادارش
دگر دیدار روی او به صبح محشرم آمد *** بیایید از حرم بیرون ز میدان اصغرم آمد
نوا کن ساعی نالان که عالم شور و شین استی *** پریشان و دل افسرده بر این کودک حسین استی
همی گفتا شه خوبان فروزان گوهرم آمد *** بیایید از حرم بیرون ز میدان اصغرم آمد

نوحه عاشورا

میان خیمه ای غمگین نشسته زینب نالان *** دوچشمش منتظر بر در دلش در صحنه میدان
دمی بگذشته و صوت حسین بر او نمی آید *** بگوش او فقط آید صدای شیحه اسبان
صدای آه و افغان یتیمان صبر او برده *** بکف آبی ندارد از برای آن همه عطشان

ز فریاد و ز افغان حرم شد محشری بر پا *** ولی زینب کند اشک خود از چشم حرم پنهان
به خیمه دختری کوچک بود بی تاب بابایش *** دمامد گیرد از عمه سراغ باب خود نالان
نمی داند سؤالش را چگونه بر دهد پاسخ *** که او خود منتظر ماند که آید خسرو نالان
میان خیمه ای دیگر شهیدان خفته اندر خون *** یتیمان حرم بر آن به خون آغشته گان نالان
رباب از داغ اصغر اشک ریزان و پریشان است *** لب عطشان اصغر کی شود از خاطرش پنهان
پر از اندوه و واویلا فضای خیمه ها گشته *** ولی زینب دلش فکر حسین و این همه عدوان
زمانی این چنین بگذشت و صبر از دست زینب رفت *** گهی خاموش بنشسته گهی ایستاده و حیران
نمی دانست چرا قلبش تلاطم ها چنین دارد *** که گوئی لحظه دیگر رود از پیکر او جان
برون از خیمه گردید و بتلی مرتفع ایستاد *** و را یک صحنه جانسوز برابر گشته با چشمان
میان قتلگه جسم پر از چاک برادر دید *** که از اسبش فرود افتاد و در خاک و خون غلطان
فغان از دل کشید آندم که با چشمان خود می دید *** بروی سینه مولا نشسته شمر بی ایمان

نوحه شام غریبان

امشب شب شام غریبان است *** جسم حسین عریان اندر بیابان است
امشب شب شام غریبان است *** عباس نام آور سقای طفلان است
امشب شب شام غریبان است *** جسم حسین عریان اندر بیابان است
امشب شب شام غریبان است *** قاسم مگر صلبش با ماه تابان است
امشب شب شام غریبان است *** جسم حسین عریان اندر بیابان است
امشب شب شام غریبان است *** اکبر سرش بر نی چون ماه تابان است
امشب شب شام غریبان است *** جسم حسین عریان اندر بیابان است
امشب شب شام غریبان است *** زهرا به دور کشته ها گریان و نالان است
امشب شب شام غریبان است *** جسم علی اکبر پامال اسبان است
امشب شب شام غریبان است *** جسم حسین عریان اندر بیابان است
امشب شب شام غریبان است *** خون جاری از چشم یتیمان است
امشب شب شام غریبان است *** زینب به دور کشته ها گریان و نالان است

نوحه شام غریبان

ای نور عینم بی سر حسینم *** ریحانه زهرا و شمس مشرقینم
چون شد به دشت کربلا آواره زینب *** وقت اسیری با دل صدپاره زینب
در قتلگاه رو آورد صد پاره زینب *** گفتا سر نعش حسین با شور و غوغا
جان برادر خواهرت معجز ندارد *** وقت اسیری محرمی دیگر ندارد
بر سر بر نامحرمان معجز ندارد *** باشد به حال زینبت وقت تماشا
قربان حلقه تشنه و قلب کبابت *** قربان جسم بی کفن در آفتابت
کشتند و عطشان در لب دریای آبت *** در کربلای زینب و آغوش زهرا

ای یادگار جد و باب غم نصییم *** داغ تو برد ای تشنه لب از دل شکیم

ماند عاقبت ای شاه مظلوم و غرییم *** عریان تن صدپاره ات بی سر به صحراگ

از خود گذشته چون کنم با دختر تو *** با اضطراب اهل بیت مضطر تو

داغ علی اصغر فراق اکبر تو *** کرده روان آه رباب و اشک لیلا

ام هم دم زینب ببین درد و غم من *** برخیز و بنما همهری در ماتم من

در این سفر ای هم سفر شو محرم من *** بی کس منه ما را اسیر جنگ اعدا

نوحه شام غریبان

ایا اسب غرقه اندر خون *** ذوالجناح امروز از چه گریانی

ز چشمانت اشک و می ریزد، مضطرب حال و پریشانی *** چرا رویت خاک آلوده، کاکل و مویت پر ز خون گشته

زنم بوسه بر سر و رویت، مرکب سالار شهیدانی *** ایا اسب غرقه اندر خون، ذوالجناح امروز از چه گریانی

چرا امروز کاکل و یالت، ای فرس از خون جمله رنگین است *** چرا جاری ای دل افسرده، از دو چشمانت اشک خونین است

بگو با من ای زبان بسته، از برای کیست اشک و ریزانی *** ایا اسب غرقه اندر خون، ذوالجناح امروز از چه گریانی

چرا جسمت زخمها دارد، پیکرت یکسر تیر و باران است *** تو چون مرغی که پر آورده، جمله اعضایت تیر و پیکان است

ز احوال سبط پیغمبر، ای فرس بر گو چه می دانی *** ایا اسب غرقه اندر خون، ذوالجناح امروز از چه گریانی

بیا مرکب کاکلت بوسم، عنبر افشانم من بروی تو *** که می آید بوی مولایم، از سرا پای و روی و موی تو

سراسیمه آمدی خیمه، تا که زینب را بسوزانی *** ایا اسب غرقه اندر خون، ذوالجناح امروز از چه گریانی
سوی خیمه باز و برگشتی، گویی ای زینب خاک و بر سرکن *** اسیری را باش و آماده، ناله از داغ شش برادر کن
فدایت ای اسب بی صاحب، کاین چنین داری شور و افغانی *** ایا اسب غرقه اندر خون، ذوالجناح امروز از چه گریانی
ایا اسب با وفا بر گو، نوگل زهرا را کجا بردی *** نیاوردی از چه رو او را، سرور ما را کو کجا بردی
یقین رفته صاحب از دست، کین چنین زار و مات و حیرانی *** ایا اسب غرقه اندر خون، ذوالجناح امروز از چه گریانی
سرت را ای نازنین مرکب، از چه با حسرت افکنی پائین *** مگر داری تو خجالت از، روی اطفال مضطر و غمگین
حسین آیا اندرین صحرا، با لب عطشان گشت و قربانی *** ایا اسب غرقه اندر خون، ذوالجناح امروز از چه گریانی
فرس بر گو در کجا دیدی، از فراز تو بر زمین افتاد *** که تو سر را بر زمین کوبی، می کنی هر دم ناله و فریاد
رکابت را بوسم ای مرکب، چون عزادار آن سلیمانی *** ایا اسب غرقه اندر خون، ذوالجناح امروز از چه گریانی
بگو آیا کوفیان از کین، تشنه لب کشتند مهر ایمان را *** و یا دادند آن ستمکاران، قطره آبی تازه مهمان را
بود پیدا ز اشک چشمانت، تشنه شد مقتول نور یزدانی *** ایا اسب غرقه اندر خون، ذوالجناح امروز از چه گریانی

ذو حه شام غریبان

امشب به صحرا بی کفن جسم شهیدان است *** شام غریبان است

امشب نوای کودکان بر بام کیوان است *** شام غریبان است

امشب به دشت کربلا نالان یتیمانند *** تا صبح و گریانند

امشب به روی کشته ها در ناله مرغانند *** چون نی در افغانند

بر خاک و بی غسل و کفن رعنا جوانانند *** خوابیده عریانند

بر تربت اجسادشان عالم پریشان است *** شام غریبان است

امشب عیال مصطفی در گوشه صحرا *** بی منزل و مأوا

اموالشان تاراج کین از فرقه اعدا *** ای آه و واویلا

خون می رود امشب ز چشم دختر زهرا *** اف بر تو ای دنیا

آل علی ویران نشین اندر بیابان است *** شام غریبان است

امشب سلیمان جهان در گوشه هامون *** غلطان به بحر خون

اندر هوای خاتم او بجدل ملعون *** دیوانه و مجنون

سازند جدا انگشت او آن بیحیای دون *** ای چرخ و شو و ارون

کی خاتم محبوب حق در خور به دیوان است *** شام غریبان است

امشب به بالین حسین زینب عزادار است *** از غم گرفتار است

امشب سکینه بر سر نعش پدر زار است *** تا صبح و بیدار است

امشب فلک گریان به حال آل اطهار است *** از دیده خونبار است

زهرا به دور کشته ها با خیل حوران است *** شام غریبان است

امشب تن پاک حسین در قتلگه بی سر *** در بحر خون اندر

خوابید بی غسل و کفن با اکبر و اصغر *** با یاوران یک سر

آثار ظلم خولی مردود سگ کمتر *** در کنج خاکستر

در کوفه رأسش در تنور گرم و مهمان است *** شام غریبان است

ص: 262

امشب جناب فاطمه تا صبح و در زاری *** اشک غمش جاری

گاهی به حال دختران اندر پرستاری *** از راه غمخواری

گاهی کند در مطبخ خولی عزاداری *** آن عصمت باری

امشب به صحرا بی کفن جسم شهیدان است *** شام غریبان است

نوحه شام غریبان

خیمه ها می سوزد و شمع شب تارم شده *** در شب بیماریم آتش پرستارم شده

ما که خود از سوز دل آتش به جان افتاده ایم *** از چه دیگر شعله ها یار دل زارم شده

پیش از این سقای ما بودی علمدار حسین *** امشب اما جای او آتش علمدارم شده

ای فلک جان مرا هر چند می خواهی بسوز *** مدتی هست از قضا دلسوختن کارم شده

جز غم امشب پیش ما یار و وفاداری نماند *** در شب تنهایم تنها همین یارم شده

من که امشب را تا سحر بیخواب و سوزانم چو شمع *** از چه دیگر شعله ها شمع شب تارم شده

بسکه اشک آید به چشمم خواب شب را راه نیست *** دود آتش از چه ره در چشم خونبارم شده

جز دو چشمم هیچ کس آبی بر این آتش نریخت *** مردم چشمان من تنها وفادارم شده

گر گلستان شد به ابراهیم آتش ها ولی *** سوخت گلزار من و آتش پدیدارم شده

نوحه شهادت امام زین العابدین (علیه السلام)

زینب آمد شام را یکباره ویران کرد و رفت *** اهل عالم را ز کار خویش حیران کرد و رفت

از زمین کربلا تا کوفه و شام بلا *** هر کجا بنهاد و پا فتح نمایان کرد و رفت

با لسان مرتضی از ماجرای نینوا *** خطبه ای جانسوز اندر کوفه عنوان کرد و رفت

با کلام جان فزا اثبات دین حق نمود *** عالمی را دوستدار اهل ایمان کرد و رفت

فاش می گوئیم که آن بانوی عظمای دلیر *** از بیان خویش دشمن را هراسان کرد و رفت

بر فراز نی قرآن ناطق را بدید *** با عمل آن بی قرین تقصیر قرآن کرد و رفت

در دیار شام برپا کرد از نو انقلاب *** سنگر ستمگران را سست بنیان کرد و رفت

خطبه ای غرا بیان فرمود در کاخ یزید *** کاخ استبداد را از ریشه ویران کرد و رفت

زین خطب اتمام حجت کرد بر کافردلان *** غاصبین را مستحق نار نیران کرد و رفت

از کلام حق پسندش شد حقیقت آشکار *** اهل حق را شامل الطاف یزدان کرد و رفت
شام غرق عیش و عشرت بود و در وقت ورود *** وقت رفتن شام را شام غریبان کرد و رفت
دخت شه را بعد مردن در خرابه جای داد *** گنج را در گوشه ویرانه پنهان کرد و رفت
ز آتش دل بر فراز دختر سلطان دین *** در وداع آخرین شمعی فروزان کرد و رفت
باغم دل چون که می شد وارد بیت الحزن *** سر ولی را دلخسته را محزون کرد و رفت
زینب آمد شام را یکباره ویران کرد و رفت *** اهل عالم را ز کار خویش حیران کرد و رفت

نوحه شب دوازدهم

فلک بهر چه جا دادی به ویران آل طاها را
بدون ای ساربان اندر میان آفتاب گرم *** نه دخترها بسر چادر نه معجر بود و زنها را
سر پاک حسین را در فرستاده به ویرانه *** شبان دختر گرفت در بر سر پر نور بابا را
عمه امشب بر سر خود افسر شاهانه دارم *** جای ضرب تازیانه روی نعشم پا گذارد
میهمانی از سفر برگشته در کاشانه دارم *** از سفر آمد نموده کلبه ام را روشن امشب

من به گرد شمع رویش حالت پروانه دارم *** عمه امشب بر سر خود شاهانه دارم

چون نمی باشد مرا ای عمه فرش و نه چراغی *** از پدر شرمنده ام چون خانه در ویرانه دارم

سر بر پیراهن خود را زخم بالا ببیند *** جای ضرب تازیانه روی کتفم خانه دارد

عمه امشب بر سر خود افسر شاهانه دارم

نوحه شب دوازدهم

بیش از این این سینه آزرده را بریان مکن *** بیش از این بنیاد صبرم را دگر ویران مکن

آسمان خون گرید اندر ماتم قتل حسین *** خنده ها بر دیده گریان مظلومان مکن

ریشه ام بر کنده ای پیرو جوانم کشته ای *** با زبان طعنه دیگر قلب من بریان مکن

از مناعت اشک چشمانم اگر سر کرده ام *** تیشه بر صبرم مزن چشمان من گریان مکن

ز آن لبان آتشین در طشت زر خون می چکد *** ضربه ها با خیزران بر آن لب و دندان مکن

چشم حسرت بار او بر حال من دارد نظر *** غیرت اله را ببین سرهای ما عریان مکن

همچو زندان تنگ باشد این جهان بر روح من *** بیش از این آزار من در کنج این زندان مکن

در دلم بس داغها دارم من ای پور غلام *** شادمانی در عزای بهترین انسان مکن

نوحه شب دوازدهم

بی تو هرگز من از این منزل ویران نروم *** بی تو ای ماه از این شام غریبان نروم

تا تو از جای نه خیزی و نگیری دستم *** زین سرا ای گل افسرده پژمان نروم

تا به شام آمده ای این همه راه از پی من *** بی تو اینک من از این منزل ویران نروم

آتش آخر به دل زینب غمدیده مزن *** تا که با داغ تو و سینه بریان نروم

تو پدر خواستی و داد نشانت چو یزید *** می کنی ناز که از پیش پدر جان نروم

میزبان تو عجب کرد و پذیرایی تو *** چه کنم گر نزنم بر سر و گریان نروم

دیده بگشای و سخن با من افسرده بگو *** بی تو ای جان من از بهر تو قربان نروم

ای که در رخسار تو هم رنگ غم حاله بود *** بی تو زین شام خراب ای مه تابان نروم

بستر از خاک مکن سینه من چاک مکن *** تا چنین سوی وطن خوار و پریشان نروم

تا به ویرانه شام از پی من آمده ای *** بی تو اینک به سر خاک شهیدان نروم
عمه دیوانه مکن خانه به ویرانه مکن *** گر نیائی من از این تیره شبستان نروم
بسته ام عهد حسان خادم خوبان باشم *** تا بود جان به تنم از سر پیمان نروم

اربعین حسینی

اربعین شه دین سبط پیمبر آمد *** محشری رفت ز نو محشر دیگر آمد
روز شد تیره تر از شام چو با ناله و آه *** ام لیلا به مزار علی اکبر آمد
شور و محشر به جهان گشت به پا چون کلثوم *** بر سر تربت عباس دلاور آمد
کرد از پنجه غم جامه جان چاک و رباب *** با صد افغان به مزار علی اکبر آمد
آه از آن دم که ز دل ناله بر آورد چو رعد *** به سر قبر حسین زینب مضطر آمد
گفت ای جان برادر ندهد گر چه مجال *** تا بگویم که مرا بی تو چه بر سر آمد
هر کجا ناله نمودیم ز داغ غم تو *** بر سر ما چو اجل خولی کافر آمد

سر تو بر سر نی بود و سکینه تا شام *** جلو است رو برو و از عقب سر آمد

اربعین آمد و اشکم ز بصر می آید *** گوئیا زینب محزون ز سفر می آید

باز در کرب و بلا شیون و شینی بر پاست *** کز اسیران ره شام خبر می آید

جرس از سوز جگر نالد و گوید به ملا *** که سکینه بسر قبر پدر می آید

رود رودی شنوم از طرف شام مگر *** ام لیلا به سر نعش پسر می آید

کاش می داد کسی بر علی اکبر پیغام *** کی جوان مادر پیرت ز سفر می آید

با خبر نیست مگر قاسم داماد که باز *** نو عروس از پی دیدن ز سفر می آید

شب عیش جدا گشت گر از وصل عروس *** نخل ناکامی و بی یار ببر می آید

گر علی اصغر بی شیر بداند که رباب *** با دو پستان پر از خون جگر می آید

از بر تیر و لب تشنه فراموش کند *** بلبل آسا دگر از شوق به پر می آید

ص: 269

ای صبا گوبه عباس که از جا برخیز *** ام کلثوم تو خم گشته کمر می آید

اربعین حسینی

اربعین است و ز غم دیده گریان دارم *** دل سوزان ز غم شاه شهیدان دارم

بر سر قبر حسین زینب محزون رسید *** خویش افکند روی تربت سلطان شهید

گفت ای شاه شهیدان رسم از شام بلا *** با یتیمان تو ای تشنه لب کرب و بلا

این سفر خواهر تو محنت بسیار کشید *** تا که آمد بسر قبر تو ای شاه شهید

کوفه چون بر سر نی رأس منیرت دیدم *** بسر چوبه محمل سر خود کوییدم

مردم شامی دون سنگ و زدندم ز جفا *** وارد شام و چو گشتم دوبه صد شور و نوا

من چسان شرح و دهم بارگه شوم یزید *** سرخ موئی ز عزیز تو کنیزی طلبید

بازگشتند یتیمان تو اندر بر تو *** جز یکی کودک محزونه غم پرور تو

وان رقیه گهر بحر تو اند بر تو *** بس که در این سفر او دید جفاهای خسان

منزل عترت تو گوشه ویران گردید *** روز در پیش نظر چون شب هجران گردید
دخترت ریخت سرشک شره در خواب آمد *** بود در خواب که آهسته برش باب آمد
نالہ سر داد بہ رخ ریخت بسی اشک بصر *** گشت بیدار و ندیدی رخ پر نور پدر
گفت ای عمہ بگورفت کجا تاج سرم *** از چه شد روز ز من خسرو خوبان پدرم
من نکردم ز پدر خواهش بی جا عمہ *** بہ پیوشد نظر لطف خود از ما عمہ
نشد آرام بہ رخ اشک دُرر بار چکاند *** تا بہ ویران سر پاک منیرت برساند
چشمش افتاد چو بر رأس تو ای شاه شهید *** زد بہ سر دست غم و نالہ ای از دل بکشید
کی پدر جان بہ خدا خود گرفتار شدم *** گل گلزار تو بودم کہ چنین خوار شدم
ای پدر آرزویم نیست بمانم دنیا *** صید آن است کہ ہمراہ تو باشم بابا
داشت بر سینہ خود رأس ز روی و داد *** مرغ بشکستہ عزیزان و بہ ویران جان داد

گفت معصومه ایا خواهرم زارم به کجایی *** که بیایی به بالین من زار جگر خون
از مدینه بسوی طوس روان شد شه خوبان *** حکم مأمون لعین با دل پر خون و پریشان
گفت هنگام وداع با همه یاران و عزیزان *** می روی سوی قضا از ستم جور لعینان
شد یقینم که بود آخر عمر من دل ریش *** در غریبی دهم زهر جفا قوم بد اندیش
حال ساز پیا ماتمم اکنون به بر خویش *** چون عزا دار به غربت نبود بهر غریبان
جانب شهر خراسان چو غریبت الگو باشد *** ظلم مأمون لعین بر پسر شیر خدا شد
از ره کینه رضا کشته انگور جفا شد *** گشت مسموم به انگور ستم شاه خراسان
چه بگویم ز جفا کاری این چرخ ستمگر *** ظلم ها کرده روا بر همه اولاد پیمبر
کشته گردید حسین تشنه لب از نیزه و خنجر *** هم بدادند ز جفا زهر به سلطان غریبان
گفت ابا صلت ببند در که در این شهر و غریبم *** مانده دور از وطن و بی کس و بی یار و فقیرم

بنگر کز اثر زهر شب آمد و غریبم *** شده از نوده الماس دلم شعله سوزان

فرشها را تو بیچان که غریبانه دهم جان *** چون شه کرب و بلا روی زمین بی کس و عطشان

کو جوانم که به بالین من زار جگر خون *** خاک بر سر کند از غم بدهد چاک گریبان

بر روی خاک شکم کز اثر زهر بمالید *** هم غریبانه در آن گوشه ویرانه بنالید

گفت معصومه ایا خواهرم زارم به کجایی *** که بیایی به بالین من زار جگر خون

نوحه شهادت امام علی (علیه السلام)

شیعیان موسم ناله و افغان بود *** از برای علی شام غریبان بود

گشته وقت عزا بهر شیر خدا واعلیا و اماما

کودکان یتیم بی پدر گشته اند *** سر به زانوی غم همدم زینب شدند

گشته وقت عزا بهر شیر خدا واعلیا و اماما

مجتبی می زند دست مصیبت به سر *** ام کلثوم او ندا کند ای پدر

گشته وقت عزا بهر شیر خدا واعلیا و اماما

شد خموش این زمان گرمی انفاس او *** اشک غم می چکد ز چشم عباس او

گشته وقت عزا بهر شیر خدا واعلیا و اماما

شیعیان مرتضی شاه ولایت چه شد *** معنی کامل صدق و عدالت چه شد

گشته وقت عزا بهر شیر خدا واعلیا و اماما

شیعیان موسم ناله و افغان بود *** از برای علی شام غریبان بود

گشته وقت عزا بهر شیر خدا واعلیا و اماما

ای امام زمان شد زمان عزا *** شد ز شمشیر کین فرق حیدر دو تا

کشته شد مرتضی سرور اولیا و علیا و اماما

فرق سلطان دین شده شق القمر *** زاده فاطمه شد خدا بی پدر

کشته شد مرتضی سرور اولیا و علیا و اماما

گشته محراب شه ای خدا لاله گون *** ریش شیر خدا شد ز غم غرقه خون

کشته شد مرتضی سرور اولیا و علیا و اماما

روز روشن شده شب به چشم حسن *** شد حسینش ز غم با الم مقتدرن

کشته شد مرتضی سرور اولیا و علیا و اماما

مو پریشان کند زینب مضطرش *** ام کلثوم او می زند بر سرش

کشته شد مرتضی سرور اولیا و علیا و اماما

نوحه شهادت امام علی (علیه السلام)

ای به محراب عبادت کشته از شمشیر کین *** یا امیر المؤمنین

شد سیه پوش از غم داغ تو جبریل امین *** یا امیر المؤمنین

با خبر از تیغ بن ملجم تو بودی بر ملا *** یا علی آخر چرا

بازوی خیر گشا بیرون نکردی ز آستین *** یا امیر المؤمنین

تا کی نماید کسی افکار و از شق القمر *** بعد پیغمبر دگر

زین تیغ کافری گردن نهادی بر زمین *** یا امیر المؤمنین

تو براه دادگر اندر وفا جان می دهی *** جان به جانان می دهی

اهل دنیا رخنه اندازند در دین مبین *** یا امیر المؤمنین
از جفا یعنی حسینت را به دشت کربلا *** با تمام اقربا
سر ز تیغ کین جدا سازند و قوم مشرکین *** یا امیر المؤمنین
با یتیمان دلنوازی ها تو می کردی ولی *** در زمانه یا علی
شد یتیمان حسین سیلی خور شمر لعین *** یا امیر المؤمنین
علی جان علی ولی خدا علی مکه و منا علی مظهر صفا علی
داده از سجود و خون چهره لا فتی علی *** علی جان علی ولی خدا علی

نوحه شهادت حضرت علی (علیه السلام)

نالہ کن ای دل به عزای علی *** گریه کن ای دیده برای علی
کعبه ز کف داده چون مولود خویش *** گشته سیه پوش عزای علی
عمر علی عمره مقبول بود *** هر قدمش سعی و صفای علی
دیده زمزم که پر از اشک شد *** یاد کند زمزمه های علی
تیغ شهادت سر او را شکافت *** کوفه بود کوه منای علی
عالم امکان شده پر غلغله *** چون شده خاموش صدای علی
نیست هم آغوش صبا بعد از این *** پیک ظفر بخش لوای علی
منبر و محراب کشند انتظار *** تا که زند بوسه به پای علی
ماه دگر در دل شب نشنود *** صوت مناجات و دعای علی
حال که محروم شد امشب دگر *** چشم یتیمان ز لقای علی
مانده تهی سفره بی چارگان *** منتظر نان و غذای علی

وای امیر دو سرا کشته شد *** خانه ز غم گشته سرای علی

پیش حسین و حسن و زینبش *** خون چکد از فرق همای علی

خواهی اگر ملک دو عالم حسان *** از دل و از جان باش گدای علی

نالہ کن ای دل به عزای علی *** گریه کن ای دیده برای علی

نوحه شهادت امام علی (علیه السلام)

کشته شد مولا علی یا علی و یا علی

قاصد مرگ علی در می زند *** زینب مظلومه بر سر می زند

روح مولا بر بدن پر می زند *** کشته شد مولا علی یا علی و یا علی

آسمانها و زمین را غم گرفت *** هر فقیر بهر غذا ماتم گرفت

هر یتیمی در خرابه دم گرفت *** کشته شد مولا علی یا علی و یا علی

چاه کوفه بی علی تنها شده *** نخلها خشکیده در صحرا شده

دیده طفلان ز غم دریا شده *** کشته شد مولا علی یا علی و یا علی

در دل شب مخفی از چشم همه *** خیزد از جا و همی گوید ولی

فاطمه یا فاطمه یا فاطمه *** کشته شد مولا علی یا علی و یا علی

شیعیان بر زخم او زاری کنید *** خون دل از چشم خود جاری کنید

بر علی امشب عزاداری کنید *** کشته شد مولا علی یا علی و یا علی

کودکان بی کس و بی سرپرست *** مانده ظرف شیرشان بر روی دست

شیر حق در بستر بیماری است *** کشته شد مولا علی یا علی و یا علی

علی جان علی ولی خدا علی مکه و منا علی مظهر صفا علی

داده از سجود و خون چهره لا فتی علی جان علی ولی خدا علی

نوحه شهادت امام علی (علیه السلام)

آه واویلا علی آن شیر یزدان کشته شد *** شوهر بیوه زنان باب یتیمان کشته شد

شاه مردان کشته شد

در سحرگاهان که محراب دعا شد لاله گون ***

مظهر حق بنده خلاق سبحان کشته شد ***

مرکز حق و عدالت شد دو نیم از تیغ کین ***

مجری احکام دین حامی قرآن کشته شد ***

همچو دلها غرقه خون

شاه مردان کشته شد

قلب عالم شد غمین

شاه مردان کشته شد

مسجد کوفه چو شد بهر جنابش قتل گاه

علم و دانش از جفای قوم نادان کشته شد *** شاه مردان کشته شد

کرد شمشیر مرادی فرق شه شق القمر

آنکه بر خورشید گردون داد فرمان کشته شد *** شاه مردان کشته شد

شد طنین انداز در بین زمین و آسمان

ابن عم حضرت ختم رسولان کشته شد *** شاه مردان کشته شد

آه از آندم که بشنید این خلق زمین

شد فغان بر پا ز هر جایی که جانان کشته شد *** شاه مردان کشته شد

بنده زبنده معبود هنگام نماز

کز جفای اهرمن در راه یزدان کشته شد *** شاه مردان کشته شد

ص: 277

نوحه شهادت حضرت زینب (علیها السلام)

باز از نو ماتمی بر آل پیغمبر رسید *** داغ بر بالای داغ عترت حیدر رسید

بس ستمها کز جف بر زینب مضطر رسید *** دور عمرش از غم روی حسین بر سر رسید

آن حزینه نا امید رنج و محنتها کشید از جفاهای یزید

بهر تغسیل تن آن غم نصیب ناتوان *** یک زن غسله آوردند با شور و فغان

دست بالا زد که تا شوید تن آن ناتوان *** دید بر جسمش نمانده گوشت غیر از استخوان

آن زن ناکامیاب بوده دردش بی حساب کرده هجرانش کباب

کی مسلمانان نمی شویم من این زن را دگر *** بوده دردش بی دوا بیماریش از حد بدر

بهر پیغمبر مرا سازید از حالش خبر *** از چه کاهیده است جسم این زن خونین جگر

این زن خونین جگر دست حسرت زد به سر گفت با سوز جگر

در جوابش گفت کلثوم دل افگار غمین *** هست نامش زینب و بنت امیر المؤمنین

خواهر غم پرور زار حسین سلطان دین *** از غم هجر برادر جسم کاهیده چنین

این زن خونین جگر دید درد از حد بدر نیست دردش را شمر

ای زن غسله این دردی که این زن دیده است *** کس نبیند در جهان که هیچ کس نشنیده است

این حزینه داغ شش برادر دیده است *** داغ مرگ شش برادر این چنین کاهیده است

این حزینه داغدار بوده دردش بی شمار از جفای روزگار

چون زن غساله بشنید این سخن از حاضران *** دست بالا زد که تا شوید تن آن ناتوان

خورد بر گوشش صدای طوقوی ناگهان *** با خبر باش ای زن غساله کامد این زمان

هادی دین مصطفی با علی مرتضی حضرت خیر النساء

اینک آمد همره ایشان شهید کربلا *** همرهش عباس و اکبر قاسم نو کد خدا

هوریان از بهر زینب جملگی اندر عزا *** ناله کروییان رفته است تا عرش علا

این حزینه نا امید رنج و محنت ها کشید از جفاهای یزید

نوحه حضرت زهرا (علیها السلام)

بی تو یا فاطمه با محنت دنیا چه کنم *** وای با این همه غم بی کس و تنها چه کنم

گیرم امروز بصد محنت و حسرت گذرد *** چونکه فردا برسد با غم فردا چه کنم

بی تو دنیاست مرا همچو کویری سوزان *** دور از سایه ات ای شاخه طوبا چه کنم

آتش فتنه ز خاموشی تو روشن شد *** در چنین مهلکه ای بضمه طاها چه کنم

من به دریای غمت کشتی طوفان زده ام *** پای بندم به تو و غرقه به دریا چه کنم
ای که در رحلت احمد بگرفتی دستم *** حال کز داغ تو افتاده ام از پا چه کنم
در دل شب ز یتیمان تو پنهان گریم *** گر صدایم شنود زینب کبری چه کنم
شجر آل نبی کنده شد از ریشه دگر *** شاخه بشکست و ثمر ریخت خدایا چه کنم
گر محمد نگرد سینه مجروح تو را *** یا کند روی کبود تو تماشا چه کنم
پرده از روی گناهان چو حسان بردارند *** گر شفاعت نکند حضرت زهرا چه کنم

نوحه امام خمینی (ره)

باب غم پرورم الوداع الوداع *** مهربان رهبرم الوداع الوداع
شور و محشر در این دشت و برپا شده *** روح حق خار و در چشم اعدا شده
از جفای خزان پشت ما خم شده *** از غم رهبرم الوداع الوداع
بار دیگر شما امت دل غمین *** گریه کن هرچه خواهی تو در این زمین
رهبر رفت و از دست ما این چنین *** نازنین رهبرم الوداع الوداع
اندر این ملک و از جور و ظلم خسان *** رهبرای بین چنین گشته قدم کمان
از غمت رهبرم الوداع الوداع *** باب غم پرورم الوداع الوداع

از غم یاوران خم شده پشت ما *** رفت و از دست ما رهبر با وفا

رهبر می روی الوداع الوداع *** باب غم پرورم الوداع الوداع

با شهیدان شدی همنشین رهبرم *** می رود خون از هر دو چشم ترم

خون گشته کنون این دل مضطرم *** خاک و بر سر شدم الوداع الوداع

باب غم پرورم الوداع الوداع *** مهربان رهبرم الوداع الوداع

نوحه امام خمینی (ره)

رسیده فصل ماتم سیه بیوش زهرا *** عزیز تو می آید (2)

صدای زجه هایی رسد به گوش زهرا *** عزیز تو می آید (2)

بهشتی شد مهیا لباس نور پوشید *** ز شوق روی رهبر ز جام اشک و نوشید

به قلب پاک زهرا دوباره داغ جوشید *** چراغ دار لاله ها می آید

عزیز تو می آید

بگوی بهشتیت را به پیش باز و آید *** به باهنر که چون لاله شعله ساز آید

به مصطفی که با آه جانگداز و آید *** چراغ دار لاله ها می آید

عزیز تو می آید

بین چه آفتابی گرفته ایم و بر دوش *** که داغ جاودانش نمی شود فراموش

بگو به لاله هایت که واکنند و آغوش *** چراغ دار لاله ها می آید

عزیز تو می آید

وداع کرده امروز امام با جماران *** گرفته قلب امت شکسته پشت یاران

که پر گلاب چشمش ز چشم سوگواران *** چراغ دار لاله ها می آید

عزیز تو می آید

هلا هلا شهیدان به پیشباز و آید *** گلاب ها پاشید خدا خدا نمایید

به خاک پای رهبر دوبار سر بسائید *** چراغ دار لاله ها می آید

عزیز تو می آید

رسیده فصل ماتم سیه بیوش زهرا *** عزیز تو می آید (2)

نوحه امام خمینی (ره)

من بخال لبت ای دوست گرفتار شدم *** چشم بیمار تو را دیدم و بیمار شدم

فارغ از خود شدم و کوس انا الحق بزدم *** همچو منصور خریدار سر دار شدم

غم دلدار و فکنده است و به جانم شرری *** که به جان آمدم و شهره بازار شدم

ص: 282

در میخانه گشائید برویم شب و روز *** که من از مسجد و از مدرسه بیزار شدم

جامه زهد و ریا کندم بر تن کردم *** خرقه پیر خراباتی و هوشیار شدم

واعظ شهر که از پند خود آزارم داد *** از دم رند می آلوده مدد کار شوم

بگذارید که از بتکده یادی بکنم *** من که از دست بت می کده بیدار شدم

نوحه امام خمینی (ره)

دریغار روح حق سوی جنان رفت *** بزرگ و مقتدای شیعیان رفت

مصیبت وا اسف آه و نداما *** خمینی اسوه عشق از جهان رفت

الا ای صاحب هشت باب جنت *** گلی گل بوته ای بود جاودان رفت

رها شد طائر روحش ازین دور *** قفس بشکست و زین تنگ آشیان رفت

مصیبت وا مصیبت وا اماما *** بسوی ساحت قدوسیان رفت

سیه پوشیده اند در سوگت ای گل *** چو عیسی بر مزار آسمان رفت

به ما بود از پدر او مهربانتر *** چه شد کز ما برید آن مهربان رفت

خبر آمد که مرغ روحش از تن *** به سوی باغ جنت پر زنان رفت

گریبان ها دریدند همچو غنچه *** چو آن سالار و رهبر از میان رفت

جمیع شیعیان را زین مصیبت *** به چرخ چارمین آه و فغان رفت

در این ماتم ملائک غرق اندوه *** قرار و طاقت از کروییان رفت

به جانان گشت واصل جان پاکش *** نمود از امر حق تسلیم جان رفت

بزرگ و سرور و مولا و آقا *** امام و رهبر اسلامیان رفت

دریغا آن خمینی رهبر پاک *** ز چشم اهل دنیا شد نهان رفت

گران دری شد از بحر حقیقت *** به یک باره ز کف در گران رفت

یگانه مرجع تقلید شیعه *** فقیه و فاضل دور و زمان رفت

چو ایران شد از فقدانش عزادار *** صفا از ما همه ایرانیان رفت

عموم شیعیان را از زن و مرد *** دو جیحون خون ز چشم خونفشان رفت

چو ایرانی به مرگش ناله سر داد *** به ختمش دست بر سر زنان رفت

فروغ بزم خاص عارفان بود *** دریغا شمع بزم عارفان رفت

چو او از محرمان خاص حق بود *** به جنت نزد دیگر محرمان رفت

نهال خوش دلی خشکید از بیخ *** چو آن سرو سهی زین بوستان رفت

لباس ماتم و رخت سیاه فام *** ز مرگش بر تن پیر و جوان رفت

خمینی اسوه حق از جهان رفت

دریغا روح حق سوی جنان رفت *** بزرگ و مقتدای شیعیان رفت

نوحه متفرقه

این دل تنگم (2) غصه ها دارد *** گوئیا میل کربلا دارد

ای خدا بنگر کوفیان را در *** کشور اسلام- کشور قرآن

ای خدا ما را کربلایی کن *** امت ما را نینوائی کن

می روم بینم در کجا زینب *** شکوه از شمر بی حیا دارد

می روم بینم در کجا لیلا *** نو عروسش را در بغل دارد

می روم بینم در کجا اصغر *** تیر حرمله بر گلو دارد

می روم بینم در کجا عباس *** دو دست از پیکر سر جدا دارد

این دل تنگم (2) غصه ها دارد *** گوئیا میل کربلا دارد

ای خدا ما را کربلایی کن *** محفل ما را نینوایی کن

می روم بینم در کجا قاسم *** به جای حنا خون بسر دارد

می روم بینم در کجا زینب *** گله از شمر بی حیا دارد

می روم بینم در کجا زینب *** بر سر اکبر گریه ها دارد

می روم بینم در کجا حسین *** بر سر اصغر گریه ها دارد

این دل تنگم (2) غصه ها دارد *** گوئیا میل کربلا دارد

نوحه متفرقه

مهدی بیا این ماه خون ماه حسینی *** هم گریه بنما بر حسین هم بر خمینی

غوغا پیا گردیده در آفاق عالم *** رخسار هستی را گرفته رنگ ماتم

فریاد واویلا بود بر چرخ اعظم *** در هر کران خیزد فغان و شور و شینی

هم گریه بنما بر حسین هم بر خمینی

کون و مکان را هاله ای در بر گرفته *** طوفان خاتم صحنه ماتم گرفته

از غصه قلب عالم و آدم گرفته *** صاحب عزاروح و روان عالمینی

هم گریه بنما بر حسین هم بر خمینی

یک سو نوای ماتم جدت حسین است *** یک سو عزای نایب پیر خمین است

ز آهنگ سینه بر فضای عالمین است *** یک سو عزای روح حق پیر خمین است

هم گریه بنما بر حسین هم بر خمینی

مولا نوای سرخ جدت را بپا کن *** تجدید از نو انقلاب کربلا کن

درد دل افسرده امت دوا کن *** خون خواه جدت گشته تیغ و سینی

هم گریه بنما بر حسین هم بر خمینی

نوحه متفرقه

قربون خاک مزارت برم *** من به عشق تو همی خون جگرم

گریه کارم شده مولا همیشه *** دلم از غصه و غم وانمی شه

مثل پروانه همیشه می سوزم *** به خدا نمی دونم شب و روزم

عمریه ما همه دل خون توئیم *** آخ همه سرگردون و حیرون توئیم

آخ نمی توئیم که بریم از این خونه *** آخه این خونه اربابمونه

آخ عمریه ما همه اینجا نوکریم *** بین از عشق تو خون جگریم

آنقدر ما در خونت می نشینیم *** تا گل از رخ ماهت به چینیم

نمی ره عشق تو بیرون از دلم *** آخه عشقت را سرشتم با گلم

همیشه دل می گیره بهونه تو *** شده او عاشق و دیوونه تو
من در خونت بودم از کوچکی *** دردم به تو نگم بگم به کی
از غم هجر تو دل خوش ندیده *** تا که پیری حالا از راه رسیده
من به پای تو گذاشتم جوونیم *** خودت این و بهتر از ما می دونی
از در خونه تو ما نمی ریم *** تا که دعوتنامه از تو بگیریم
آخه دورم از تو و پریشونم *** روز و شب من از فراق گریونم
به طلب ما را که بیایم کنار تو *** آخه هستیم همگی غم خوار تو
بیایم کنار تو ناله کنیم *** ناله از غربت چند ساله کنیم
درد دل زیاده و عجز ما کم *** گفته مجدی قصه درد همه

نوحه متفرقه

مادرم مادرم من شهیدم *** من به محبوب جانان رسیدم
کشته راه میهن و دینم *** من که از قید این تن رهیدم
منکه جبل المتین را گرفتم *** در ره حکم جانان شهیدم
من رضای خداوند سبحان *** با بهای تن و جان خریدم
مادرم مادرم من شهیدم *** من به محبوب جانان رسیدم
جان نثار امام عزیزم *** جز سعادت در این ره ندیدم
با شهادت به جانان رسیدم *** چون حجاب خودی را دریدم
بس که همگام در رزم دشمن *** اندر این جبهه ها آفریدم
جز سعادت در این ره ندیدم *** در دو عالم به لطفش رسیدم
تا که از قامت پر گشودم *** از جهان شما پر کشیدم

راحتم بس که من نا ملایم *** از زبان منافق شنیدم

هان نمانده ترا آرزویی *** من به عشق و امیدم رسیدم

در ره نهضت و هم امامم *** در رهش با سر و پا دویدم

در ره میهن و حفظ نهضت *** هم به حفظ کتاب مجیدم

مادرم مادرم من شهیدم *** من به محبوب جانان رسیدم

کی رسد این پیام از قرارگاه کربلا *** کی حرم حسین شود ز چنگ بعثیان رها

کی رسد این خبر به ما ز فتح رزمندگان *** کی به هدف می رسد این حماسه عاشقان

کنده شود ریشه ی صدامیان *** لعنت حق به شمر و صدام یزید بی حیا

کی رسد این تشنه خون جگر به آب فرات *** کی رسید این پیام و از قرارگاه کربلا

بار دگر (2) گرفته اسلام محمد حیات *** کی به سوی کوفه و محراب شهادت رویم

بهر علی یاور زینب رویم *** کی به زیارت علمدار حسین می رویم

کی به زیارت علمدار حسین می رویم *** به یاری دین خدا نزد حسین می رویم

کی به زیارت خمینی مصطفی می رویم *** قربان آن روح خدا امام امت شویم

دست دعا بسوز دل به درگه حق بریم *** ظهور مهدی عزیز از دل و جان طلب ز یزدان کنیم

کی به حرم حجله قاسم رسیم *** قبر دو طفلان بنگر یاری مسلم دهیم

کی به دیار کوفیان بی وفا می رسیم

شکوه خود(2) پیش علی شیر خدا می بریم *** کی برویم به قتلگاه و تل زینبیه

رسد به گوش مسلمین العطش رقیه *** کی به یمین و به یسار نینوا می رسیم

مقام صاحب الزمان به سامرا می رویم

کی رسد این پیام از قرارگاه کربلا *** کی حرم حسین شود ز چنگ بعثیان رها

نوحه متفرقه

لاله خونین من ای تازه جوانم شهید *** غرقه به خون بی کفنم روح روانم شهید

تازه جوانم شهید روح روانم شهید

تا تو شدی در ره دین عازم پیکار شهید *** یاد تو بودم همه شب رود فداکار شهید

بودی عزیزم تو مرا مونس و غمخوار شهید *** هجر تو افسرد دل و برده توانم شهید
در ره اسلام شدی ای عازم میدان شهید *** تا کنی ای مونس جان یاری قرآن شهید
در دل تو عشق خدا جلوه ایمان شهید *** داغ غمت برده از کف تاب و توانم شهید
صوت مناجات شبت در دل سنگر شهید *** آه جگر سوز تو ای تشنه کوثر شهید
هم سفران را نشود باز میسر شهید *** کشته شدی در چه مکان آه و ندانم شهید
کی به سر و سینه تو تیر خطا زد شهید *** کی به گل روی تو این سنگ بلا زد شهید
ترکش مظلوم کش از راه جفا زد شهید *** بی تو شهیدم به جهان زنده نمانم شهید
آه دگر نشوم آن زمزمه هایت شهید *** خواندن قرآن تو و سوز دعایت شهید
نوگل پر پر شده ام جان بفدایت شهید *** کرده فراق تو دگر سیر ز جانم شهید
گر چه من ای تازه جوان خسته و پیرم شهید *** آرزویم هست که هم چون تو بمیرم شهید

اسلحه رزم تو در دست و بگیرم شهید *** داد تو از دشمن دین خوب ستانم شهید

نعش تو پر خون نگرم چون به برابر شهید *** یاد حسین می کنم و کشته اکبر شهید

گریه کنم خون زغم زاده حیدر شهید *** بهر شهیدان همه در آه و فغانم شهید

لاله خونین من ای تازه جوانم شهید *** غرقه به خون بی کفنم روح روانم شهید

ص: 291

بسمه تعالی

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

با اموال و جان های خود، در راه خدا جهاد نمایید، این برای شما بهتر است اگر بدانید.

(توبه : 41)

چند سالی است که مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه موفق به تولید نرم افزارهای تلفن همراه، کتاب خانه های دیجیتالی و عرضه آن به صورت رایگان شده است. این مرکز کاملاً مردمی بوده و با هدایا و نذورات و موقوفات و تخصیص سهم مبارك امام علیه السلام پشتیبانی می شود.

برای خدمت رسانی بیشتر شما هم می توانید در هر کجا که هستید به جمع افراد خیراندیش مرکز بپیوندید.

آیا می دانید هر پولی لایق خرج شدن در راه اهلبیت علیهم السلام نیست؟

و هر شخصی این توفیق را نخواهد داشت؟

به شما تبریک میگوئیم.

شماره کارت :

6104-3388-0008-7732

شماره حساب بانک ملت :

9586839652

شماره حساب شبا :

IR390120020000009586839652

به نام : (موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه)

مبالغ هدیه خود را واریز نمایید.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آبا ده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک 129/34 - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: 03134490125

دفتر تهران: 021 - 88318722

بازرگانی و فروش: 09132000109

امور کاربران: 09132000109

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

